

கஸ்ஸியர்

சீந்தனைகள்

கலாநிதி ச. நா. தணிகாசலம் பிள்ளை

கல்வியியற் செய்தலைகள்

கலாநிதி.ச.நா.தனிகாசலம்பிள்ளை

கல்வியியற் சிந்தனைகள்

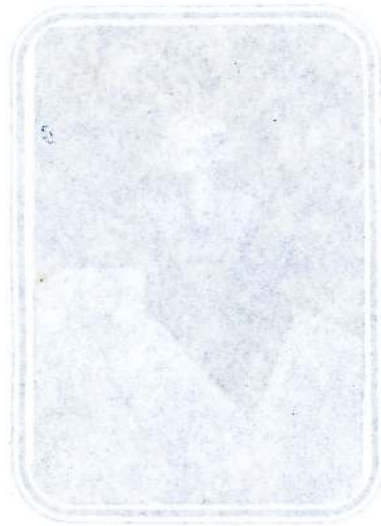
கலாநிதி.ச.நா.தணிகாசலம்பிள்ளை

நியமிக்க நகராட்சி

மாண்புமிகு அ. ச. சிவசாமி

ஐந்து
வயதருந்தென்
அறிவுக்கு விருந்தாட்டி
தந்தையாய், தாயாய்
வல்ல தத்துவமாய்
வாழ்ந்த எந்தன்
தெய்வத்தாய்
நாகமுத்து தெய்வயானை
அனங்களுக்கென்
அன்புப் படைமலிது
அர்ப்பனமே.

Handwritten text in a script, likely Tamil, arranged in several lines. The text is faint and difficult to read due to the quality of the scan.

கல்வியியற் சிந்தனைகள்

அதிபர், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர், மாணவர்களின்
வினைத்திறன் மேம்பாட்டிற்கான சிந்தனைகள்.

கலாநிதி.ச.நா.தனிகாசலம்பிள்ளை

கல்விப் பணிப்பாளர் (திட்டமிடல்)

தணிகை பதிப்பகம்

‘சுபஸ்தான்’

இல. 672, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.

1998

நூல்	“கல்வியியற் சிந்தனைகள்”
ஆசிரியர்	கலாநிதி நாகமுத்து தணிகாசலம்பிள்ளை
முகவரி	கல்வி, பண்பாட்டு அலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு, வடக்கு கிழக்கு மாகாணம், திருக்கோணமலை, இலங்கை.
பதிப்பு	முதலாம் பதிப்பு, ஏப்ரல் 1998 இரண்டாம் பதிப்பு, செப்டெம்பர் 1998
பதிப்புரிமை	ஆசிரியருக்கு
அளவு	பி 5
பக்கம்	90
அச்சகம்	உதயன் பதிப்பகம், திருக்கோணமலை.
விலை	ரூபா 125/-

Title	“Kalviyiyal Chinthanaikal”
Author	Nagamuttu Thanihasalampillai B.A.(Cey), Dip. in Edu., M.A.(Edu), Diploma in Educational Management, Ph.D. in Education (Jaf)
Address	Ministry of Education, Cultural Affairs and Sports, North East Province, Trincomalee, Sri Lanka.
Edition	First Edition April 1998 Second Edition September 1998
Copy right	To the Author
Size	B 5
Page	90
Printers	Uthayan Pathipakam, Trincomalee.
Prize	Rs. 125/-

உள்ளே.....

அணிந்துரை	v
ஆசியுரை	vii
என்னுரை	ix
பதிப்புரை.	xii
கல்வியின் வரையறை	01
கல்வியின் முக்கியத்துவம்	06
கல்வியும் சுகவாழ்வும்	08
கல்வியும் உடல் உறுதியும்	15
ஆசிரியரும் அர்ப்பணிப்பும்	18
கல்வி நிறுவனங்களின் கட்டமைப்பு	21
கல்வி நிர்வாகக் கட்டமைப்பில் உயர்த்தப்படும் உயர்பதவிகள்	24
சமூக உறவும் பள்ளிக்கூடமும்	27
கல்வியை நிர்வகிப்பதில் மனித வளத்தின் இன்றியமையாமை	32
கல்விப் பிரச்சினைகளின் பொதுக் காரணிகள்	38
கல்வி நிர்வாகக் கட்டமைப்பு மாற்றம்	44
தாயூட்டும் கல்வியின் அவசியம்	49
கிராமக் கல்விக் களம்	53
சமூக நிதிஅளிப்பும் பள்ளிக்கூட விருத்தியும்	56
பள்ளிக்கூடம் சமூகத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம்	59
நீங்கள் எங்கு போகின்றீர்கள்?.....	63
கல்வியும் சமூக வளர்ச்சியும், தலைமை பற்றிய சமூகவியற் கொள்கையும்	67

அழகியவுணர்வு அகத்தை அமைதிப்படுத்தும்	72
கல்விக் குடும்பமும், தொழிற் குழுக்களும்	75
கற்றற் கவிநிலையும், கற்பித்தற் கவிநிலையும்	78
பாடசாலை நிறுவன உள்ளகக் கட்டமைப்பு	85
பின்னிணைப்பு	

v	முனைப்புகள்
iv	முனைப்புகள்
x	முனைப்புகள்
ix	முனைப்புகள்
10	முனைப்புகள்
11	முனைப்புகள்
12	முனைப்புகள்
13	முனைப்புகள்
14	முனைப்புகள்
15	முனைப்புகள்
16	முனைப்புகள்
17	முனைப்புகள்
18	முனைப்புகள்
19	முனைப்புகள்
20	முனைப்புகள்
21	முனைப்புகள்
22	முனைப்புகள்
23	முனைப்புகள்
24	முனைப்புகள்
25	முனைப்புகள்
26	முனைப்புகள்
27	முனைப்புகள்
28	முனைப்புகள்
29	முனைப்புகள்
30	முனைப்புகள்
31	முனைப்புகள்
32	முனைப்புகள்
33	முனைப்புகள்
34	முனைப்புகள்
35	முனைப்புகள்
36	முனைப்புகள்
37	முனைப்புகள்
38	முனைப்புகள்
39	முனைப்புகள்
40	முனைப்புகள்
41	முனைப்புகள்
42	முனைப்புகள்
43	முனைப்புகள்
44	முனைப்புகள்
45	முனைப்புகள்
46	முனைப்புகள்
47	முனைப்புகள்
48	முனைப்புகள்
49	முனைப்புகள்
50	முனைப்புகள்

அனிந்துரை

ஆசிரியர்கள் கல்வி முறையின் அச்சாணியாகவும், அதன் வெற்றி அல்லது தோல்விக்கான மூலகர்த்தாக்களாகவும் விளங்குகின்றவர்கள். கல்வியியலின் பல்வேறு துறைசார்ந்த அறிவும், தேர்ச்சியும் வாய்ந்த ஆசிரியர் குழாம் ஒன்று இல்லையெனில், உயர் அதிகாரிகள் நடைமுறைப்படுத்த முற்படும் கல்விச் சீர்திருத்தங்களும், திட்டங்களும் பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்க வேண்டி வரும். மருத்துவக் கல்வி மருத்துவருக்கும், சட்டக்கல்வி வழக்கறிஞருக்கும் எவ்வாறு இன்றியமையாததோ அவ்வாறே கல்வியியல் அறிவும் ஆசிரியருக்கு இன்றியமையாதது. கணிதம், வரலாறு, வீஞ்ஞானம், மொழி ஆகிய அறிவுத்துறைகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள் அத்துறைகள் சார்ந்த அறிவினை பாடசாலை மாணவர்களுக்கு எவ்வாறு கற்பிப்பது? மாணவர்களின் கற்கும் ஆற்றலையும், ஆவலையும், ஆர்வத்தையும் எவ்வாறு மேம்படுத்துவது? என்னும் விடயங்கள் பற்றிய தேர்ச்சியை அவர்கள் கல்வியியல் பாடநெறிகள் மூலமாகவே பெற்றாக வேண்டும். ஆசிரியர்கள் வகுப்பறையில் கையாள வேண்டிய பல்வேறு அணுகுமுறைகளைக் கல்வியியல் அறிவுறுத்துகின்றது.

இத்தகைய கல்வியியல் நெறியை உள்ளடக்கியதாக ஆசிரியர் கல்வி நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் விளங்கிய போதினும் இவற்றைப் பயிற்சி ஆசிரியர்களும், கற்பித்தற் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள ஆசிரியர்களும் தமது பயிற்சி நெறிகள், அதற்கான விரிவுரைகள், கருத்தரங்குகள் என்பவை தவிர, பல்வேறு கல்வியியல் நூல்களினூடாகத் தமது அறிவை மேம்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. இதற்கு ஆங்கிலத்தில் ஏராளமான நூல்களும், சஞ்சிகைகளும் இருந்த போதினும் தமிழில் போதிய நூல்கள் இல்லை. தமிழ் மொழியில் கல்வி பயின்றோர் போதிய ஆங்கில அறிவில்லாத சந்தர்ப்பத்தில் ஆங்கில நூல்களால் முழுப்பயனையும் அடைய முடியாது. எனவே தமிழ் மொழி மூல ஆசிரியர்களின் அறிவுத்தேவையை நிறைவு செய்ய ஏராளமான

கல்வியியல் நூல்கள் தமிழ் மொழியில் வர வேண்டியுள்ளது. இந்தப் பாரிய தேவையை நிறைவு செய்யும் வகையில் கலாநிதி ச.நா. தணிகாசலப்பிள்ளை தமது நூலை எழுதி வெளியிட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

கலாநிதி அவர்களைக் கடந்த மூன்று தசாப்த காலமாக நான் அறிவேன். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று, பட்டம் பெற்று, பட்டதாரி ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்து உழைத்து படிப்படியாகப் பணிப்பாளராகப் பதவி உயர்வு பெற்றவர். கல்விப்பணியினைத் தமது வாழ்க்கைத் தொழிலாகக் கொண்டு ஆயிரமாயிரம் சுற்றவர்கள் உருவாகக் காரணமாக இருந்தவர், கல்வியியல் துறையில் பட்டப்படிப்பினை மேற்கொண்டு பல ஆய்வுகளைச் செய்து முதகலை, கலாநிதி போன்ற பட்டங்களையும் பெற்றவர். ஏட்டுக்கல்வியுடனும், கோட்பாட்டறிவுடனும் நிற்காது கல்விமுறை, கல்விச் செயற்பாடு என்பவை நடைமுறையில் இயங்கும் பாங்குகளை உன்னிப்பாக அவதானித்ததுடன், அதில் முக்கிய பாத்திரமாகவும் விளங்கி வந்தவர் கலாநிதி அவர்கள். இவ்வகையில் இத்தகைய நூலொன்றை வெளியிடத் தேவையான கல்வித் தகுதிகளையும் கற்பித்தல் மற்றும் நிர்வாக அனுபவங்களையும் அவர் கொண்டுள்ளார்.

கல்வி நிர்வாகவியலில் கூடிய ஈடுபாடு கொண்ட நூலாசிரியர் நிர்வாகவியல் சார்ந்த பல காத்திரமான கட்டுரைகளை இந்நூலில் இணைத்துள்ளார். அத்துடன் கல்வியின் முக்கியத்துவம் பற்றி அவர் எழுதி இணைத்துள்ள பல கட்டுரைகள் ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமன்றி, தமது பிள்ளைகளின் கல்வியில் ஆர்வம் கொண்ட பெற்றோர்களுக்கும் பயனுள்ளவையாகும். கல்வியியல் நூலொன்றை வெளியிட வேண்டும் என்ற நூலாசிரியரின் ஆர்வமும், நோக்கும் இனிது நிறைவேறியுள்ளது என்றே கூற வேண்டும்.

நூலாசிரியர் தமது எழுத்துப் பணியை உற்சாகத்துடன் தொடர்ந்து நடாத்த இந்த நூல் வெளியீடு அவருக்கு முக்கிய ஊக்குவிப்பாக அமையும் எனக் கருதுகின்றேன். நாட்டின் கல்விவளர்ச்சிப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள், கல்வித்துறைப் பதவியாளர்கள், அதிகாரிகள் எனப் பலதரப்பட்டோர் இந்நூலுக்குத் தமது முழு ஆதரவை வழங்க வேண்டும், இந்நூலைப் படித்துப் பயனடைய வேண்டும். என்பது எமது அவா.

பேராசிரியர்

சோ. சந்திரசேகரன்

கல்விப்பீடம், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்

ஆசிர்புரை

“பிள்ளையின் வாழ்வினும், அதன் அனுபவங்களினுமே
அதன் கல்வி அடங்கியுள்ளது”

ஆம்! தலைசிறந்த இயற்கைவாதியும், கல்விச் சிந்தனைப் புரட்சியாளருமான ருசோவின் கூற்று எந்த அளவுக்கு யதார்த்தமானது என்பதை கல்வித் துறையுடன் தொடர்புடைய ஆசிரியர்களும், அதிபர்களும், கல்வி நிர்வாகிகளும் உணர்ந்து வருகின்றனர்.

பொதுவாக வளர்முக நாடுகள் இன்று எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளான அரசியல், சமூக, பொருளாதாரத் துறைகளைவிடப் பாரிய பிரச்சினையாக எழுந்து நிற்பது பிள்ளைகளின் கல்விப் பிரச்சினையாகும். குறிப்பாக இலங்கையில் நிலவும் பிரச்சினையானது, ஏனைய வளர்முக நாடுகளுடன் ஒப்பீடுகளில் வித்தியாசமானதாக உள்ளது. எமது நாட்டில் உள்ள பல்சமூகக் கட்டமைப்பில் ஒரு உறுதியான கல்விச் சிந்தனையை உருவாக்கி, சம கல்வி வாய்ப்பைப் பிள்ளைகளுக்கு வழங்க வேண்டிய ஒரு வரலாற்றுக் கடமையை எமது கல்வியியலாளர்கள் எதிர்நோக்குகின்றனர்.

கல்வியை எவ்வாறு திட்டமிடுவது, அதனை எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்துவது என்று சிந்திப்பதற்கு முன்னர் கல்வியியலாளர் ருசோ குறிப்பிட்டது போன்று பிள்ளைகளின் மன வெழுச்சிப் பண்புகளை மதிப்பிடல் வேண்டும். அதன் ஒவ்வொரு செயலும், சிந்தனையும் எமக்கும் கூட பல அனுபவங்களைத் தருகின்றன. இந்த நிலையில் நாம் யாருக்குக் கல்வியைப் போதிக்கத் திட்டமிடுகின்றோமோ, அவர்களைப் புறக்கணித்துவிட்டு மேல்திலையில் இருந்து சிந்தித்துத் திட்டமிடப்படும் கல்வியானது எதிர்பார்த்த இலக்கை அடைய முடியாதது என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

எனவே கல்வியைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் ஒவ்வொருவரும் பிள்ளைகளின் மன உணர்வுகளுடன், இலங்கைக் கல்வி முறையின் போக்கு, பாடசாலை முறைமையின் தன்மை, கல்வி முகாமைத்துவக் கட்டமைப்பு, கல்வியை உணர்ந்து கற்கக் கூடிய வழிமுறைகள் என்பவற்றையெல்லாம் அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

இத்தகைய கருத்துக் கருவுலங்களைத் திரட்டி 'கல்வியியல் சிந்தனைகள்' என்ற நூலாக வழங்கியிருக்கும் எனது அமைச்சின் கல்விப் பணிப்பாளர் கலாநிதி எஸ்.என்.தணிகாசலம்பிள்ளையின் முயற்சி பாராட்டக்கூடியது. அவரது 32 வருட கல்விச் சேவையில் ஆசிரியராக, வட்டாரக் கல்வி அதிகாரியாக, உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளராக, கோட்டக் கல்வி அலுவலராக, கல்விப் பணிப்பாளராக எனப் பல்வேறு பதவிகளினூடாகப் பெற்ற அனுபவங்களின் வெளிப்பாடான 'கல்வியியற் சிந்தனைகள்' என்ற இந்தத் தொகுப்பை நமக்குத் தந்திருக்கின்றார்.

இந்நூல் எமது தேசத்தின் கல்வியியலாளருக்கும் கல்வியை அறிய விரும்பும் ஆர்வலர்களுக்கும் பெரிதும் பயன்படும் என்ற நம்புகின்றேன்.

சுந்தரம் டிவகலாலா
செயலாளர்
கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள்
விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு,
வடக்கு கிழக்கு மாகாணம்
திருக்கோணமலை.

என்னுரை

கல்வியியல் எல்லா இயல்களையும் ஆழமாக, விரிவாகக் கற்க ஆதாரமாக விளங்கும் இயலாகும். இவ்வியல் பற்றி தத்துவார்த்தமாக, நடைமுறை இயலாக பல அறிஞர்கள் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றி பல்வேறு சிந்தனைத் துளிகளை தெளித்துச் சென்றுள்ளனர். அத்துளிகளில் இருந்து ஊற்றெடுத்த கருத்துக்கள், விளக்கங்கள் கல்வியை ஒரு துறையாக மாற்றியுள்ளது. இன்று கல்வியியற்துறைக்கென பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வியியற் பீடம் அமைத்து அதனுடாக ஆசிரியர்கள் கல்வி நிர்வாகத்துறை சார்ந்தவர்களது அறிவைப் பெருக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுவருகின்றன. ஆசிரியர்களது அறிவுவளம், கற்பித்தல் நடப்பம், கற்பித்தல் முறைகளை விருத்தி செய்து, பள்ளிக்கூடங்களில் விஞ்ஞானம், கலை, மருத்துவம், கணக்கியற்துறைகளில் மாணவர்களது அறிவு வளத்திற்கு தளம் அமைத்து பல்வேறு பாடப்புல அறிவை வளர்க்க முடியுமென்று உலகின் பல்கலைக்கழகங்கள் யாவும் கல்வியியலுக்கு பீடத்தை அமைத்து முக்கியத்துவம் அளித்து வருகின்றன.

பல்கலைக்கழகத்தில் மட்டும் அல்லாது ஆசிரிய பயிற்சிக்குக் கல்லூரி, கல்வியியற் கல்லூரிகளிலும் கல்வியியல் போதனை முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. பள்ளிக்கூடங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள், கல்வி நிர்வாக நிறுவனங்கள் யாவும் கல்வியியலில் முக்கிய கவனம் எடுத்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்றும் கருதப்படுகின்றது.

இதற்குக் காரணம் பழைய முறைக் கல்வி நல்ல தரப் பெறுமான வெளியீடாக அமைந்த வேளையில் தற்போது கல்வி வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளதே என்று பெற்றோர்கள், கல்விமான்கள், நிர்வாகிகள் கல்வியைப் பற்றிக் கதைத்துக் கொள்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் தத்துவார்த்தமாக இல்லாது எனது கற்றறிவுடன் பல்வேறு பதவி நிலை அனுவங்களினுடாக அக்காரணத்தை

கண்டறிய முற்பட்ட போது ஊற்றெடுத்த துளிகளே “கல்வியியற் சிந்தனைகள்” என்ற நூல் வடிவில் உருவெடுத்துள்ளது.

யான் ஏழ்மையாக இருந்து கற்ற காலம், கற்கத் தூண்டிய காரணிகள், தூண்டிகள், என்னை இந்நிலைக்கு ஆளாக்கிய ஆசிரியத் தெய்வங்களின் கற்பித்தல் செயற்பாடுகள், யான் ஆசிரியனாக இருந்து 10 வருடங்கள் கற்பித்தலில் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்கள், அதிபராக 7 வருடங்கள் பணிபுரிந்தமை பல்வேறு நிலை கல்வி அலுவலராகப் பெற்ற அனுபவங்கள், பாடசாலை முகாமைத்துவ ஆலோசகராக செயலாற்றியமை, பல்கலைக்கழக பகுதி நேர விரிவுரையாளர் செயற்பாடுகளில் பெற்ற அனுபவங்கள் கல்வியியற் சிந்தனைத் துளிகளுக்கு ஊற்றாக அமைந்தன.

இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு கற்கும் மாணவச் செல்வங்களுக்கு, அர்ப்பணிப்புடன், ஆண்டவன் இட்ட கட்டளை என்ற புனிதப் பணியாக போற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு, நிறுவன உண்மைக் குறிக்கோளை அடைய வழிநடாத்தும் அதிபர்களுக்கு, தம்மை அதிகாரத்துவத்தின் அடிப்படையெளிப்பாடாகக் கருதாத, அதாவது நிர்வாக நிர்வாகியாகக் (Administrative Administrators) கருதாத, கல்வியியல் நிர்வாகியாகக் (Academic Administrators) கருதும் கல்வியியல் நிர்வாகிகளுக்கு உதவும் நூலாக கல்வியியல் சிந்தனைகளாக, இந்நூலில் காலத்திற்குக் காலம் எழுந்த கருத்துக்களை தொகுத்துள்ளேன்.

கல்வியியற் சிந்தனை நுணுக்கமாக சில விடயங்களை அச்சமின்றி வெளிக்காட்டியுள்ளது. குறிப்பாக “கல்வி நிர்வாகத்தில் உயர்த்தப்படும் உயர்பதவி, கல்வி நிர்வாக நிறுவனத்திலேயே கல்விக்குரிய இடமளிக்காமை” கற்றல் கற்பித்தலுக்கு வேண்டிய கவின் நிலைகள் கல்வி நிர்வாகக் கட்டமைப்புகள் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளது.

கல்வி பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள், நிர்வாக அலுவலர்கள் யாவரும் கல்வித் கருத்துக்களை கற்று பயன்படுத்த உதவும் நூலாக இது விளங்குகின்றது. இந்நூலை ஆக்க கருத்துக் தளம் பத்திரிகை வாயிலாக அமைத்துத் தந்தவர் காலஞ்சென்ற மூத்த பத்திரிகை ஆசிரியர் பொன்.இராஜகோபால் அவர்கள். இக்கருத்துக்கள் நூல் உருவாக்க வேண்டுமென்று அவர் செயற்பாட்டில் இறங்கிய வேளை காலன் எம்மிடமிருந்து, அவரைப் பிரித்துவிட்டான். நன்றியுடன் அவரை நினைவு கூருகின்றேன்.

பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் அவர்கள் என் கருத்துக்களை பாராட்டி அடிக்கடி ஊக்குவிப்பவர். அவரது அணிந்துரை எனக்கு பெரிய ஊக்குவிப்பை அளித்துள்ளது. கலாநிதி சபா.ஜெயராசா அவர்கள் என்னை

அறிமுகஞ் செய்தமை சர்வதேச ரீதியாக இச்சிந்தனைக்கு ஓர் இடமளித்துள்ளது. அவருக்கு எனது நன்றிகள் என்றும் உரித்தாகுக. எனது மதிப்பிற்கும், அன்புக்குமுரிய எனது மேலாண்மை கல்விச் செயலாளர் திரு.சுந்தரம் டிவகலாலா அவர்கள் ஆசியுரை வழங்கி இந்நூலை அணிசெய்வது பல்வேறு கல்வி நிர்வாக மட்டங்களிலும் இக்கருத்துக்களுக்கு இடம் பெற்றுத் தந்துள்ளது.

என்னுடன் இந்நூல் அச்சவாகனம் ஏற உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் திரு.ந.அனந்தராஜ், ஆரம்பக் கல்வி உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் திரு.எஸ்.மகேசு, திருமதி பத்மினி ஜெயசுந்தரம் ஆகியோரை நான் மறக்க முடியாது. இவர்கள் அனைவர்க்கும் என் நன்றிகள்.

இந்நூலினை வெளியிடுவதற்கு சகல வழிகளிலும் ஒத்துழைப்பினை வழங்கிய வடகிழக்கு மாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சைச் சார்ந்தவர்களுக்கும். இந்நூலினைச் சிறப்பூற அச்சேற்றித்தந்த உதயன் பதிப்பகத்தினர்க்கும் எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மேலும் இந்நூலினை வாசித்து அடுத்த பதிப்பினை மேம்படுத்தக்கூடிய வகையில் ஆலோசனைகளை எனக்குத் தந்துதவுமாறு வாசகர்களை அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

கலாநிதி. ச.நா. தணிகாசலம்பிள்ளை

வடக்கு கிழக்கு மாகாண கல்வி பண்பாட்டு விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு, திருக்கோணமலை. இலங்கை.

தொலைப்பணி இல: 026-22939

பதிப்புரை

“கற்றாகுட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற்
கற்ற செலச்சொல்வ வார்”

தாம் கற்ற கல்வியை கற்றவர்முன் போற்றும் வகையில் துணிவுடன் எடுத்தியம்புகின்ற பண்புடன் மனங்கொள்ளும் வகையில் “கல்வியியற் சிந்தனைகள்” மூலம் கால் பதித்துள்ளார் இந்நூல் ஆசிரியர்.

தன் ஆரம்பக் காலம் தொடக்கம் தான் கற்று, கண்டு அனுபவித்தவற்றை அனுபவ முத்திரை பதித்திடும் வண்ணம் பட்டைதீட்டி கல்வியியற் சமுதாயத்திற்கு வழங்கிய ஆசிரியர் பாராட்டப்பட வேண்டியவர். “எல்லோராவும் எல்லாம் முடியாத” ஆனால் இந்நூல் ஆசிரியர் கல்வி அதிகாரிகள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் அனைவரும் அன்றாட கல்வியல் வாழ்க்கையில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை உளவியல் ரீதியாக அணுகி யதார்த்தமாக எடுத்தியம்பியிருப்பது போற்றுவதற்குரியதாகும்.

கல்வி அதை கற்பித்தல்; இவை நாடு, சமுதாயம், பண்பாடு, கழல் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அனுபவரீதியாகச் செயற்பட்டால்தான் பூரண பயனை அடைய முடியும். அந்த அடிப்படையில் தமது “கல்வியியற் சிந்தனைகள்” என்ற இந்த நூலில் பயன்தரும் கருத்துக்களைப் பூரணத்துவமாக இயம்பியிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

கல்வியியல் உலகத்திற்குப் பெரிதும் பயன்படும் வண்ணம் தன் கருத்துக் குவியல்களால் படைப்பிலக்கியம் படைத்திருக்கும் கலாநிதி.ச.நா.தணிகாசலம்பிள்ளை அவர்களைப் பாராட்டி, தொடர்ந்தும் இவை போன்ற பெறுமதிமிக்க வெளியீடுகளை வெளியிட வேண்டுமென்று உள்ளன்புடன் வேண்டி நிற்கின்றேன். இந்நூலுக்கு பதிப்புட்டுரை வழங்குவதில் உதயன் பதிப்பகம் உயர்ந்து நிற்கின்றது.

தம்பு. சிவசுப்பிரமணியம்
திருக்கோணமலை.

கல்வியின் வரையறை

கல்வியானது நுண்மதியாற்றலையும் திறன்களையும் வளர்க்கின்றது. அத்துடன் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய நற்பண்புகளையும் வளர்க்கவேண்டும். நற்பண்புகளை வளர்ப்பதன்மூலமே வாழ்க்கையின் குறிக்கோளை கல்வியால் பெற்றுக்கொடுக்க முடியும். வாழ்க்கைக்கும் கல்விக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகின்றது. வாழ்க்கையின் குறிக்கோளை அடையும் வழி கல்வியாகும். கல்வியே வாழ்க்கை. வாழ்க்கையே கல்வி. இதனையே ஆங்கிலக் கவிவாணர் வில்லியம் வேட்ஸ்வர்த் “மனிதத்தன்மையினை மனிதர் பெறத் துணையாக விளங்குவது கல்வி” என்று கல்விக்கு வரையறை கண்டார்.

கல்வி என்பது விண்ணில்நின்றும் தோன்றியதன்று. ஏனைய மனித செயல்களிலும், சமுதாய அமைப்புக்களிலும் இருந்து வேறுபட்டு தனியே வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. அது இயற்கையுடன் இணைந்து நிகழ்ந்த மனித இனத்தின் நுண்ணறிவுச் செயற்பாடுகளினூடாகத் தோற்றமளித்த ஓர் அமைப்பு.

பெரும்பாலான நாடுகளில் கல்வி சமுதாயத்தோற்றத்துடன் அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டே தொடங்கியது. தொடக்க காலக்கல்வி முறையானது சமயக் கோட்பாடுகளையும், வழிபாட்டு முறைகளையும் கொண்டதாகவும், பரம்பரையாகப் பேணிப்பாதுகாப்பதாகவும் அமைந்து விளங்கின.

“கல்வி, தறுகண், இசைமை, கொடையெனச் சொல்லப்பட்ட பெருமிதம் நான்கே”

என்பது ஒல்காப் பெருமைத் தொல்காப்பியனார் வாக்கு. மக்களுக்குரிய வாழ்க்கையைக் கொடுக்கும் நான்கினுள் கல்வியும் ஒன்று. மனித சமுதாயத்தின் மாற்றத்திற்கும் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கும் சமூக அசைவுக்கும் கல்வியே சிறந்த கருவி. ஒருவனது வாழ்க்கையில் படிப்படியாக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி அவனைச் சமூகத்தோடு ஒட்டி வாழவைப்பதும் கல்வியே. இத்தகைய கல்வியின் மேன்மையைப்பற்றி பல தத்துவஞானிகள் பல்வேறு கருத்துக்களைத் தத்தம் காலச்சூழலுக்கேற்ப வெளியிட்டுள்ளனர்.

“உண்மை, நன்மை, அழகு இம்முன்றினையும் உணர்த்தும் கல்வியே கல்வி” என்கிறார் கிரேக்க தத்துவஞானி பிளேட்டோ.

“உடல், உளம், ஆன்மா போன்றவற்றின் இயற்கைத் தன்மைகளை வெளிக்கொணர்ந்து விளக்கம் பெறத்தூண்டுவதே கல்வி” என்கிறார் காந்தி அடிகள்.

“மேலும் கல்வி பற்றி விளக்கமளித்த காந்தி அடிகள் கல்வியானது மக்களது வாழ்க்கையுடன் இணைந்ததாகவும் அதனை குழந்தைகளின் ஆளுமைக்கூறுகளின் சிறந்த பண்புகளை வெளிக்கொணரும் செயல்முறையென்றும் விளக்கமளித்தார்”.

“பண்பாடுள்ள இலட்சியவாழ்க்கை வாழ்வதற்குக் கல்வியே அடிப்படை” என்று தாகூர் விளக்கினார். கல்வியானது குழந்தைக்கு முழுச் சுதந்திரம் என்றவழியில் அமைய வேண்டும் என்றும் கல்வி ஆன்மீகத்தொடர்புடைய தென்றும் கருதினார். அத்துடன் கல்விக் கொள்கைகளில் இசை, ஓவியம், நடனம் ஆகிய நுண்கலைகளின் முக்கியத்துவம் சிறப்பாக அவரால் வற்புறுத்தப்பட்டது. மனித குலத்தின் மேம்பாட்டிற்கான கருவியாகக் கல்வி செயற்பட வேண்டுமென்பதும் மனிதப்பண்புகளெனப்படும் சிறப்புப்பண்புகளை ஒவ்வொருவரும் பெறச்செய்தல் கல்வியின் இலக்காகத் திகழ்தல் வேண்டுமென்பதும் தாகூரின் கருத்துக்களாகும்.

இம்மனித விழுமியங்கள் மேம்பாடடையும் விதத்தில் கல்வி அமையவேண்டும் என்று ஸ்ரீ சத்தியசாயி அவர்கள் கூறுகிறார்கள். “கல்வி என்பது ஒருவரது நுண்மதியாற்றல்களையும் திறன்களையும் விருத்தி செய்வதோடு மட்டும் நின்றுவிடாது அவனது உலகநோக்கை விரிவடையச் செய்யவேண்டும். சமூகத்திற்கும் பரந்த உலகத்திற்கும் அவரது பணிகள் பயன்படும் வண்ணம் கல்வி நடவடிக்கைகள் அமைதல் வேண்டும். அறக்கல்வியும் தெய்வீகக்கல்வியும் ஒழுக்கமுள்ள வாழ்க்கையை நோக்கி ஒருவர் செல்வதற்குரிய பயிற்சியைத்தரும்”.

ஆத்மீக ரீதியாகக் கல்வியைநோக்கிய சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்கள் “மனிதனிடம் ஏற்கனவே பொதிந்திருக்கும் முழுமைபெற்ற நிறைவினை (Perfection) மலரச் செய்வது கல்வியாகும் என்கிறார்”. (கல்வி என்பதற்கு ஆங்கில ரீதியாக வரையறுத்தவர்கள் “கல்வியைக் குறிக்கும் ‘Education’ என்ற

ஆங்கிலச் சொல்லின் பொருள் “வெளிக்கொணர்தல்” என்று, கல்வியை வரையறுத்த ஆங்கிலேயர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.) கல்வி எனப்படுவது குழந்தைகளிடம் உள்ளமைந்து கிடக்கும் பல்புற ஆற்றல்களையும் திறன்களையும் வெளிக்கொணர உதவும் செயல்முறையாகும். “உயர்த்துதல்” (to Raise) என்று கற்பித்தலுக்குப் பொருள் கொள்வது சிறந்ததாகப்படுகின்றது.”

கல்விக்கு விளக்கமளிக்கையில் “கல்வியானது ஆதிகாலந்தொட்டு இன்றுவரை எல்லோராலும் போற்றப்பட்டு வருகின்றது. ‘கல்’ என்பதன் வினை அடியாகப் பிறந்தது கல்வி என்பர். ‘கல்லி எடு’ அல்லது ‘தோண்டு’ என்னும் பொருளைக் கொண்டது ‘கல்’ என்னும் சொல். ஒருவனிடம் மறைந்து கிடக்கும் ஆற்றலைத் தோண்டி வெளிக்கொணர்வதே கல்வியின் இலக்காக அமைதல் வேண்டும்.” கல்வி மனிதனிடம் மறைந்த கிடக்கும் ஆற்றல்களை வெளிக்கொணர்ந்து அவனது வாழ்க்கையை ஒளிபெறச் செய்கின்றது.

கல்வியுடாகவே பண்பாடு வளர்கின்றது. அத்துடன் கல்வியுடாகவே பண்பாடு பண்டுதொட்டு பாரம்பரியமாகப் பேணப்பட்டும் வருகின்றது. “கல்வியைத் தன் மூச்சாகக் கொண்டு இயங்கி வருவது எமது சமுதாயம். ‘கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி’ என்றும் ‘கற்கை நன்றே, கற்கை நன்றே பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே’ என்றும் கல்வியை உயர்த்தி மதித்தது தமிழர் பண்பாடு. இம்மை மறுமை ஆகிய இருமைகளிலும் ஏமாப்புடையதாகக் கல்வி கருதப்பட்டது.”

இங்கு பாரம்பரிய சமுதாயங்கள் கல்வியின் பேறாகிய அறிவுக்கு முதலிடம் கொடுத்த தன்மை காட்டப்படுகின்றது. சமூக மேம்பாடு கல்வி மேம்பாடு எனலாம்.

கல்வி தற்போது மூன்றாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றது.

1. முறைமைக் (Formal) கல்வி
2. முறையில் (In-Formal) கல்வி
3. முறைசாராக் (Non-Formal) கல்வி

முறைமைக் கல்வி என்பது பள்ளி என்ற ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட நிறுவனத்தில் நடைபெறும் கல்வியையும், முறைமையான கலைத்திட்டத்திற்குட்பட்டுப் பயிலப்படும் கல்வியையும் குறிக்கும். இங்கு கற்றல், கற்பித்தல் முறைமைக்குட்பட்டு நடைபெறும். “முறைசார்ந்த கல்வி என்பது ஆரம்பப்பள்ளி தொடக்கம் பல்கலைக்கழகம் வரையிலான நடைமுறையில் உள்ள கல்விமுறையைக் குறிக்கும். இவ்வாறான கல்வி

முறையில் உள்ளடங்கும் ஏனைய முழுநேரத் தொழில்நுட்ப உயர். தொழில் கல்வி நிறுவனங்களும் முறைசார்ந்த கல்வி என்ற பாகுபாட்டில் அடங்குவனவாகும்.”

முறையில் கல்வி என்பது பள்ளி சாராத அனைத்துப்பட்டறிவுக் கல்வியையும் குறிப்பிடும். அதாவது சமூக அல்லது தனிப்பட்ட வழமை, மரபு சார்ந்த சமூகத்தின் குணநலன்களாற் பெறப்படும் கல்வியைக் குறிக்கும். முறையில் கல்வி என்பது ஒவ்வொருவரும் வாழ்நாள் முழுவதும் தனது சூழல், குடும்பம், அயலவர்கள், நூல் நிலையம், பொதுத் தொடர்பு சாதனங்கள் என்பவற்றுக்கூடாகப் பெறுகின்ற திறன்கள், உட்பாப்பாங்குகள் வாழ்க்கை என்பவற்றைக் குறிக்கும். அதாவது வாழ்நாள் முழுவதும் பெறுகின்ற - அனுபவத்தினூடாகப் பெறுகின்ற கல்வி, முறையில் கல்வி என அழைக்கப்படுகின்றது.”

முறைமை சாராக் கல்வி என்பது “பள்ளி” போன்று ஒழுங்குபடுத்தப்படாத நிறுவனங்கள் மூலம் முறைமைக்குட்படாது பெறப்படும் கல்வியைக் குறிக்கும். “முறைசாராக் கல்வி என்பது நன்கு நிறுவப்பட்டுள்ள முறைசார்ந்த பாடசாலை அமைப்புக்கு அப்பால் இடம்பெறும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட கல்விச் செயற்பாடுகளைக் கருதுகின்றது. முறைசார்ந்த கல்வியின் ஒரு அங்கமாக அமையாத கல்வி நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் யாவும் முறைசாராக் கல்வியின் பாற்படும்”. இவ்வாறு பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் அவர்கள் கல்வியை மூன்று வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

கல்வியை இவ்வாறு வகைப்படுத்தினாலும் கல்வி எங்கும், எப்போதும், எந்நிலையிலும் பெறக்கூடிய ஒன்று என்றும், அது கருவறையிலிருந்து கல்லறை வரை பெறக்கூடிய ஒன்று என்றும் கூறப்படுகின்றது. “எல்லாருக்கும் வாழ்நாள் முழுவதும் கல்வியாக அமையும் கல்வி முறைமை, முறைசாரா, முறையில் உள்ளார்ந்த வெளியார்ந்த ரீதியாக வினைத்திறனைக் கூட்ட இயன்றவரை செயற்படும். தேசிய கல்விமுறையில் கிராம மேம்பாட்டுக்கான கல்வியே அடிப்படையானது. நாட்டின் கல்வித் தத்துவ அடிப்படையில் கிராம மேம்பாட்டுக்கல்வி இடம்பெற வேண்டும்” என்று மேற்காட்டிய கருத்து வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் உண்மைத்தன்மை, தெய்வீகப்பண்புகள் நிறைந்த மேன்மைகள் கொண்ட கல்வி மனித அடிப்படை உரிமைகளில் ஒன்று, கல்வி எல்லோருக்கும், எங்கும், எப்போதும் கிடைக்குமளவிற்குப்

கல்வியின் முக்கியத்துவம்

“கல்வியே வாழ்க்கை. வாழ்க்கையே கல்வி” என்ற அடிப்படையில் மனித மேம்பாட்டிற்குக் கல்வி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது; வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டுகின்றது; மனிதனை வாழ்வாங்கு வாழ வைக்கின்றது. சூழலை நன்கறிந்து அதற்கேற்ற விதத்தில் அவன் தன்னை ஆக்கிக்கொள்ள கல்வி உதவுகின்றது. தொடர்ச்சியான உலக வாழ்க்கையில் நீண்ட ஓர் மரபை, பண்பாட்டு விழுமியங்களைக் கல்வியே, ஒரு தலைமுறையிலிருந்து இன்னோர் தலைமுறைக்குக் கையளித்து வருகின்றது. இந்த அடிப்படையில் கல்வி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

சமுதாயத்தில் பண்பாட்டு மரபினைக் கல்வி இளம் தலைமுறையினர்க்கு உணர்த்துகின்றது. புதுக்கருத்துக்கள், புத்தாக்கங்கள் (Innovations) ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுதலளிக்கின்றது. தொழில் புரிந்து வாழ்க்கை நடத்தப்பயிற்சி அளிக்கின்றது. சமுதாயத்தில் பிறருடன் பொருந்தி வாழத் துணை செய்கின்றது. பயனுள்ள முறையில் ஓய்வு நேரத்தைக் கழிக்க உதவுகின்றது. ஆன்மீக உணர்வு முழுமை பெறுவதற்கும் கல்வி துணை செய்கின்றது. மனித இனம் பல்லாண்டு காலம் முயன்று உருவாக்கிய பண்பாட்டை மங்காமல் பாதுகாத்து அதனை மேலும் சிறப்பாக்க கல்வி உதவுகின்றது. கல்வி இவ்வாறு முக்கியத்துவம் பெறுவது மட்டுமன்றி பல்வேறுபட்ட அறிவுகளைக் கையளித்து நடத்தை முறைகளை மாற்றியமைத்தலுடன் சூழ்நிலையுடன் பொருத்தப்பாட்டினைப் பெறவும் உதவுகின்றது. கல்வி ஓர் இலக்கினை அடையவைப்பதனால் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. குறிக்கோளை உணரவைக்கின்றது. உணர்ந்த குறிக்கோளை அடையும் வழியை கல்வி மூலம் மனிதன் காண்கின்றான். அவற்றைப் பகுப்பாய்வு செய்து நல்லவற்றையும், தீயவற்றையும் கண்டுகொள்கின்றான். நல்லவற்றைத்தான் கடைப்பிடிப்பது மட்டும் அல்லாமல் மற்றவர்களுக்கும் காட்டி நிற்கின்றான்.

கல்வி மனிதனின் அடிப்படையாகும். ஒருவன் நல்ல அறிவைப் பெற்றுவிட்டால் அவனது குடும்பம் அதன் செல்வாக்குக்குட்படுகின்றது. அதுவும் அறிவைப் பெற்ற குடும்பத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக மனிதப்பண்பாடு ஒழுக்கம் அமைந்துவிடும்.

“இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து
அதனை அவன் கண்விடல்”

என்ற வள்ளுவக் குறட்பா கல்வியினால் பெற்ற அறிவு
கொண்டு ஆய்வு செய்யாதுவிட்டால் அதனை அவன்
கண்டுவிடமுடியாது. அதற்குக் கல்வியே உதவுகின்றது. கல்வி
அந்தவகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது எனக்
காட்டுகின்றார்.

“கல்வி அறிவை வளர்ப்பது - ஆற்றல்களை வளர்ப்பது
- உணர்ச்சிகளை பயன்படுத்துவது - மக்கள் வாழ்க்கைக்கு
ஆயத்தம் செய்வது மனிதனின் சமூகநடத்தையை மாற்றி
அமைப்பது மக்களில் உள்ளடங்கியிருக்கும்
ஆன்மப்பண்புகளைப் படிப்படியாகவும், முழுமையாகவும்
வெளிப்படுத்துவதாகும்”.

“சமூகத்தில் சாதி
வேற்றுமைகளையும்; உடையவர், இல்லாதவர் என்னும்
சீர்கேட்டையும் பெரும்பான்மையானோர் வாழ்க்கை
வசதியற்றோராயும் சிறுபான்மையோர் வசதியுள்ளவராயும்
இருக்கும் சிறுமையினையும், கிராமங்கள்
நலிவுற்றுப்போவதையும் கல்வியால் எழுந்த சர்வோதய
சமுதாயம் அகற்ற வேண்டும் எனக் காந்தியடிகள்
குறிப்பிடுவதன் மூலம் கல்வியின் முக்கியத்துவம் புலனாகும்.”
“பல்வேறு கோணங்களில் கல்வியின் முக்கியத்துவம் பற்றிப்
பேராசிரியர்கள் ஆராய்ந்து கூறியுள்ளனர். கல்வி என்பது
சமுதாயம் அழியாமல் பேணிக் கொள்வதற்கு வேண்டிய
கருவியாகும். சமுதாய அனுபவங்கள் கல்வியினால்
கல்விமூலம் பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டு, எல்லோரும் பங்குபெறும்
அனுபவங்களாக இருக்க வேண்டும். எனவே கல்வி தனியாள்
ஆளுமையை வளர்ப்பதோடு, சமூக வாழ்வையும்
தொடர்புபடுத்துவதாக உள்ளது. தனியாள் சிறப்புற சமுதாயம்
சிறப்பறும். எனவே கல்வி, வாழ்க்கையையும், சமூக
முன்னேற்றத்தையும் ஏற்படுத்தக்கூடியது. சமூக முன்னேற்றமே
சமூக நிறுவனங்களின் முக்கிய இலக்கு. அச்சமூக
முன்னேற்றத்தை கல்வி என்ற சாதனமே அளித்து வருகின்ற
தன்மையில் கல்வி முக்கியமடைகின்றது.

கல்வியும் சுகவாழ்வும்

மக்கள் உயிர்வாழ்க்கைக்கு உணவு அவசியமாவது போல சுகநலனும் அவசியமாகும். கிராம மேம்பாட்டுக்குக் கல்வியும், உடல் நலனும், உளநலனும் உறுதுணையாக அமைகின்றன.

கிராம மக்களுக்கு முறைமை, முறைமையற்ற கல்வியினூடாக நலக் கல்வியை ஊட்டலாம். மக்களையும், கிராமத்தையும் சுகநலன் கட்டிக் காக்கின்றது. நலம் பற்றிய கல்வியைப் பெற்றிருக்க வேண்டியவர்கள் கிராமத்தவர்கள். முறைமைக் கல்வி மூலம் நல அறிவைப் பெற்றிராத மக்களுக்கு நலம் பற்றிய அறிவு, கிராமக் கல்விக் களத்தின் மூலம் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

நலம் உடல், உள, சமூக நன்மைகளைக் குறிக்கும். அது மக்களுக்கு நலத்தை அளிக்கும். நலம் என்பது பிணி இல்லாது வாழ்வது, பிணியின்றி வாழும் அறிவைக் கல்வி ஊடாகக் கிராம மக்களுக்கு ஊட்ட வேண்டும். உடல் உறுதி பெற்று வாழ உணவு, ஊட்டத்தை அளிக்கின்றது. உடை, உடலைப் பாதுகாக்கின்றது. உறையுள் (வீடு) உடல் பாதுகாப்பாக இருக்கவும், பேணவும் புகலிடம் அளிக்கின்றது. இவற்றுடன் உடல் வளர ஓய்வு, தேவை. ஓய்வை ஆறுதலும், நித்திரையும் அளிக்கின்றன. இவை இரண்டும் உடலை வளர்க்கும் அம்சங்களாக இளமையில் அமைகின்றன. உடலியற் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து திருப்தியுற்று உயிர் வாழ, மனோரம்மியமான சூழல் அவசியமாகிறது.

உள்ளம் உடலின் முதன்மையானது உள்ளம் வளமடைய அன்பும் பாசமும் வளர வேண்டும். மனிதன் தன் அயலவரோடு உறவாடி அன்பை அள்ளிச் சொரிய வேண்டும். அன்பு பெருகும் போது போட்டி, பொறாமை அற்ற மகிழ்வுட்டும் பாசம் நிலைக்கின்றது. அன்பே கடவுள். அன்பே வாழ்க்கை. அன்புணர்வு அதிகரிக்கும் பொழுது உடலானது தனது சிறப்பான ஒமோன்களைச் சுரந்து உடலை வளர்ச்சியடையச் செய்வதுடன் அழகிய தோற்றத்திற்கும் அதுவே காரணமாகின்றது.

உள்ளம், தான் பெற்ற அறிவினூடாகப் பாதுகாப்புப் பற்றி எண்ணுகிறது. பாதுகாப்பைத் தேடிக் கொடுக்கின்றது. பாதுகாப்பைத் தேடி நிற்கும் உள்ளம் கணிப்பையும் நாடி நிற்கின்றது. மற்றவர்கள் தன்னைக் கணிக்க வேண்டும் என்றும், விரும்புகிறது.

கணித்துக் கணிப்பளிக்கும் பொழுது மனித உள்ளம் ஊக்குவிக்கப்படுகிறது. ஊக்குவிக்கப்பட்ட உள்ளம் நல்ல செயற்பாட்டுடன் நல்ல வெளிப்பாட்டையும் புலப்படுத்தும். இதனால் இவரைச் சார்ந்தோர் நற்பயன்களைப் பெற்றுயர்தல் இலகுவாகின்றது.

உள்ளம் “ஏற்றுக் கொள்ளல்” தன்மை படைத்ததாக அமைய வேண்டும். ஏற்றுக் கொள்ளல் என்பது நிறைவு காண்பதாகும். தமிழில் “போதுமென்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து” என மிக அழகாகச் சொல்லியுள்ளனர். எதனையும் உள்ளம் நிறைவுடன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தோல்வியையும் வெற்றியையும், துயரத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் ஒரு சேர மதித்து ஏற்றுக் கொள்ளும் உளநிலை மனித உள்ளங்களுக்கு வேண்டும். இதுவே மனித உள்ளம் பாதிப்படையாமல் பிணியின்றி வாழ்வதற்கு ஏற்ற சிறந்த நிலையாகும்.

நலத்தை நிர்ணயிக்கும் அடுத்த காரணி “சமுதாய நன்னிலை” என்பதாகும். “சமுதாய நன்னிலை” பேணப்படுவதற்கு கல்வி, தொழில், சமுதாய மதிப்பு என்பன நோக்கப்படுகின்றன. கற்றவர்கள் நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தாராய்ந்து சமுதாய நன்மைக்கு வேண்டிய அம்சங்களை ஆராய்ந்து அறிந்து வாழக் கற்றுக் கொள்ளுகின்றனர்.

எவன் ஒருவன் நல்ல கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்கின்றானோ அவன் தன்னுடைய தரத்தையும், வாழ்க்கை முறையையும் மேம்படுத்திக் கொள்வான். தனது ஆளுமையை வளர்த்துக் கொண்டு அறிவின் உச்சப் பயன்பாட்டைத் தனது வாழ்வின் ஊடாக வெளிக்காட்டிக் கற்றபடி நடந்து கொள்வான். கல்வியே அவன் வாழ்வதற்குத் துணை நிற்கும் தொழிலையும் தேடிக் கொடுக்கும்.

தொழிலுக்கு அடிப்படையாக அமைவது கல்வியே. தற்காலத்தில் தொழிலை மையமாகக் கொண்ட கல்வியையே மனிதன் நாடுகின்றான். தொழில்நுட்பம், மருத்துவம், பொறியியல், முகாமைத்துவம், கணணி முறைக்குட்பட்ட பாடநெறிகள் என்பவற்றைக் கற்க, கல்விவழி காட்டுவதுடன் உயர்ந்த வருவாய் தரும் தொழில்களையும் கல்வியின் மூலம் பெற்றுயர முடிகின்றது. கல்வியும் தொழிலும் சேர்ந்து சமுதாய உயர்வை வழங்குகின்றன. நல்ல கல்வியையும் நல்ல தொழிலையும், உடையவன் சமுதாயத்தில் நல்லதொரு இடத்தைப் பெறுகின்றான்.

மனிதனுக்குக் கல்வியும் தொழிலும் தந்துணியைக் கொடுக்கின்றன. தன்னிலே தான் தங்கி வளரும் நிலையை வழங்குகிறது. வளமான வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளக் கல்வியும் செல்வமும் உதவுகின்றன.

மனிதன் தன் வாழ்வில் தேடமுடியாத அரும்பெரும் சொத்து நலம். கிராமத்தில் நலமான சூழல் அமைந்துவிட்டால் பண்பான வாழ்க்கைக்கு அது ஒளியூட்டும். இத்தகைய நலமான வாழ்வை ஒவ்வொருவனும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இதனைப் பெற மாணவன் இளமையில் நலத்துடன் வாழக் கற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அதற்கென ஏற்ற வாழும் வழிகளை ஆசிரியன் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்.

கிராம வாழ்க்கையில் பலதரப்பட்ட நலச் சீரின்மைகளை மக்கள் எதிர்நோக்குவது வழக்கம். இவை மாணவர்களின் கற்றல் விருத்தியைத் தடைசெய்துவிடுகின்றன. கருத்துான்றிக் கற்பதற்கும், மனப்பதிவு செய்வதற்கும் இயலாநிலையை அடைந்துவிடுகின்றனர். அத்துடன் சூழல் நலப்பாதிப்பினால் நெருப்புக்காய்ச்சல், மலேரியா, செங்கண்மாரி, வயிற்றோட்டம், வாந்திபேதி போன்ற தொற்று நோய்களும், உயர் இரத்த அழுத்தம், இதயநோய், சலரோகம், குடற்புண், தொய்வு நோய் போன்ற தொற்றா நோய்களும் சத்துணவின்மை காரணமான பலவீனம், உடற்சோர்வு என்பனவும் கிராமப்புற மாணவரின் கல்வியைப் பாதித்துவிடுகின்றன.

நாட்டின் மக்கள் தொகையில் 25 வீதமானோர் ஆரம்பப்பள்ளி மாணவர்களாவர். அவர்களுள் அநேகர் கற்கும் கிராமப்புற பள்ளிகளில் வசதிகள் இல்லாமலும் கஷ்டமுறுகின்றனர். 30 வீதமான மாணவர் சத்துணவில்லாமல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். 65 வீதமான மாணவர் பல்முரசு, தோல் ஆகியவற்றில் ஏற்படும் நோய்களாற் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். எனவே நலம் பேணுவதில் கிராமப்புற பள்ளிகள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இப்பள்ளிகள் சூழலுக்கேற்ற நலம் பேணும் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். கிராமப்புற ஆரம்பப்பள்ளிகள் நலம் காக்கும் பணியில் முக்கிய பங்கினை ஏற்க வேண்டும். பள்ளி நலம் என்பது ஒரு கூட்டு முயற்சியாகும். மாணவர்களை மையமாகக் கொண்டு ஆசிரியர், பெற்றோர், நலப்பகுதியினர் யாவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். மாணவருக்குச் சுகத்தை அளிப்பதில் யாவரும் சமாந்தர நிலையில் கூட்டாகப் பொறுப்புடன் செயலாற்ற வேண்டும்.

கிராமப்புற பள்ளிகளில் அடிப்படை நல விழிப்புணர்ச்சி குறைவாகவே உள்ளது. நலத்திற்குப் பாதகமான பழக்க வழக்கங்களையே அவதானிக்க முடிகிறது. உதாரணமாக வயிற்றோட்டம் ஏற்படும் போது இளநீர், ஜீவனி போன்ற நீராகாரங்களைக் கொடுக்காதோர் பலர். விசர்நாய் கடித்தால் காயத்திற்குச் சவர்க்காரம் போட்டு நன்றாகக் கழுவுதல் 50 வீதத் தடையை ஏற்படுத்தும் என்ற முதலுதவி தெரியாதோர் பலர். சத்துணவு பற்றிய விளக்கம், நல்லுணவுப் பழக்க வழக்கங்கள் அறியாமை ஆகியவற்றால் துன்புறுவோர் பலர். இத்தகையோர் நல அறிவு பெறுவது அவசியமாகும்.

வறிய கிராமமக்கள் பலர் ஊட்டச்சத்துள்ள உணவுகளான தாவரம், இலை, காய்கறி, பழங்கள் எவையெனக் கண்டறிய முடியாதவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். சத்துள்ள தேனை, நெய்யை விற்று மதுவகைகளைக் குடிப்பதில் இன்பம் காணுகின்றனர். முட்டை, பால், பழவகைகளை விற்றுப் பாண் வாங்கி உண்ணுகின்றனர். உடலுக்கு ஊட்டத்தையும் வலுவையும் அளிக்கும் வல்லாரை, பொன்னாங்காணி, தூதுவளை, அகத்தி, மொசுட்டை, தவசிமுருங்கை, முடக்கொத்தான், கங்குன் போன்ற இலை வகை, கீரை வகைகளை விரும்பி உண்ணுவதில்லை. இலை, குழை, புல், பூண்டுகளை உண்டு வாழும் விலங்குகளான ஆடு, மாடு, மரை, மான், பன்றி என்பவற்றின் இறைச்சிகளை மட்டும் விரும்பி உண்பர்.

கல்வி கற்பதன் மூலம் நலமாக வாழப் பழக வேண்டும். நலக் கல்வியை முறைமைக் கல்வியுட்டும் பள்ளிகளால் மாத்திரமன்றி முறைமைசாரா (Non-formal), நியமமில் (Informal) கல்வியால் கிராம மக்கள் பெற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டும். நல்ல பழக்க வழக்கங்கள் நடையுடை பாவனைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கிராமச் சூழல் உருவாக்கப்பட வேண்டும். ஆசிரியர்கள் இதில் பொறுப்புடன் பங்கேற்க வேண்டும். மாணவர்கள் தேர்வில் சித்தியடைவதை நோக்காகக் கொண்டு கற்க வழிகாட்டுவதின்றி அவர்தம் வாழ்வு நலம் பெற ஏற்ற பழக்கவழக்கங்களைக் கற்றுத் தருபவர்களாக செயற்பட வேண்டும். எமது நோய்களுள் 70 வீதமான நோய்கள் எமது பழக்கவழக்கங்கள் சார்ந்தவையாகவே இருக்கின்றன. ஆதலால் ஆசிரியர்களே முன்மாதிரியாக நடந்து, போதித்துச் செயற்படுத்த வேண்டும்.

ஆசிரியர்கள் தனது மாணவர்களதும், கிராமத்தவர்களதும் நல நிலைமைகளை இனங்காண வேண்டும். பள்ளிக்கு மாணவர் வருகை தந்ததும் அவர்களது தலை, பல், நகம், உடம்பு,

உடை முதலியவற்றின் சுத்தம் குறித்து பரிசோதனைக்கு உட்படுத்த வேண்டும். மாணவர்களது கண் பார்வை, கேட்கும் திறன், மூச்சுத் தொடர்புநிலை, தோல் நோய்கள் ஆகியவற்றைக் கூர்ந்து அவதானிக்க வேண்டும். வாயைத் திறக்கச் செய்து பல், முரசு, நாக்கு முதலியவற்றைப் பரிசோதித்து அவற்றில் வியாதி உண்டா என அவதானிக்க வேண்டும். மாணவனிடமும், அவனது பெற்றோரிடமும் தொழுநோய் உண்டா என அறிவதுடன் அவனது சாப்பாட்டு விருப்பு வெறுப்புக்களை ஆராய்ந்து அறிய வேண்டும். தொடர்ந்து ஒரு வாரத்திற்கு மேல் பள்ளிக்கு வராத மாணவர்களை அவதானித்து அவர் வராமைக்கான காரணத்தைக் கண்டறிய வேண்டும். மாணவர் ஒவ்வொருவரினதும் சராசரி நிறை, வளர்ச்சி நிலை, வயது என்பவற்றை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

மாணவர்களிடம் வைத்தியக் குறைபாடுகள் காணப்படின் பள்ளிக்கு வைத்தியர்கள் வரும் வேளைகளில் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருதல் ஆசிரியர்களின் பொறுப்பாகும். வைத்தியர் பரிசோதிக்கும் வேளைகளில் பெற்றோரை உடனிருக்க வைக்க வேண்டும். உதாரணமாக ஆண்டு 1 - 3 வரை கற்கும் பள்ளி மாணவர்களிடம் பல், முரசு நோய்கள் கூடுதலாகக் காணப்படும். இத்தகைய வியாதிகள், சிறுகுழுந்தைகளுக்கு இனிப்பு, மாப்பண்டங்களைப் பெற்றோர் கூடுதலாக உண்ணக் கொடுப்பதனால் ஏற்படுவதாகும்.

திணைக்களம், பள்ளிகள் என்பன மாணவரின் அடிப்படை நல வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து உதவ வேண்டும். வகுப்பறைகள் தினமும் சுத்தம் செய்யப்படுவதுடன் குப்பைகள் அகற்றப்பட்டு எரிக்கப்பட வேண்டும் அல்லது புதைக்கப்பட வேண்டும். கிணறுகள் அடிக்கடி இறைக்கப்பட்டு குளோரின் இட்டுத் தூய்மையாக்கப்பட வேண்டும். கிணற்றின் நீர் சுத்தமாகப் பேணப்படல் வேண்டும். கிணற்றிலிருந்து வகுப்பறை வரை நீர் தூய்மையாகப் பருகுவதற்கு ஏற்ற ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

நலப் பழக்கவழக்கங்களில் கை கழுவுதல் வற்புறுத்தப்படல் வேண்டும். மலம் கழித்த பின்னரும், உணவு உட்கொள்ளும் முன்னரும் சவர்க்காரம் இட்டுக் கைகளைக் கழுவும் பழக்கத்தை ஆசிரியர்களும் பெற்றோரும் வழக்கமாக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். மலசலகூடங்களைச் சுத்தமாகப் பேணவும், தூர்நாற்றத்தைத் தடுத்து ஒழுங்காகக் கழுவி துப்பரவாக வைத்திருக்கவும் மாணவரிடையே சுயசேவைத் திட்டம் ஒன்றினை அறிமுகம் செய்ய வேண்டும்.

மாணவனது பாதுகாப்பு, அவனது வகுப்பிலும், பள்ளி மைதானத்திலும், வீட்டிலிருந்து பாடசாலைக்கு வரும் வேளையிலும், வீட்டுக்கு மீளச் செல்லும் வேளையிலும் உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். வீதி ஓழுங்குகளை அறிந்து செயற்படுவதற்கு ஆசிரியர்கள் நல்வழி காட்ட வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஆசிரியர்களும், பெற்றோரும் மாணவனைச் சமயப் பற்றுள்ளவனாக வளரவும், கீழ்ப்படிவு, மதிப்பளித்தல், பயபக்தி போன்ற குணநல விருத்தியில் மேன்மையுற நல்வழி காட்டவும் வேண்டும். அவனது உள்ளம் தூய்மை பெறவும் உலகம் அவனைப் பாராட்டவும் ஆசிரியன் கல்விக்கும், மாணவனுக்கும் செய்யும் தலையாய தொண்டு இதுவாகும்.

பள்ளிக்கல்வியில் குழந்தை கல்வியுடன் உடல்நலக் கல்வியையும், இணைத்துக் கற்பிக்கலாம். சமயம், விஞ்ஞானம், கணிதம், மொழி, சுற்றாடல், மனையியல், சங்கீதம், சித்திரம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்பிக்கும் சகல ஆசிரியர்களும் தத்தமது பாடங்களின் ஊடாகவே நல வழிகளை மாணவர் கற்றறிய வழிகாட்டலாம். எல்லாப் பாடங்களும் ஒருவன் நலமுடன் நீண்ட காலம் வாழ்வதற்கு உதவுவதாக அமைய வேண்டும்.

பள்ளியும், வீடும், சமூகமும் இவ்விடயத்தில் இணைந்த நிறுவனங்களாகச் செயற்பட வேண்டும். பள்ளி அனுபவம் வீட்டுக்கும் வீட்டு அனுபவம் பள்ளிக்கும் எடுத்துச் செல்ல உதவ வேண்டும். வகுப்பறைச் சுத்தம் பற்றிக் கூறப்படும் போது வீட்டுச் சுத்தம் பற்றியும் எடுத்துரைத்தல் வேண்டும். இறந்த கோழி, நாய், பூனை என்பவற்றை எலுமிச்சை, தோடை, மாதுளை போன்ற செடிகளுக்குப் பசளையாக மாறும் வகையில் அவற்றின் அருகில் புதைக்கலாம். இவற்றை வீதியிலோ, நீரோடையிலோ வெறுமனே வீசுவதால் ஏற்படும் விளைவுகளை மாணவருக்கு, பெற்றோருக்கு எடுத்துக் கூறலாம். விசர்நாய் கடித்தால் என்ன செய்ய வேண்டும், சிரங்கு, மலேரியா, நெருப்புக் காய்ச்சல் என்பன எவ்வாறு தோன்றுகின்றன, இவற்றால் மாணவனது வாழ்க்கை எத்தகைய பாதிப்பிற்கு உள்ளாகின்றது, இவற்றிலிருந்து நாம் எவ்வாறு தப்ப வழி காணவேண்டும் என்பவை குறித்து அனைவருமே சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டும்.

மாணவன் திருந்த சமூகம் தானாகத் திருந்தும். கண்ட கண்ட இடங்களிலெல்லாம் எச்சிலைத் துப்புதலால் ஏற்படும் நலப்பாதிப்புக்களை அறிந்து கொள்வதும், எச்சில் தொட்டுப் புத்தகத் தாள்களைப் புரட்டும் பழக்கத்தால் அழுக்குகள்

கிருமிகளைக் கடத்தும் - பரப்பும் வகைகளை அறிந்து செயற்படுவதும் அவசியமாகும்.

கண்ட கண்ட இடங்களிலெல்லாம் நீரருந்துதல் கூடாது என்பதும், கொதித்து ஆறிய நீரையே பருக வேண்டும் என்பதும் பழக்கமாக்கப்படுதல் வேண்டும். உணவுக் கடைகளில் உணவு பரிமாறும் நிலையை அவதானிக்க வேண்டும். கூடிய அளவு சூடான மூடிவைத்த உணவுகளையே உண்ண ஆலோசனை கூற வேண்டும்.

கிணற்று வாளியுள் கை வைத்து முகம் கழுவுதல் கூடாது. அதனால் தொற்றுக் காவிகள் கிணற்றினுள் பரவாது தடுக்கலாம். மலசலகூடம் பயன்படுத்தும் முறைகள் பற்றியும், மலகூடப் பயன்பாட்டுக்கெனத் தனியான பாத்திரம் பாவிக்க வற்புறுத்தப்பட வேண்டும்.

இக்கருத்துக்களை வலியுறுத்தும் கற்பித்தல் மூலம் நலக் கல்வி போதிக்கப்படும் அதே வேளையில் பேச்சுப் போட்டிகள், நாடகங்கள், பொம்மலாட்ட நிகழ்ச்சிகள், திரைப்படங்கள் என்பவற்றின் மூலமும் நலக் கல்வியைப் போதிக்க வேண்டும். மாணவர்கள் நலம் பெறும் வழிகளை அறிந்து திருந்தி வாழக் கற்றுக் கொள்வார்களாயின் சமூகம் நலம் பெறும். நாடு வளம் பெறும். நலக் கல்வியின் நோக்கம் நிறைவு பெறும்.

கல்வியும் உடல் உறுதியும்

கல்வி, விருத்தி அடையவேண்டுமாயின் அம்மாணவனின் உடல் கருவிலிருந்து உறுதியானதாக கட்டிஎழுப்பப்பட வேண்டும். ஆரம்பத்தில் இருந்து வளப்படுத்தப்பட்ட உடல் அவனது இறுதிக் காலம் வரை சோர்வுறாது, நலிவுறாது கல்வியைப் பெற உதவியாக இருக்கும். இதனால் பாடசாலைகளில் உடற்பயிற்சி, இல்ல விளையாட்டுப் போட்டி போன்ற புறநிலைச் செயற்பாடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகின்றது. உடற்பயிற்சி செயற்பாடு ஆரம்பப்பள்ளி, இடைநிலைப்பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளி, என்பவற்றிலும் பாடசாலைக்குப் புறம்பான பல்கலைக்கழகங்களிலும் உடற்பயிற்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது.

ஆண்டவனது படைப்பில் அங்கக் குறைபாடு இல்லாத குழந்தைகள் உரிய முறையில், உரிய காலத்தில் எத்தகைய இடர்ப்பாடுகளும் இல்லாது தம் கல்வியை ஆரம்ப காலத்தில் இருந்து இறுதி வரை பெற்று வருகின்றனர். இதற்கு அவர்களது உடல் அமைப்பு தகுதியான அமைப்புடன் விளங்குகின்றதே காரணமாகும். உடல் அமைப்பு, உடல் உறுதி, கல்வி விருத்திக்கு ஈடு கொடுக்கின்றது. உடல் உறுதி மனத்திற்கு தைரியத்தை அளிக்கின்றது. உற்சாகம் அளிக்கின்றது. உடல் சோம்பலைப் போக்குகின்றது. உற்சாகமான உடல்நிலையில் விறுவிறுப்புடன் போட்டிகள், செயற்பாடுகளில் ஈடுபட வாய்ப்பளிக்கின்றது.

உடல் உறுதி, கல்வி விருத்திக்கு அவசியம் என்று உணர்ந்த கல்வியியலாளர்கள் உடற்கல்விக்கு கலைத்திட்டத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளனர். “சுகாதாரமும், உடற்கல்வியும்” என்ற பாடம் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது சகல ஆண்டுகளிலும் மாணவர்களுக்கு வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது. பாடசாலை தொடக்கத்தில் கற்பதற்கு தயாராக இரு (Keep fit) என்ற நிலையில் சகல மாணவர்களுக்கும் பாடசாலைகளில் 15 நிமிடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டள்ளது. இதனைத் தவறாது யாவரும் செய்து காட்ட வேண்டும். செய்விக்க வேண்டும் என்று எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் வற்புறுத்தப்பட்டு, கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

உடல் உறுதி என்பது என்ன? உடல் சோம்பலில்லாது எப்பொழுதும் தன் செயற்பாட்டிற்கு தயாராகவும், உற்சாகமாகவும் இருத்தல். இவ்வுடல் உறுதிக்குப்

பொறுப்பானவர்கள் அவர்கள் அவர்களது குடும்பங்களே. அவர்களே இந்த மாணவர்களது உடலைக் கட்டிக் காத்துக் கொடுக்க வேண்டும். தங்கள், தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அந்தந்த நேரத்திற்கு வேண்டிய உணவு, பணம், ஆறுதல், கணிப்பு ஆதியன பெற்றோர்களால் வழங்கப்பட வேண்டும். உடல் உறுதி பேணப்பட வேண்டும்.

உடல் உறுதியைப் பேணுவதற்கு வேண்டிய ஊட்டச்சத்துள்ள உணவு, சுகாதாரப் பழக்கவழக்கங்கள், உளச் செயற்பாடு ஆதியன நன்கு வழங்கப்பட்டு, பேணப்பட்டு, கவனிக்கப்பட வேண்டும். அத்துடன் உடல் உறுதியைப் பேணக்கூடிய விளையாட்டு, உடற்பயிற்சி ஆதியன தினமும் வழங்கப்பட வேண்டும். இதனை அழகாக எமது தமிழ்ப் புலவன் பாரதி கூறியுள்ளான்.

“காலையெழுந்தவுடன் படிப்பு - பின்பு
கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு
மாலை முழுதும் விளையாட்டு - என்று
வழக்கப்படுத்திக் கொள்ளு பாப்பா.”

இங்கு கல்வியும் விளையாட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து விளக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய உடல் உறுதியை கல்விக்கு அவசியமாகக் கண்ட பாரதி,

“ஓடி விளையாடு பாப்பா நீ
ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா
கூடி விளையாடு பாப்பா ஒரு
குழந்தையை வையாதே பாப்பா”
எனப் பாடியிருக்கின்றார்.

ஓடி விளையாடுவதன் மூலம் உடல் உறுதியடையும் என்பதைப் பாரதி கண்டுள்ளான். ஓய்ந்திருந்தால் உடல் உறுதியைக் கெடுத்து சோம்பலைக் கொடுக்கும் என்ற காரணத்தினால் “நீ ஓய்ந்திருக்கலாகாது” என்கின்றார்.

இங்கு பாரதியின் கூற்றின் மூலம் கல்விக்கு உற்சாகமும், உடல் உறுதியும் அவசியம் என்பதைக் காணமுடிகின்றது. கல்வி விருத்திக்கு உடல் நலம் அவசியம். “நோயற்ற வாழ்வே அழிவற்ற கல்வி” என்று காண முடிகின்றது.

நோய் நொடி இல்லாத மாணவன் ஒழுங்காகப் பாடசாலைக்குச் செல்ல முடிகின்றது. படுக்கையில் இல்லாமல் தினமும் பள்ளிக்குச் செல்ல முடியும். நோய் உள்ளவன் தன் உடலில்

உறுதியின்றி, உற்சாகம் குறைந்து பாடசாலையில் கற்பிக்கும் பாடங்களில் கவனம் குறைவாக வேண்டியிருக்கும். மனதை ஒருமைப்படுத்த முடியாதவனாக இருப்பான்.

உடல் உறுதியுள்ள மாணவன் எவ்வாறு தினமும் உற்சாகமாக விளையாடுகின்றானோ அதே போல பாடப்பரப்பில் கூடிய கவனத்தை மாணவனால் எடுக்க முடியும். ஆகவே உடல் உறுதியும், மனத்திட்பமும் கல்விக்கு உதவக்கூடியது.

உடல் உறுதியுள்ளவன் தன் வாழ்க்கையில் பிறரில் தங்கியிருக்காது, தன்னில் தானே தங்கிச் செயற்படுவான். தனக்குத் தெரிந்ததை, சரியானதை தீர்மானித்து மனத்திட்பத்துடன் செயற்பட முடியும். உடல் உறுதி, தன்னம்பிக்கை அளிக்கக்கூடியது. வாழ்க்கைக்கு ஒளி காட்டக்கூடியது.

மாணவன் தனது வயதுக்கேற்ற உணவை அருந்தி நாள் தோறும் குளித்து, துப்பரவான ஆடை அணிந்து, புதுப் பொலிவுடன், நல்ல சுத்தமான காற்றைச் சுவாசிப்பதன் மூலமும் நல்ல சுற்றாடலில் வசிப்பதன் ஊடாகவும் நல்ல தேக ஆரோக்கியத்தைப் பெறலாம்.

கல்வி கற்பதற்கு உடல் நிலைத் தகுதி ஒரு மாணவனுக்கு அவசியமாகின்றது. உடல் நிலைத் தகுதியுடன் உளநிலைத் தகுதியும் ஒருவனுக்கு அவசியமாகின்றது. என்னைப் பொறுத்தமட்டில் கடந்த கால அவதானிப்பு, அனுபவத்தின்படி உடற்றகுதி உறுதியாக எவனுக்கு அமைகின்றதோ, அவனுக்கு உள நிலைத் தகுதியை அவ்வுடல் நிலைத்தகுதி கொடுத்து விடுகின்றது. உடல் வலிமை கொண்டவனது உள்ளம் வலிமையடைகின்றது.

கற்பதற்கு இத்தகைய இரண்டு வலிமையும், அவசியமாகின்றது. உடலும், உளமும் வலிமையடைந்தால் கல்வி அவனால் மனத்திடத்துடன் உள்வாங்கப்படுகின்றது. கல்வி கற்பதற்கு வேண்டிய உளத் தெளிவை உடல் உறுதி அளிக்கின்றது. ஆகவே கல்வி விருத்திக்கு, கட்டமைப்புடைய உடல் உறுதி அவசியமாகின்றது. சம காலத்தில் பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் இத்தகைய உண்மையை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். தத்தமது உடலை உறுதியாக்கி மனதை உறுதியாக்கிக் கற்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் உடல் உறுதி கல்வி விருத்திக்கு வழிகாட்டும்.

ஆசிரியரும் அர்ப்பணிப்பும்

இன்று எமது நாட்டின் கல்வித்தரம் பொதுவாகக் குன்றிவிட்டது என்று கூறுவது பொருந்தாது. கல்வியானது கொடுக்கக் கொடுக்க வளருவது. அது குன்றுவது என்பது தத்துவமாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஆனால், சகல மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தையும் உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்வது தான் பொருத்தமாக இருக்கும். குறிப்பாக வசதிகள், வளங்கள் குறைந்த பின்தங்கிய பாடசாலைகளில் பயிலும் மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்த வேண்டிய கடமை கல்வியியலாளருக்கு உண்டு.

இத்தகைய மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதென்பது பின்வரும் மூன்று காரணிகளில் தங்கியுள்ளது:

1. ஆசிரியர்களின் அர்ப்பணிப்புள்ள செயற்பாடு
2. பெற்றோரின் ஒத்துழைப்பு
3. மாணவர்களின் கற்க வேண்டுமென்ற ஊக்கம்.

இந்த நிலையில், ஆசிரியர்கள் தாமாகவே ஆர்வத்துடனும், அர்ப்பணிப்புணர்வுடனும் கடமையாற்ற முன்வராத வரை இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணமுடியாது.

கல்வி வளர்ச்சியில் ஒரு பாடசாலையின் அபிவிருத்தியில் கல்வி நிர்வாகிகளின் மனப் பாங்கில் முதலில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். ஒரு மாணவனின் கல்வி வளர்ச்சியில் ஆசிரியர்களைப் போன்றே, கல்வி நிர்வாகிகளும் ஆர்வத்துடனும் அக்கறையுடனும் செயற்பட வேண்டும்.

ஏனெனில் கல்வி நிர்வாகிகள் அதிகாரம் செலுத்துவதில் மட்டும் நம்பிக்கை வைக்காது, ஆசிரியர் மாணவர்களின் பிரச்சினைகளை இனங்கண்டு, அவற்றைத் தீர்த்து வைப்பதுடன், அவர்களை கற்பித்தல், கற்றல் செயற்பாடுகளில் ஊக்குவிக்கவும் வேண்டும். அத்துடன் அதிபர்கள், ஆசிரியர்களும் காலத்திற்குக் காலம் மாணவர்களின் கற்றல் செயல்பாடுகள் தொடர்பாக பெற்றோர்களைப் பாடசாலைக்கு அழைத்துக் கலந்துரையாட வேண்டும். அதன் மூலம் தொடர் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதுடன், பின்னூட்டலையும் (Feed back) செய்ய வேண்டும்.

இன்று எமது பாடசாலைக் கல்வி அமைப்புக்குப் பெரும் சவாலாக விளங்குகின்ற இன்னொரு புறநிலை அமைப்பு தனியார் கல்வி நிலையங்களாகும். இவை இன்று, வர்த்தக நிலையங்களாக வருமானத்தை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கி வருகின்றன. பாடசாலைக் கல்வியை வீட்டுச் சாப்பாட்டிற்கும், தனியார் கல்வியை ஓட்டல் சாப்பாட்டிற்கும் ஒப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும். பாடசாலை செல்லும் மாணவர்கள், ரியூட்டரிகளுக்கும் சென்று வருவதால், இரண்டு வெவ்வேறு வகையான கற்றல் முறைகளுக்குள் சிக்குண்டு சரியான கல்வி எது என்று உணர முடியாது சிரமப்படுவதை அனுபவரீதியாகக் காணமுடியும். இதனால் மாணவர்களின் நேரமும், மனித வளமும் பணமும் கூட விரயமாக்கப்படுகின்றது.

தனியார் கல்வி நிலையங்கள் மாணவர்கள் சுயமாகக் கற்பதற்கும், சிந்திப்பதற்கும் அவகாசம் கொடுப்பதில்லை. அத்துடன் படித்த அலகுகளை மீண்டும் மீட்டல் செய்து பார்க்கவே நேரம் இல்லாதவர்களாக அலைந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

இன்றைய கல்வி நிலையானது, மாணவர்களையும், ஆசிரியர்களையும் இயந்திர மயப்படுத்தி, பெறுபேறுகளைத் தயாரித்து வெளித் தள்ளுவது போன்று அமைந்திருக்கின்றது. அவர்களை சமூகமயப்படுத்தப்படாத ஒரு சூழ்நிலையையே உருவாக்கியுள்ளது. இந்த நிலை முற்றாக மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொள்வது நன்று.

அதே வேளை இன்னுமொரு யதார்த்தத்தையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அன்றைய ஆசிரியர்கள் அறிவுத் தளம் உள்ளவர்களாகவும், பயிற்சி பெற்றவர்களாகவும் இருந்ததுடன், அர்ப்பணிப்புணர்வுடன் எமக்குக் கற்பித்தனர்.

ஒரு நாட்டின் கல்வி அபிவிருத்தியில், ஆரம்பக் கல்வியே அத்திவாரமாக அமைய வேண்டும். இதை உணர்ந்து கொண்டதாலோ என்னவோ அன்று எமது முத்த ஆசான்கள் ஆரம்பக் கல்வியில் அதிக அக்கறை காட்டினார்கள். இன்று ஆரம்பக் கல்வியைப் போதிப்பதற்கு ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையாக இருக்கின்ற வேளையில், ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள் கூட, தம்மை இனங்காட்டவே கூச்சப்படுவதும், வேறு பாடங்களைக் கற்பிக்க ஆர்வம் காட்டுவதும் இன்றுள்ள கல்வி முன்பு போல் இல்லாமைக்கான காரணமாகவும் இருக்கலாம்.

பாடசாலைகளிலும், பாடசாலைக்கு வெளியிலும் கூட இன்றுள்ள மாணவர்களின் ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடுகள் தளர்ந்து வருவதாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் இதில் நாம் மாணவர்களை மட்டுமே குறைசூற முடியாது. அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற சமூகமே இதற்கான முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

கல்வியில் ஒழுக்கம் என்பது மற்றவருக்கு மதிப்பளித்தல், பணிவு, பாரம்பரிய பண்பாட்டு விழுமியங்களை மதித்துப் பேணுதல் என்பவற்றில் தங்கியுள்ளது. இத்தகைய ஒழுக்கவரன் முறைகளில் குருவை மதித்தல், கல்வியைத் தெய்வீகமாகப் போற்றுதல், பழக்க வழக்கங்களை நியமமாகப் பேணுதல் என்பவற்றில் இருந்தே ஒழுக்கம் பெறப்படுகின்றது. இவற்றைப் பேணாது வேண்டத்தகாத பழக்கவழக்கங்களுக்கு அடிமையாகி அவற்றில் இருந்து விடுபட முடியாத ஒரு சூழலில் அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கையில் அவர்களிடம் இருந்து, அவர்களது சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட பெறுபேறுகளை எதிர்பார்ப்பது என்பதும் கானல் நீராகவே இருந்துவிடும். பெற்றோரின் அன்பு, அரவணைப்பு என்பன இன்மையால் பிள்ளைகளின் அக உணர்வில் ஏற்படும் விரக்தியும், வெறுப்பும் உளத் தாக்கங்களுமே இவற்றுக்கெல்லாம் காரணமாகும்.

கல்வி அபிவிருத்தி பற்றி இன்று எல்லா மட்டங்களிலும் பேசப்பட்டு வந்தாலும், எமது நாட்டின் சகல பிரதேசங்களிலும் கல்வியில் சம வாய்ப்பு இல்லாதது ஒரு பெரும் குறைபாடாகும். கல்வியை நிர்வகிப்பவர்கள் கொள்கையளவில் சம வாய்ப்பு என்று கூறி வந்தாலும் நடைமுறையில் இது பூச்சியமாகவே இருக்கின்றது. இதற்கான திட்டங்களை வகுப்பவர்களின் பிள்ளைகள் வசதியான நகர்ப்புற பாடசாலைகளிலேயே கல்வி கற்பதால், அவர்களது சிந்தனைகளும் செயற்பாடுகளும் அப்பாடசாலைகளை மையமாக வைத்தே உருவாக்கப்படுகின்றன. ஆனால் உண்மையில் கல்வி அபிவிருத்தி என்பது, வசதி வாய்ப்புகள் குறைந்த பிரதேசங்களில் உள்ள பாடசாலைகளை மையமாகக் கொண்டே கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும். அப்பொழுது தான் எமது நாட்டின் உண்மையான சமத்துவமான கல்வி அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்த முடியும்.

கல்வி நிறுவனங்களின் கட்டமைப்பு

கல்வித்துறை இன்று பரவலாக்கப்பட்டு நிறுவன ரீதியான செயற்பாடு அதிகரித்த வேளையில் கல்வி நிறுவனக் கட்டமைப்பு, கல்வி முகாமை பற்றி அறிய வேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது. இத்தகைய தேவை கல்வித்துறையைச் சார்ந்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல அதனுடன் தொடர்புடைய பொதுமக்களுக்கும் எழுந்துள்ளது.

கல்வித்துறையில் கல்வி நிர்வாகத்தை வழிப்படுத்தும் பொறுப்பு கல்வி நிறுவனங்களைச் சார்ந்ததாகும். இது கல்வி நிறுவனங்கள், கல்வி நிர்வாக நிறுவனங்கள் என இருவகைப்படும். கல்வி நிறுவனங்கள் கற்றல், கற்பித்தல் நிகழும் மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் செயற்படும் இடத்தைக் குறிப்பதாகும்.

கல்வி நிறுவனங்கள் என்பன பள்ளிக்கூடங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள், தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகள் போன்ற நிறுவனங்களைக் குறித்து நிற்கும். கல்வி நிர்வாக நிறுவனங்கள் என்பவை இக்கற்றல், கற்பித்தல் ஒழுங்காக நடைபெறுவதை உறுதிப்படுத்தவும், மேற்பார்வை செய்யவும், வழிப்படுத்தவும், வசதிகள் வாய்ப்புக்களை அளிப்பதற்குமாக உருவாக்கப்பட்ட நிறுவனங்கள் ஆகும். அவை கல்வி அமைச்சு, மாகாண அமைச்சு, வலயக்கல்வித் திணைக்களம், கோட்டக்கல்வி அலுவலகம், கொத்தணி அலுவலகம், பாடசாலை அலுவலகம் போன்ற நிறுவனங்களைக் குறிக்கும்.

இந்நிலையங்கள் கல்வியை முகாமை செய்வதற்கும் பல்வேறு நிலையில் செயற்படுகின்றன. இவற்றை ஏற்படுத்தியதன் நோக்கம் நிறுவன ரீதியாக விரிவாக்கி, பன்முகப்படுத்தி, பரவலாக்கி அதிகாரத்தையும் மேற்பார்வையையும் அடிநிலைக்கு எடுத்துச் செல்வதாகும். இத்தகைய அடிநிலை நிறுவனங்களை கூடுதலாக ஏற்படுத்துவதன் மூலம் மக்கள் தாம் வாழும் இடங்களிலுள்ள தங்கள் அடிநிலைக் கல்வி நிறுவனங்களுடாக தொடர்பு கொண்டு கல்விப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணவும் அவ்வவற்றில் தன்னுணர்வுடன் பங்கு கொண்டு திட்டம் தீட்டி அபிவிருத்தி காண்பதற்காகவே ஆகும். இந்நிறுவனங்கள் அண்மித்த மேற்பார்வை (Close supervision), அண்மித்த நடவடிக்கை (Close activity) ஆகியவற்றை ஏற்படுத்த வழிவகுக்கும். இந்நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தியதன் மூலம் கால தாமதத்தைப்

போக்கி, உடன் தீர்மானம், உடன் நடவடிக்கைமூலம் அபிவிருத்தி காணமுடியும் என்று நம்பப்படுகின்றது.

இத்தகைய பல்வேறு அடிநிலை நிறுவன அமைப்புக்கள் நவீன முகாமைத்துவப் பண்புடன் கூடியவகையில் அடிமட்டத்தில் இருந்து மேல் நோக்கும் (Bottom to Top) நிர்வாகத் தன்மைக்கு வழிவகுக்கும். இந்நிறுவனங்கள் தன்னதிகாரம், தற்சுதந்திரம் கொண்டதாக அமைய வேண்டும். விடயங்களுக்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டும். இவ் அடிப்படையில் சமூகம் என்ற நிறுவனத்தை பாடசாலை வளர்ச்சியில் பங்கு கொள்வதற்காக பாடசாலைச் சபையை அமைத்து பாடசாலை வளர்ச்சியைப் பொறுப்பேற்கும் நிலையை ஏற்படுத்த கல்வி நிர்வாகத்தினர் பாடசாலைச் சபைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளனர்.

கல்வி நிறுவனக் கட்டமைப்பில் கல்வி முகாமைத்துவச் செயற்பாடுகள்:-

கல்வி நிர்வாகம் ஒவ்வொரு நிலையிலும் நிறுவன ரீதியான கட்டமைப்பை உடையது. இக்கட்டமைப்பு நிறுவன பதவி ஆளணியினர் நிலை, அதிகாரம், பொறுப்பு ஆகியவற்றைப் படம் பிடித்து காட்டுகின்றது.

அத்துடன் நிறுவனக் கட்டமைப்பு வழிக்கோட்டு நிர்வாகத்தன்மை நிலையை காட்டி நிற்கும் அதி உயர்நிலை, உச்ச அதிகாரம், உதவி ஆளணியினர், வெவ்வேறு பிரிவுகள், கிளைகள் ஆகியவற்றைத் தெளிவுபடுத்தும்.

இத்தகைய நிர்வாகக் கட்டமைப்பின் அடிப்படையில் தான் கல்வி முகாமைத்துவம் நடைபெற வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. ஏனைய நிறுவனங்கள் அளவான வளங்களைக் கொண்டு கூடுதலான பயனைப் பெறுவது போல கல்வித்துறை சார்ந்த நிறுவனங்களிலும் இருக்கும் மனித வளங்கள், பௌதிக வளங்களைக் கொண்டு கூடுதலான உச்ச பயனைப் பெற வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. பள்ளிக்கூடங்கள் பயன்தரு நிறுவனமாக மாற்றமடைய வேண்டுமெனக் கருதப்படுகின்றது.

1984ம் ஆண்டு எமது நாட்டில் “சகல கல்வி நிறுவனங்களும் முகாமைத்துவக் கலாசாரம்” படைக்க வேண்டும் என்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் நிறுவன முகாமையாளர்கள் (பள்ளிக்கூட முகாமைத்துவக் குழுவினர்) முகாமைத்துவ உத்திகள், நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி கூடிய பயனை ஈட்ட முடியும். கல்வி நிலையில் நிறுவனமானது சிறந்த

உள்ளிட்டப் பெற்று, செயற்பாடுகள் சிறப்பாக அமைந்து வெளியீடு பயனுடையதாக அமைய முடியும். நிறுவனமானது வினைத்திறனுடையதாக மாற்றமடைய முடியும்.

இக்குறிக்கோளை அடைய வேண்டுமாயின் பள்ளிக்கூடங்களை முகாமை செய்யும் அதிபர்கள், கல்வி நிர்வாக நிறுவனங்களை முகாமை செய்யும் கல்வி அலுவலர்கள், வலயக்கல்வித் திணைக்களங்கள், கோட்டங்களை முகாமை செய்யும் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள் முகாமைத்துவத்திறன் உத்தி, நுட்பங்களைப் பெற வேண்டுமாயின் நிறுவனக் கட்டமைப்பை சரியாக விளங்கி கல்வி முகாமைத்துவம் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்து வற்புறுத்தப்படுகின்றது.

இவர்கள் வள முகாமைத்துவம், நேர முகாமைத்துவம், நிறுவன முகாமைத்துவம், பதிவேட்டு முகாமைத்துவம், ஆளணி முகாமைத்துவம், சுய முகாமைத்துவம் போன்ற முகாமைத்துவத் திறன்களைப் பெற வேண்டும். நிறுவனக் கட்டமைப்பை பொறுப்பானவர்கள் சரியாக விளங்கி, மற்றவர்களுக்கும் அறிய வைத்து அவற்றின் செயற்பாட்டை துரிதமாக்க வேண்டும். எல்லா வளங்களிலும் சிறப்பான, பெறுமானமான மனித வளத்தின் பயன்பாடு, அருமையை அறிந்து அவர்களை ஊக்குவித்து, ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தி அவர்களிடமிருந்து கூடிய பயனைப் பெற வேண்டும்.

இந்த நோக்கின் அடிப்படையில் தான் தற்பொழுது மைய நிலையில் குவித்து வைக்கப்பட்ட கல்வி நிர்வாக அதிகாரம் வழிக்கோட்டு நிர்வாகம் ஊடாக மாகாண அமைச்சு, கல்வித் திணைக்களம், கோட்டக் கல்வி அலுவலகம், கொத்தணி அலுவலகம், பாடசாலை அலுவலகங்களுக்கு பகிர்ந்து, பரவலாக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வோர் அரசாங்க அதிபர் பிரிவிலும், கோட்டக் கல்வி அலுவலகம் நிர்வாக அதிகாரம் பெற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பேற்படுத்தப்படுகின்றது.

எத்தகைய பல்வேறு நிறுவனங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டாலும் அந்நிறுவன ஆளணியினர்க்கு நிறுவனத்தில் ஆர்வமும், நிறுவன உணர்வும், நிறுவனக் கட்டமைப்பு பற்றிய விளக்கமும் அவசியம். அத்துடன் இந்நிறுவனங்களுக்கு அவசியமான ஆளணியினர் (மனித வளங்கள்), பௌதிக வளம் ஆகியவற்றை தேவையான அளவு அளிக்கு மட்டும் கல்வி விருத்தியைக் காணமுடியாது.

கல்வி நிருவாகக் கட்டமைப்பில் உயர்த்தப்படும் உயர் பதவிகள்

நிறுவனத்தில் செயலாற்றும் (கடமையாற்றும்) ஆளணியினரது வினைத்திறமையை கூடுதலாகப் பெறுவதற்கு அவர் வகித்த பதவியில் இருந்து உயர் பதவிக்கு உயர்த்துவதே உயர்த்தப்படும் உயர் பதவி (Promotive post) ஆகும். இப்பதவியானது ஆளணியினர்க்கு அளிக்கப்படும் பொழுது அவரை ஊக்குவித்து அவர் அந்நிறுவனத்தில் தனது ஆளுமையை, ஆற்றலை வெளிப்படுத்த உதவுகிறது.

அவர் அந்நிறுவனத்தில் கணிக்கப்பட்டு மேலும் மேலும் ஊக்கத்துடன் செயலாற்றி தனக்கு நன்மையைப் பெறுவதுடன் தன்னால் அந்நிறுவனம் சிறப்புற தனது வெளிப்பாட்டையும் சேவையையும் வழங்கி உதவுகிறார்.

கல்வித் தகுதி, வாண்மைத் தகுதி, சேவை விபரம், புறநிலைச் செயற்பாடு, முதுநிலை போன்றவை கணனி மூலம் கணிக்கப்பட்டே பதவி உயர்வுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

இவ்வாறு உயர்த்தப்படும் உயர் பதவி அவரைப் போன்ற சம தகுதி அல்லது பதவியினர்க்கு அளிக்கப்படும் பொழுது பிரமாண அடிப்படையில் (Criteria basis) நேர் காணல் குழுவினரால் (Interview board) தேர்வின் பின் தெரிவு செய்யப்பட்டு வழங்கப்படும். இப்பிரமாண அடிப்படைக்கு உதவுவதற்கு ஆளணியினரின் சுய விபரம் அவசியமாகின்றது. சுய விபரம் அவரின் பின்னணியையும் வளர்ச்சியையும் காட்டி நிற்கும்.

சுய விபரமானது அவரது தனிப்பட்ட விபரங்களுடன் அவரது கல்வித் தகுதி (Academic qualification), வாண்மைத் தகுதி (Professional qualification), சேவை விபரம் (Service particulars), அவரது புறநிலைச் செயற்பாடு (Extra curricular activities) ஆகியவற்றுடன் அவரது முதுநிலை (Seniority) என்பவற்றையும் வெளிப்படுத்தும். கல்வித் தகுதி அவர் பயின்ற பள்ளிகள், படித்த பல்கலைக்கழகங்கள், பட்டப்படிப்பின் போது அவர் தெரிவு செய்து கொண்ட பாடங்கள், ஆய்வு செய்து வெளியிட்ட வெளியீடுகள் ஆகிய துறைகளைக் காட்டி நிற்கும்.

சேவை விபரங்கள் அவரது முதல் நியமனத்திலிருந்து அவர் ஒவ்வொரு பதவி நிலையிலும் பெற்றுக் கொண்ட

அனுபவங்கள், உயர்வுகள், அவர் கடமையாற்றிய பிரதேசங்களில் பெற்றுக் கொண்ட வாண்மை ரீதியான அனுபவங்கள் (உம்: கஷ்டப் பிரதேச சேவை) ஆகியவற்றைக் காட்டி நிற்கும்.

இத்தகைய அம்சங்களே ஒருவரை ஒரு வாண்மை நிலையிலிருந்து இன்னோர் தொழில் நிலைக்கு உயர்த்தும் பிரமாண அடிப்படையாக அமைகின்றன. அமையவும் வேண்டும்.

இத்தகைய நிலை அமையாமல் அரசியல் செல்வாக்காலோ அல்லது குறுக்கு வழியாலோ பதவி உயர்வுகளைப் பெற இடமளிக்கப்படுமாயின் நிறுவன ஆளணியினிடையே மனத்தாக்கம், மனமுறிவு ஏற்பட்டு அவருக்கு வாண்மையில் உள்ள ஆர்வமும் இல்லாது போகும். அத்துடன் திறமையும் ஆற்றலும் உள்ளவர்களது சேவையை அந்நிறுவனம் பெறமுடியாது போய்விடுவதுடன் அந்நிறுவனத்தின் நிறுவன நிரைக் கோட்டு (Administrative line) பதவி நிலை குழம்புவதுடன் நிறுவன வெளிப்பாடும் அந்நிறுவன குறிக்கோளை அடைய முடியாது போய்விடும். நிறுவன ஆளணியினிடையே போட்டி, பொறாமை ஏற்பட்டு வாண்மை ரீதியான பொறாமை (Professional jealousy) உருவாகி மற்றவர்களை ஒதுக்கிவிடும் தன்மையுருவாகும்.

இத்தகைய நிலை கூடுதலாக இன்று பள்ளிகளிலும் அவற்றை நிருவகிக்கும் மேலாண்மைக் கல்வி நிருவாக நிறுவனங்களிலும் காணப்படுவதால் பள்ளிகளில் கற்றல், கற்பித்தல் செயற்பாடு மட்டுமல்லாமல் கல்வி நிருவாக நிறுவனங்களில் தகுதியானவர்களுக்கு தகுதியான இடம் கிடைக்காதும் போய் விடுகின்றது. கல்வி நிருவாகச் செயற்பாடுகளும் குழப்பம் அடைகின்றன. இப்பிரமாண அடிப்படையை மீறி உரிய பதவிகளை மேல் நிலையிலுள்ள பதவி அலுவலர்கள் வழங்கி விடுகிறார்கள். இக்கல்வி நிருவாக நிறுவனங்களில் நண்ட காலமாக பதவிக்குரிய பதவியணி வெற்றிடங்கள் நிரப்பப்படாமலே உள்ளன.

இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் இப்பதவிகளை மேலாண்மை அலுவலர்கள் பிரமாண அடிப்படை குழுநிலை இன்றி பதவி வழங்கி வருவதால் அதன் செயற்பாடுகளே கேள்விக்குறியாகி விடுகின்றன. முதுநிலையில் உள்ளவர்களும், கல்வி வாண்மை ரீதியாகத் தம்மை உயர்த்திக் கொண்டவர்களும் முதுநிலை குறைந்தவர்களுக்குக் கீழும் சேவையாற்ற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகின்றது. இந்நிலை சேவையாற்றுபவர்களைப்

பாதிப்படையச் செய்வதுடன் அந்நிறுவனத்தையும்
தாக்கமடையச் செய்கின்றது.

மேலை நாடுகளில் இத்தகைய பதவிகள் நாம் மேலே கூறிய
பிரமாண அடிப்படையில் ஒவ்வொருவரது சுயவிபரங்கள்
கணிக்கப்பட்டு கணனி முறை மூலமே தெரிவு செய்யப்பட்டு
உயர் பதவிகளுக்கு பதவியுயர்த்தப்படுகின்றனர். அங்கு
நிறுவனங்களுக்குரிய பதவியணி வெற்றிடங்கள் நிரப்பும்
தேவை ஏற்படும் போது நிரப்பப்படும் விடுகின்றன.

இத்தகைய நிலை தவறும் போது நிறுவன முறைமை
குழப்பமடைகின்றது. எமது கல்வி நிருவாக நிறுவனங்களிலும்
இலங்கை கல்வி நிருவாக சேவைக்குரிய முதலாம், இரண்டாம்,
மூன்றாம் வகுப்புக்களுக்குரிய பதவி வெற்றிடங்கள்
நிரப்பப்படாமலும் அதிபர் தரங்கள் நிரப்பப்படாமலும் சகல
பதவியணிகளும் தற்காலிக நிலையிலேயே நிரப்பப்பட்டு
வருகிற நிலை தொடர்கிறது. இந்நிலை போக்கப்பட வேண்டும்.
உண்மையாக பதவி நிலை உயர்த்துதல் உயர்த்தப்படும்
உயர்பதவியாக்கப்பட வேண்டும்.

கல்வி அமைச்சு அவ்வவ்வேளையில் அத்தகைய
நிறுவனங்களில் பதவி நிலைகளை நிரப்பத் தவறுவதால்
மாகாண, அமைச்சு மேலாண்மை அலுவலர்களுக்கும்
வலயகல்வித் திணைக்கள, கோட்ட அலுவலர்களுக்கும்
அவ்வவ் நிறுவன உள்ளகக் கட்டமைப்பிற்கு உரியவர்களைத்
தம் சுய விருப்பு வெறுப்பிற்கேற்ப நியமித்து பொறுப்புக்களை
ஒப்படைக்கும் நிலை உருவாகின்றது.

இந்நிறுவனங்கள் யாவும் பொது நிறுவனங்கள். அவை
தனிப்பட்டவரது விருப்பு வெறுப்பை நிலைநாட்டும் தனிநபரது
நிறுவனங்கள் அல்ல. இவற்றுக்குப் பொதுக் கருதுகோள்,
பொதுப் பிரமாண அடிப்படையில் உயர்த்தப்படும் உயர் பதவி
அளிக்கப்பட வேண்டும்.

சமூக உறவும், பள்ளிக்கூடமும்

கல்வி அபிவிருத்தியில் இரண்டு நிறுவனங்கள் பங்கு கொள்கின்றன. அவை பள்ளிக்கூடமும், சமூகமும் ஆகும். பள்ளிக்கூடத்தின் முக்கிய வளம் சமூகமாகும். இத்தகைய வளமாகிய சமூகத்தினதும் பள்ளிக்கூடத்தினதும் உறவுமுறை அவை இரண்டினதும் விருத்திக்கு அவசியமாகின்றது. இவ்விருநிறுவனங்களும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பாடல் கொண்டு உறவு கொள்ளும் நிலையே சமூக உறவாகும். ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வொரு செயற்பாட்டிலும் அவ்வவற்றின் நடவடிக்கைகளில் மாறி மாறி பங்கு கொண்டு உறவாகும் போது சமூக உறவில் மேலும் நெருக்கம் ஏற்படுகின்றது.

பாடசாலைச் சமூகமானது பெற்றோர்களை, நலன் விரும்பிகளை, தொண்டர் நிறுவனங்களை, ஆசிரியர்களை, மாணவர்களை உள்ளடக்கி நிற்கின்றது. பெற்றோர் சமூகமானது, இளைஞர்கள் சமய நிறுவனங்கள் தொழில் வர்த்தக நிலையங்கள் சமூகத் தலைவர்கள் ஏனைய சமூக உறுப்பினர்களையும் உள்ளடக்கியதாகும். இவ்விரு நிறுவனங்களும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையதாக உதவியுடையதாய் இணையுமிடத்து கல்வி வளர்த்தெடுக்கப்படும்.

சமூகத்தின் பல்வேறு நிகழ்வுகள் பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்துடன் இணைவுபடுத்தப்பட்டதாக அமைய வேண்டும். இதற்கு பாடசாலை சமூக உறவு முறையானது பிள்ளைகளின் கல்வியில் முக்கிய இடம் பெறவேண்டும். பள்ளிக்கூடத்தில் கற்பித்தலுக்கு பயன்படுத்தப்படும் கற்பித்தல் உபகரணங்கள், அபிவிருத்தி சார்ந்த சமூக வளங்கள் தரமான கற்கைக்கு வழிவகுக்கும்.

பள்ளிக்கூடக்கலைத்திட்டம், அமுலாக்கல் என்பன, மக்களது தேவைகள், பிரச்சினைகளுக்கு உதவுவதாக அமைய வேண்டும். பள்ளிக்கூட முகாமைத்துவத்தில் பெற்றோர் மயமாக வேண்டும். அவர்கள் அதன் செயற்பாட்டில் பங்குகொள்ள வேண்டும். கலந்துரையாட வைக்க வேண்டும். தீர்மானம் எடுத்தலில் அவர்களின் பங்கு முக்கியம். அதுவும் ஆரம்பக் கல்வியில் பெற்றோர்களின் பங்களிப்பு மிக, மிக அவசியமாகின்றது. இவற்றினை பள்ளிக்கூட சமூக உறவினாடாக கட்டியெழுப்பலாம். இவ்வறவே சமூகத்தின் நோக்கத்தை, இலக்கை நிறைவேற்றும்.

சமூக உறவு உள்பூர்வமான புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தவல்லது. நல்லெண்ணத்தை ஆசிரியர் மத்தியில் உருவாக்கக்கூடியது. ஒருவருக்கொருவர் மரியாதை அளித்து பெற்றோர் மாணவர்களுக்கிடையில் அறிவை விருத்தியாக்கும். ஊக்குவிப்பையும் ஆர்வத்தையும் சமூக உறவு ஏற்படுத்தும்.

சமூக உறவு மூலம் கல்வி கட்டியெழுப்பப்படுகின்றது. பள்ளிக்கூடங்களுக்கு சமூகவளம் கையளிக்கப்படும். கலைத்திட்ட அமுலாக்கத்திற்கும், மாணவர்கள் கற்கை முன்னெடுத்துச் செல்லவும் இக்கையளிப்பு அவசியமாகின்றது. பெற்றோர்கள் பள்ளிக்கூட நிர்வாகத்தில் பங்கு கொண்டு தங்கள் பள்ளிக்கூடம் என்ற உணர்வு கொண்டு உதவும் தன்மை உருவாக்கப்படும்.

பள்ளிக்கூட மனித வளங்களுக்கும், பௌதிக வளங்களுக்குமிடையில் இயைபாக்கம், தொடர்பாடல் ஏற்பட்டு சமூக உறவினுடாக பள்ளிக்கூட விருத்தி காணப்படும்.

பள்ளிக்கூடம் சமூக உறவின் முக்கிய களமாகும். சமூகம் பள்ளிக்கூட உறவின் முக்கிய களமாகும். இருநிறுவன ஆதரவுகள் அக்களத்தில் பின்வரும் விதத்தில் விருத்தியாக்கும். பள்ளிக்கூட கல்வி விருத்திக்குரிய நிதித்தேவை சமூகம் பங்கு கொள்வதால் பூர்த்தியாக்கப்படும். பின்தங்கிய கிராமப்புற பள்ளிக்கூடங்களில் பெற்றோர் உதவிகள் அவற்றை விருத்தியாக்கும் கலைத்திட்ட செயற்பாடு தத்துவார்த்த போதனையாக மட்டும் அல்லாமல் செயற்பாட்டு ரீதியாக மாற்றியமைக்கப்படும். இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகளில் ஆசிரியர், மாணவர் மட்டும் அல்லாமல் பெற்றோர்கள் பங்கு கொண்டு தங்கள் பள்ளிக்கூடம் என்ற பொறுப்புணர்வை பெறுவர்.

இத்தகைய பெற்றோர்களை பள்ளிக்கூடத்திற்கு அழைத்து அப்பள்ளிக்கூடத்தினை அவர்களுக்கு களமாக்குவதன் ஊடாக பல்வேறு நன்மைகள் கிடைக்கும். பெற்றோர்கள் தங்கள் ஆற்றலை பிள்ளைகளிடத்தில் வெளிக்காட்டி கட்டியெழுப்புவர். ஆசிரியர்களை சமூகத்துடன் குடும்பப்படுத்துவர். அவர்கள் மாணவர்களது குடும்ப பின்னணியுடன் இணைந்து அவர்களோடு அவர்களாய் பங்கு கொண்டு அவர்களுக்கு உதவுவர். பெற்றோர்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் சமூகத்தின் கல்வித் தேவைகள் எவையென இனம்காண்பர். இனம்கண்டு உதவுவர். சமூக மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகளில் பள்ளிக்கூடத்தை பங்கு கொள்ளச் செய்வர். பாடசாலைக் கட்டிடங்கள், தளபாடங்கள் சமூகத் தேவைகளுக்கு பயன்படுத்தப்படும். தங்கள் பிள்ளைகளது வளர்ச்சி பற்றி நாளாந்தம் அறிந்து

பள்ளிக்கூடத்திற்கு தகவல்களை, தரவுகளை அளிப்பர். பள்ளிக்கூடத்திற்கு பின்னுட்டல் அளித்து, தொடர் நடவடிக்கை எடுத்து பள்ளிக்கூடத்துடன் இணைந்து பிள்ளையின் கல்வியை முன்னேற்றுவர்.

இத்தகைய ஆதரவு பள்ளிக்கூடத்திற்கு சமூகத்தினால் தேவைப்படுகின்றது. பள்ளிக்கூடக் கல்வியில் சமூகம் ஒரு பிரதான வளம். பள்ளிக்கூடத்திற்கு அது ஓர் பிரதான களமும் கூட. இவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று வளமாகவும், களமாகவும் அமையும் நிலை தற்போதைய கல்விச் செயற்பாட்டுச் சூழலில் மிக மிக அவசியமாகின்றது. சமூகத் தேவைகள், எதிர்பார்ப்புக்கள் அதே போல பாடசாலைத் தேவைகள், எதிர்பார்ப்புக்கள் அதிகம். அவை எதிர்கொள்ளப்பட வேண்டியவை. நிறைவேற்றப்பட வேண்டியவை. இவை இரண்டும் தாம் அடையப்போகும் இலக்குகள், குறிக்கோள்களை அடைவதில் ஒன்றுக்கொன்று தளமாகவும் அமைகின்றன. இத்தளத்தில் தான் இரண்டினது உறவும் கட்டியெழுப்பப்படுகின்றது.

சமூகக் கடமைகளுக்கு சமூகம் பல்வேறு கட்டமைப்புக்களை உடையது. பள்ளிக்கூடக் கடமைகளுக்கு பள்ளிக்கூடமும் கட்டமைப்பை உடையது. இவ்விரண்டும் தத்தமது கட்டமைப்புக்கள் ஊடாகவே தம் கடமைகளை நிறைவேற்றுவது மட்டும் அல்லாமல் உறவை வளர்க்க முடிகின்றது. பள்ளிக்கூடத்தில், அதிபர், முகாமைத்துவக்குழு போலவே சமூகத்தில் தலைவர், கிராம முன்னேற்றச்சங்கம் விளங்கும். இவை இரண்டையும் உள்ளடக்கி பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கம் பாடசாலைச் சபைகள் விளங்கும்.

பாடசாலை சமூக உறவை அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கு கடந்த சகாப்தங்களில் நன்கு உணரப்பட்டது. கல்வியியலாளர் கருத்துரைத்தனர். இதன் அடிப்படையில் 1961ம் ஆண்டு ஜயகூரிய அறிக்கை ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடமும் பாடசாலை அபிவிருத்தி நலன் கழகங்களை நிறுவவேண்டும் என்றது. இச்சபை பாடசாலைக்கு சமூக உதவி கிட்ட வழி காட்டும் என்றனர். ஆதரவு நல்கும் என்றனர்.

இச்சபையில் அங்கம் வகிக்கும் ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள், பெற்றோர்கள் இணைந்து செயலாற்றும் நிலை சமூகத்தின்பால் அனுதாபம், இரக்கம் அர்ப்பணிப்பை உருவாக்கும். இதன் மூலம் அதிபர், ஆசிரியர்களை சமூகத்திற்கு சேவை செய்யக் கூடியவர்களாக மாற்றும். பல்வேறு பிரச்சினைகளின் மத்தியில் சேவையாற்றும் ஆசிரியர்கள், அதிபர்களை சமூகத்துடன்

இயைபாக்கம் செய்து, சமூகமயப்படுத்தி, சமூக உறவைப் பேணி வளர்க்க பாடசாலைச் சபைகள் ஊடகமாக செயலாற்றுகின்றன.

கிராம சமூக பாடசாலை உறவு முறையில் விருத்தியை ஏற்படுத்த 1979ம் ஆண்டில் கல்விச் சட்டக்குழு அறிக்கை முன்வைக்கப்பட்டது. பாடசாலைகள் மாணவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். மாணவர்கள் பெற்றோர்களது விவசாயத்திற்கும், தொழில் நடவடிக்கைகளிலும் உதவுவதற்கு இடமளிக்க வேண்டுமென்றும் அது கூறியது. அத்துடன் சமூக சேவையில் மாணவர்களை ஈடுபடுத்துவதற்கு கல்வி அமைச்சு, அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்களை சமூகமயமாக்க வேண்டுமென்றும் சமூக அபிவிருத்தியை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கூறியது. இதன் அடிப்படையில் 1979ம் ஆண்டு பெற்றோர் பட்டயம் வெளியிடப்பட்டது.

இப்பெற்றோர் பட்டயத்தின் அடிப்படை நோக்கம் பாடசாலையில் நல்ல பாடசாலை சமூக உறவைக் கட்டி எழுப்புவதாகும். இப்பெற்றோர் பட்டயந்தான் பெற்றோர்களது உரிமைகளை கடமைகளை பாடசாலையில் ஸ்திரப்படுத்தியது. பெற்றோர் பட்டயத்தின் முக்கிய உருவாக்கமான பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம் சமூக உறவின் ஊடாக உள்ளூர் நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு பெற்றோர்களது கல்வி ஆலோசனைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும். இப்பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கமே சமூகத்தின் சமூக, பொருளாதார, கலாசார மேம்பாட்டிற்கு பங்களிப்புச் செய்யும் பொறுப்புடையது.

1981ம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வெள்ளை அறிக்கையால் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் ஊடாக சமூக உறவு பள்ளிக்கூடங்களில் மேலும் விருத்தியாக்க வழி வகுக்கப்பட்டது. கல்வி அமைச்சினால் 1984ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட முகாமைத்துவக் குழு அறிக்கையின் பிரகாரம் பள்ளிக்கூட - பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபை உறவு மேலும் ஸ்திரப்படுத்தப்பட்டது. இவ்வறிக்கையின் பிரகாரம் மாணவர்களது வாழ்க்கைத்திறன் கல்வி சமூக இயைபாக்கத்துடன் இணைந்து அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஆசிரியருக்கு அளிக்கப்பட்ட கல்வி பயிற்சி நெறிகள் சமூக முக்கியத்துவத்துடன் இணைக்கப்பட்டது. கல்வி நிர்வாக அதிகாரம் பகிரப்பட்டு பன்முகப்படுத்தப்பட்டு அடிநிலை மட்டத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டது.

இதனால் பாடசாலை சமூக உறவு விருத்தியானது. குறிப்பாக கிராமப்புறச் சமூகங்களில் அவற்றின் கூட்டுப் பொறுப்பால்

கல்வியை நிருவகிப்பதில் மனிதவளத்தின் இன்றியமையாமை

நடை முறையிலுள்ள கல்வி நிருவாகத்துறை வியூகத்தினூடாக எதிர்பார்க்கும் விளைவுகளைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் சாத்தியமற்றுள்ளதெனத் தெரியவந்துள்ளதனாலும், அந்தந்த மாகாணங்களிலுள்ள நடைமுறை வியூகங்களுக்கிடையே உள்ள முரண்பாடுகள் காரணமாகச் சிற்சில சிக்கல்கள் தோன்றியுள்ளதாலும், மேலும் சிறந்த பண்புத் தரக்கல்வி அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு சகல மாகாணங்களிலும் ஒழுங்கமைக்கப்படும் நிருவாக வியூகத்தை பொதுவானதாகவும், முறைசார்ந்ததாகவும் ஆக்குவதற்கு தேசிய மட்டத்தில் கொள்கைத் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கு மீளமைப்பின் காரணம் குறிப்பிடப்படுகையில், உத்தேசிக்கப்படும் வியூகம் வடக்கு, கிழக்கு மாகாண மட்டத்தில் பின்வருமாறு அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளதென அறிய முடிகிறது. மாகாணக் கல்வி நிர்வாக மட்டத்தில் அதிஉச்ச அதிகாரம் கொண்டவர் மாகாணக் கல்விச் செயலாளர் ஆவார். அவருக்கு உதவியாக மாகாணக் கல்வி பிரதிச் செயலாளர், மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் இருப்பார். இவர் இலங்கைக் கல்வி நிருவாக சேவையின் முதலாம் வகுப்பைச் சார்ந்தவராக இருப்பார். இம் மாகாணக் கல்வி அலுவலகமே மாகாணக் கல்வி நிருவாக வியூகத்தின் தலைமை ஸ்தானமாக இருக்கும்.

இவ்வலுவலகமானது தற்போது நெகிழ்வுள்ள ஓர் அலகாக இல்லாமல் அடிநிலைப் பாடசாலைச் செயற்பாடுகளுக்கு உதவுவதாக இல்லை. இதனால் இம்மாகாண அலுவலகத்திற்கு மாவட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர் பொறுப்பில் மேலதிக மாவட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர் அலுவலகம் அமைய உள்ளது. வடக்கு கிழக்கைப் பொறுத்த மட்டில் இத்தகைய அலுவலகம் ஒன்பது அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. வடமாகாணத்தில் யாழ். மாவட்டத்தில் ஒன்றும், முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திற்கு ஒன்றும், கிளிநொச்சி மாவட்டத்திற்கு ஒரு அலுவலகமும், மன்னார் மாவட்டத்திற்கு ஒன்று, வவுனியா மாவட்டத்திற்கு ஒன்றும், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற்கு ஒன்றும், அம்பாறை மாவட்டத்திற்கு ஒன்றும், கல்முனை மாவட்டத்திற்கு ஒன்றும், திருகோணமலை மாவட்டத்திற்கு ஒன்றுமாக ஒன்பது

அலுவலகங்கள் இயங்கவுள்ளன. இவ்வலுவலங்களுக்குப் பொறுப்பாக மேலதிக மாகாண கல்விப் பணிப்பாளர் இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவையின் முதலாம் வகுப்பைச் சார்ந்த உத்தியோகத்தார் செயற்படுவார். இவர் இம் மாவட்டங்களிலுள்ள வலயக் கல்வி அலுவலகங்களை ஒருங்கிணைப்புச் செய்யும் தொழிற்பாட்டில் ஈடுபடுவார். இங்கு அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் ஏனைய தனியாட்கள் திருகோணமலையில் அமைந்துள்ள பிரதான மாகாண அலுவலகத்துக்குச் செல்லாமலேயே விடயங்களை முன்வைக்கவும், அவசியமான சந்தர்ப்பங்களில் தீர்வுகளை பெற்றுக் கொள்ளவும் உதவும். இவ் வலுவலக அலுவலர்கள் இங்கு பொறுப்பாகக் கடமையாற்றுவதுடன் மாவட்டக் கடமையில் ஈடுபட்டுச் செலவிட வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றனர். இங்குள்ள விடயங்களை அறிந்து சென்று பிரதான அலுவலகமான திருகோணமலையிலும் அவர் சேவையாற்ற வேண்டும். மாவட்டத்தின் விடயங்கள் சம்பந்தமான கடமைகள் இவர்களின் உதவியுடன் மாகாண கல்விப் பணிப்பாளரால் நிறைவேற்றப்படும்.

மாவட்டத்தில் செயற்பட இருக்கும் மேலதிக மாகாணக் கல்வி அலுவலகத்தின் மேற்பார்வையில் வலயக் கல்வி அலுவலகங்கள் செயற்படும். வடமாகாணத்தைப் பொறுத்தமட்டில் யாழ். மாவட்டத்தில் ஐந்து அலுவலகமும், ஏனைய வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பின் கிளிநொச்சிக்கு ஒன்று, முல்லைத்தீவுக்கு இரண்டும், வவுனியா, மன்னார் மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் இவ்விரண்டாக வலயக் கல்வி அலுவலகங்கள், தற்போது கோட்டக்கல்வி அலுவலகங்கள் ஆற்றிவந்த நிருவாக தாபன நிதிக் கடமைகளுக்கு பொறுப்பாகக் கடமையாற்றும். இவ்வலயக் கல்வி அலுவலகங்களே ஆசிரியர்களது சுய விபரக் கோவை பேணல், சம்பள மாற்று, சம்பள அளிப்புக் கடமைகளுக்கு அதிகாரமுடையவையாகச் செயலாற்றும். அத்துடன் கல்விப் பண்புத் தர அபிவிருத்தி தொடர்பான தொழிற்பாடுகளையும் இவையே மேற்கொள்ளும் இவ்வலுவலகத்திற்கு கல்வி நிருவாக சேவையின் முதலாம் வகுப்பு உத்தியோகத்தார் ஒருவர் பொறுப்பாக இருப்பார்.

வலயக்கல்விப் பணிப்பாளரின் முக்கியமான பொறுப்பாக கல்விப் பண்புத்தர அபிவிருத்தி ஒப்புவிக்கப்படும். இக் கடமைக் கூறுகளை நிறைவேற்றவல்ல விசேட பாடப்புலம் சார்ந்த பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்கள் தொகுதி ஒன்று அவருக்குப் பெற்றுக்

கொடுக்கப்படும். இத்தொகுதி சாதாரணமாகப் பல்வேறு பாடப் புலங்கள் சார்ந்த 18 பேரைக் கொண்டதாக அமையும்.

வலயத்தின் நிருவாகத் தொழிற்பாடுகளை ஒழுங்கு செய்வதற்காக மேலதிக வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் ஒருவர் நியமிக்கப்படுவார். இவர் அதிபர், ஆசிரியர்களது நிருவாக தாபன செயற்பாடுகளை வலயம் கவனித்துவர உதவுவார்.

வலயக்கல்வி அலுவலகம் பல கோட்டக்கல்வி அலுவலகங்களைக் கொண்டு இருப்பதுடன், ஒரு மாவட்டத்துள் வலயம் ஒன்று 150 பாடசாலைகள் உள்ளடக்கக் கூடியதாக ஒழுங்குபடுத்தப்படல் வேண்டும். இக்கோட்டங்கள் சாதாரணமாக 40 பாடசாலைகளை உள்ளடக்கும் விதத்தில் வரையறுக்கப்படும். பிரதேச, புவியியல் ரீதியாக இக் கோட்டக்கல்வி அலுவலகம் பிரதேச செயலர் பிரிவுக்குச் சமமான ஒன்றாக அமைதலும் கருத்திற் கொள்ளப்படும். எனினும் யாதாகிலும் பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகள் இரண்டில் அமைந்துள்ள பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை 40க்கு மேற்படாதவிடத்து அது தொடர்பாக ஒரு கல்விக்கோட்டமும், பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாகவுள்ள பிரதேச செயலாளர் பிரிவொன்றில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கல்விக்கோட்டங்களும் அமைக்கலாம். உதாரணமாகச் சாவகச்சேரி பிரதேச செயலர் பிரிவொன்றில் இரண்டு கோட்டங்கள் அமைக்கலாம். ஊர்காவற்றுறை வேலணை செயலர் பிரிவை ஒரு வலயமாக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். கோட்டக்கல்வி அலுவலகமானது முன்னைய கால வட்டாரக் கல்வி அலுவலகத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த பாடசாலை மேற்பார்வைச் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும். இவ்வலுவலகத்திற்கு நிருவாக, நிதி, நிர்மாண, வழங்கல் அதிகாரங்கள் எதுவும் கிடையாது. இக்கடமைகள் யாவும் வலயக் கல்வி அலுவலகத்திற்குக் கையளிக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கோட்டக்கல்வி அலுவலர் இலங்கை கல்விநிர்வாக சேவையின் 2ஆம் வகுப்பு அல்லது 3ஆம் வகுப்பு உத்தியோகத்தராக இருப்பார். இவர் துறைசார்ந்த உத்தியோகத்தராக இருப்பதுடன், பாடசாலை மேற்பார்வை, வருடாந்த விபரத்திரட்டுத் திரட்டல் என்பவற்றுடன் ஆரம்பக்கல்வி தொடர்பான ஆசிரிய ஆலோசகர்களையும் வழிநடத்துவார். இது தொடர்பாக ஆசிரிய ஆலோசகர் தொகுதி ஒன்று கோட்ட ரீதியாக நியமிக்கப்படுவதுடன், அவர்கள் வலயத்திலுள்ள பாடப்புலப் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் அல்லது உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளரின் நிருவாகத்தின் கீழ் கடமையாற்றுவார்கள். இவ்வாசிரிய ஆலோசகர்களது கடமை

அட்டவணையை அவ்வப் பாடங்களுக்குரிய வலயத்தில் கடமை ஆற்றும் பாடப்புலப் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள் அங்கீகரிப்பதுடன் அவற்றை நெறிப்படுத்தி நிறைவேற்றிக் கொள்வர்.

பாடசாலைகளுடன் அடி நிலையில் தொடர்பு கொண்டு அண்மித்த நடவடிக்கை, அண்மித்த மேற்பார்வை ஆற்றச் சந்தர்ப்பம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் பெற்றோர்களது கற்றல், கற்பித்தல், கலைத்திட்ட அமுலாக்கப் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகாண ஓர் நல்ல சூழல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கட்டமைப்பின் மீளாக்கம் வடக்கு - கிழக்கிற் செயற்படுத்துவதற்கு கல்வி ஆளணி பற்றாக்குறை பிரச்சினையாக உள்ளது. மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர், மேலதிக மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள் யாவரும் இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவை அறிக்கையின் 7ஆம் பக்கம் 18வது விதிக்கமைய இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவையின் 1ஆம் வகுப்பு உத்தியோகத்தர் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகத்திற் பட்டம் பெற்றவராகவும், 2ஆம் வகுப்பில் முதுநிலை அடிப்படையில் 1ஆம் வகுப்புக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டவராகவும் இருத்தல் வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் வட-கிழக்கு மாகாணத்தில் போதிய 1ம் வகுப்பு கல்வி நிர்வாக சேவை அலுவலர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

புதிதாக உருவாக்கப்படும் வலயங்கள் கோட்டங்களை நிருவகிக்க இலங்கைக் கல்வி நிர்வாக சேவை 2ஆம் வகுப்பு (பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள்) 3ஆம் வகுப்பு (உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள்) ஆளணித் தொகையும் கூடுமானவரை பதவி உயர்வு வழங்கப்பட்டு நியமிக்கப்படவில்லை. அதே போலப் பாடப்புலம் சார்ந்த பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்களோ, உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்களோ நியமிக்கப்படவில்லை. வலயங்களுக்குப் 18 பேர் விதம் கூடுதலான ஆளணியினர் தேவை. முன்பு பாடப்புலத்திற்குப் பொறுப்பாகச் செயற்பட்டவர்கள், பாட ஆளணிப் பற்றாக்குறையால் கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர்களாக நிருவாகக் கடமையைச் செய்து வருகின்றனர். ஆளணிப் பற்றாக்குறையால் பாடசாலைகளை நிருவகிக்க பதவி உயர்த்தப்பட்ட 1ஆம் தர அதிபர்களே தற்போது கோட்டங்களில் பணிபுரிந்து வருகின்றனர். இந்நிலை பாடசாலைகளின் பயன்தருவிருத்திக்கு சோதனையாக அமைந்துள்ளது. அதேபோல கோட்டங்களில் இருக்கும் ஆசிரிய ஆலோசகர்களும் பாடத்துறைக்குக் கூடுமானவர்கள்

தேவைப்படுவர். பாடசாலைகளில் அனுபவமும், ஆற்றலும் திறனும் வாய்ந்த ஆசிரியர்களே பாடப்புல சேவைக்கால ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இவர்களை நியமிக்கும் இடத்திற்கும் ஆசிரிய ஆளணியினர் புதிதாக நியமிக்கப்படவில்லை. இது ஏற்கனவே உள்ள ஆசிரியர் பற்றாக்குறையுடன் மிக அவலத்தை ஏற்படுத்தும். இத்தகைய நிலை பாடசாலைகளின் குறிக்கோளான கற்றல் கற்பித்தலில் அனுபவமான ஆசிரியர்களை இழந்து பெரியதோர் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம்.

எப்பதிய மீள் உருவாக்கமும் மனிதவளத் திட்டமிடலை அடிப்படையாக வைத்தே உருவாக்கப்பட வேண்டும். நிறுவனம் பயன்தர வேண்டுமாயின் நல்ல மனிதவளத் திட்டமிடல் (Man power planning) அவசியம். அது இல்லாமல் செயற்படுத்தும் எப்பதிய திட்டமும் இதுவரை உருவாக்கிய சிக்கல் நிலைமையே நிறுவனங்களின் செயற்பாட்டில் தொடர்ந்தும் உருவாக்கும்.

புதிய முன்மொழிவின்படி மேலதிக மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் பணிமனை பின்வரும் இடங்களில் உருவாக்கப்பட உள்ளது.

1. யாழ்ப்பாணம் - யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் உள்ள 5 வலயப் பணிமனைகளை மேற்பார்வை செய்தல்.
 2. முல்லைத்தீவு - முல்லைத்தீவு 2 வலயங்கள்.
 3. கிளிநொச்சி - கிளிநொச்சி 1 வலயம்.
 4. வவுனியா - வவுனியா 2 வலயங்கள்.
 5. மன்னார் - மன்னார் 2 வலயங்கள்.
 6. திருக்கோணமலை - 3 வலயங்கள்.
 7. மட்டக்களப்பு - 3 வலயங்கள்.
 8. கல்முனை - 3 வலயங்கள்.
 9. அம்பாறை - 3 வலயங்கள்.
- மொத்தம் = 24 வலயங்கள்.

இவ் ஒன்பது மேலதிக மாகாணக் கல்வி அலுவலகங்களும் உருவாக்குவதன் நோக்கம்

- (1) வலயங்களை மேற்பார்வை செய்தல்
- (2) வலயக்கல்விப் பணிப்பாளரின் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைத்தல்,
- (3) வலயக் கல்விப் பணிப்பாளருக்கு உதவுவதும் அவரது வேலைகளை இயைபாக்கம் செய்வதற்கும்.

இவ்வலுவலகம் எடுக்கும் தீர்மானம், நடைமுறைகளில் திருப்திகாணாதவிடத்து மாகாணக் கல்விப் பணிமனைக்கு மேன்முறையீடு செய்யலாம்.

இம்மீள் உருவாக்கத்தில் மாவட்டக் கல்விப் பணிமனை வலயக் கல்விப் பணிமனையாக இயங்கும். இவ்வலயப் பணிமனை உருவாக்கம் மாவட்ட நிலப்பரப்பைக் கருத்திற் கொண்டே உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக 2500 ச.கி.மீ. பரப்பளவு கொண்ட முல்லைத்தீவு மாவட்டம் 2வலயங்களாக்கப்பட்டுள்ளது.

இவற்றுடன் 71 உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளிலும், 71 கோட்டக்கல்வி அலுவலகங்கள் இயங்கும். இவ்வலுவலர்களது கடமைகள் முன்னைய வட்டாரக் கல்வி அலுவலரது கடமைக்கு நிகரானது. மேலதிக மாகாணக்கல்விப் பணிப்பாளரது கடமைகள் வலயக் கல்விப் பணிமனையின் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதும், பள்ளிக்கூட அதிபர், ஆசிரியர்களால் செய்யப்படும் மேன்முறையீடுகளை கவனிப்பதுமாகும். மேலதிக மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் கிழமையில் ஒரு நாளாவது வலயக் கல்விப் பணிமனைக்கு சென்றுவர வேண்டும்.

24 வலயக்கல்விப் பணிமனைகளில் இலங்கை கல்வி நிருவாக சேவையைச் சார்ந்த முதலாம் வகுப்பு அலுவலர்கள் வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்களாகவும், மேலதிக வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்களாகவும் நியமிக்கப்படுவார்கள். 24 வலயங்களுக்கும், 09 மேலதிக மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர்களும் மாகாண கல்வி மட்டத்தில் 4 கல்விப் பணிப்பாளர்களும், மொத்தமாக 51 கல்விப் பணிப்பாளர்களது பதவி வெற்றிடங்கள் உருவாக்கப்பட உள்ளது. 71 கோட்டக்கல்வி அலுவலகங்களிலும் 71 இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவை IIIஆம் வகுப்பு அலுவலர்களும், உள்ளகக் கட்டமைப்பின்படி ஏனைய அலுவலர்களும் கணிக்கப்பட உள்ளார்கள்.

கல்விப் பிரச்சினைகளின் பொதுக் காரணிகள்

கல்விப் பிரச்சினைகள் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வேறுபடுகின்ற போதும், பல்வேறு தரப்பட்ட பௌதிக வளங்களும், ஆளணியினரின் தேவைகளும், முல்லைத்தீவு மாவட்டக் கல்விப் பிரச்சினையில் விசேட இடம் பெற்றுக் காணப்படுவதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. எனவே, கல்விப் பிரச்சினையின் பொதுக் காரணிகளுக்கு உதாரணமாக முல்லை மாவட்டப் பிரச்சினையை மையக் கருத்தாகக் கொண்டு பின்வரும் விடயங்களை ஆய்ந்து நோக்குவோம்.

மாவட்டக் கல்விப் பிரச்சினை:-

கல்வி நிர்வாக உத்தியோகத்தர் எவரும் இல்லை

இலங்கையின் இருபத்தைந்து மாவட்டங்களுள் முல்லை மாவட்டம் நிலப்பரப்பு ரீதியாக பெரிய மாவட்டங்களில் ஒன்றாகும். முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பு 2,065 சதுர கிலோமீற்றராகும். இலங்கையின் மொத்தப் பரப்பின் 3.12 வீதத்தைக் கொண்டுள்ள முல்லை மாவட்டம் பரப்பு அடிப்படையில் பத்தாவது கூடிய பருமனைக் கொண்டதாகவும் வன்னிப் பெரு நிலப்பரப்பில் நீண்ட வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட மாவட்டமுமாகும். அதே நேரத்தில் இம்மாவட்டத்தின் அமைவிடக் கஷ்டத் தன்மையால் சேவை செய்யும் ஊழியர் கூட பிற மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஊழியர்களாகையால் விரும்பிச் சென்று சேவை செய்ய முடியாதவர்களாக உள்ளனர்.

எழுத்தறிவு

இம்மாவட்டத்தில் எழுத்தறிவு மிக்க மக்கள் 89 வீதமாகவும் ஒப்பீட்டு ரீதியில் யாழ்ப்பாண மாவட்டம், கொழும்பு மாவட்டம் போன்ற விருத்தி பெற்றுள்ள மாவட்டங்களை விட இங்கு கல்வியறிவு குறைவு எனினும், வவுனியா போன்ற மாவட்டங்களுடன் ஒப்பிடும் போது கல்வியறிவு கூடவாகும். இங்கு கல்வியறிவு அதிகமாகக் காணப்படுகின்ற போதும் ஆரம்பக் கல்வியறிவு வளர்ச்சியே அதிகமாகவுள்ளது. இங்குள்ள மொத்த மக்களின் 3.9 வீதத்தினர் வரை க.பொ.த.(சாதாரண) தரம் வரை கல்வி கற்றவர்களாவர்.

13.5 வீதத்தினர் வரை எந்த விதத்திலும் பாடசாலைக்குச் செல்லாதவர்களாவர். 10 - 14 வயதிற்கு இடைப்பட்ட சிறுவர்கள் 68.3 வீதத்தினரே பாடசாலை செல்வோராகவுள்ளனர்.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் 99 பாடசாலைகள் உள்ளன. அவற்றில் 1 ஏபி தரம் கொண்ட பாடசாலைகள் நான்கும், 1^{சீ} தரம் கொண்ட பாடசாலைகள் பத்தும், இரண்டாந்தரப் பாடசாலைகள் பதினெட்டும், மூன்றாந்தரப் பாடசாலைகள் அறுபத்தேழும். 1ஏபி தரம் பாடசாலைகளில் விஞ்ஞானம், கலை, வர்த்தக வகுப்புக்களும், தரம் 1^{சீ} பாடசாலைகளில் க.பொ.த. சாதாரண வகுப்புக்களுடன் கலை க.பொ.த.உயர்தர வகுப்புக்களும், இரண்டாந்தரப் பாடசாலைகளில் க.பொ.த. சாதாரண வகுப்புக்களும், மூன்றாந்தரப் பாடசாலைகளில் ஆண்டு 1 - 8 வரையும் வகுப்புகள் உள்ளன.

ஆளணி

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் எண்ணிக்கையையும் சேர்த்து 1992 ஆம் ஆண்டு மதிப்பீட்டின்படி மொத்த மக்கள் தொகை 132,174 பேராகும். மக்கள் தொகை அதிகரிப்புக்கேற்ப மாணவர் தொகை சுமார் 26,000 ஆக உள்ளது. இம்மாவட்டம் தற்போதைய கல்வி நிர்வாகக் கட்டமைப்பில் ஐந்து கோட்டங்களாக, அவையாவன கரைதுறைப்பற்று, புதுக்குடியிருப்பு, ஒட்டுசுட்டான், துணுக்காய், மாந்தை கிழக்கு எனக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் இக்கோட்ட அமைப்புகளுக்கு மேலதிக மாவட்டக் கல்விச் செயலகமாக வலயக் கல்விப் பணிமனை அமைந்துள்ளது. இக்கட்டமைப்புச் செயலகங்களுக்குத் தேவையான ஆளணி விபரம் மாகாணக் கல்விப் பணிமனையால் கூறப்பட்ட அளவுக்கு இல்லை.

இம்மாவட்டத்தில் தற்போது கடமையாற்றும் ஊழியர்கள் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றனர். எழுதுவினைஞர் 41 பேருக்குப் பதிலாகக் கடமையாற்றும்பவர்கள் 11 எழுதுவினைஞர்களும், 04 சாரதிகளுக்குப் பதிலாக ஒருவரும் இல்லை. 22 அலுவலகப் பணியாளருக்குப் பதிலாக நிரந்தர 06 அலுவலகப் பணியாளர்களும், கணக்குப் பதிவாளர், களஞ்சியப் பொறுப்பாளர், கட்டட உப பரிசோதகர் எவரும் இன்றி 05 கோட்டங்களும் வலயப் பணிமனையும் இயங்க வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது.

இதே நேரத்தில் பாடசாலை ரீதியாக ஒதுக்கப்பட்ட பதவி ஆளணியினர், எழுதுவினைஞர் 06 பேரும் தரம் ஒன்றைச்

சேர்ந்த ஆய்வுகூட உதவியாளர் மூவரும், தரம் முன்றில் 08 பேரும், நூலகர் 02 பேரும், நூலக உதவியாளர் 05 பேரும், காவலாளிகள் 15 பேரும், பாடசாலைச் சிற்றூழியர்கள் 17 பேரும், தோட்ட உதவியாளர் 06 பேரும், விவசாய ஊழியர்கள் 02 பேரும் ஆவர். இவர்களில் ஒருவர் கூட பாடசாலைகளில் கடமையாற்றவில்லை.

வன்னிப் பிராந்தியத்தில் கல்வியை விருத்தி செய்வதற்கு ஆசிரியர் வளங்களை சரியான முறையில் பகிர்ந்தளிக்க முடியாமைக்கு இப்பிரதேச புவியியல் பின்னணியும் முக்கிய காரணமாகும். இம்மாவட்ட மாணவர்கள் தேவைக்கேற்ப ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறைத் தன்மை மிகக் குறைந்த கல்விச் செயற்பாட்டைக் காண்பிக்கிறது.

புதுக்குடியிருப்புக் கோட்டத்தில் 7,850 மாணவர்களும், கரைதுறைப்பற்று கோட்டத்தில் 7,554 மாணவர்களும், ஒட்டுசுட்டான் கோட்டத்தில் 5,496 மாணவர்களும், துணுக்காய் கோட்டத்தில் 2,796 மாணவர்களும், மாந்தை கிழக்கு கோட்டத்தில் 2,325 மாணவர்களும் கல்வி கற்று வருகின்றனர். இம்மாணவர் தேவைக்கேற்ப ஆசிரியர்களுள் இருக்கும் ஆசிரியர்களை விட பற்றாக்குறையான ஆசிரியர்கள் விபரத்தை பின்வரும் விதத்தில் தர முடியும். மாவட்டத்தில் மொத்தமாக 545 ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையைக் கொண்டு இருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

பற்றாக்குறை ஆசிரியர்கள் தொகை

பட்டதாரி கணித ஆசிரியர்	04
பட்டதாரி உயிரியல் ஆசிரியர்	04
விவசாய பட்டதாரி ஆசிரியர்	01
கலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்	11
வர்த்தகப் பட்டதாரி ஆசிரியர்	06
அழகியல் பட்டதாரி ஆசிரியர்	01
விஞ்ஞானப் பயிற்சி ஆசிரியர்	27
கணிதப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்	31
ஆங்கிலப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்	129
ஆரம்பப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்	251
ஏனைய ஆசிரியர்கள்	59
அதிபர் தரமுடையோர்	21
மொத்தம்	545

பயிற்சி பெற்றோர் இல்லை

பொதுவாக ஆரம்பக்கல்வியை பயிற்றுவிக்க ஆரம்பப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் 14 க்குக் குறைவாகவும், விஞ்ஞானப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் 05 பேரும், ஆங்கிலப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் 05 பேரும் உள்ளனர். இப்பாடத்துறையை பயிற்சி பெறாத அண்மையில் நியமிக்கப்பட்ட பயிலுநர் ஆசிரியர்களே கற்பித்து வருகின்றனர். இப்பற்றாக்குறை மத்தியிலும் நீண்ட கால இடைவெளிக்குப்பின்னர் மாவட்ட ரீதியாக ஆரம்ப பாடசாலை மட்டத்தில் ஆரம்பக் கல்வி விருத்திக்காக ஒட்டுசுட்டான் பகுதியில் பொருட்காட்சியொன்று 1993 (ஒக்டோபர் மாதத்தில்) நடத்தப்பட்டதும் இதன் மூலம் பெற்றோர் ஆரம்பக்கல்விப் பெறுமானத்தை அறிந்து கொண்டனர்.

இப்பற்றாக்குறை நீடிக்குமாயின் பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர்களே தொடர்ந்து கற்பிக்கும் நிலை ஏற்படும். இதனால் கல்வியின் அடி அத்திபாரமாகிய ஆரம்பக்கல்வி பாதிக்கப்படும். 95 பாடசாலைகளில் 06 க்கும் குறைவான விஞ்ஞான, கணித, ஆங்கில ஆசிரியர்களை வைத்துக் கொண்டு மாவட்ட சாதாரணதரப் பரீட்சைப் பெறுபேற்றை எவ்வாறு ஈட்டிக் கொள்வது. உயர் கல்விக்கு ஓரளவு பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இருந்தபோதும் ஆரம்பக் கல்விக்கும், இடைநிலைக் கல்விக்கும் போதிய ஆசிரியர்கள் இல்லாமையால் உயர்நிலைக் கல்வியில் கூட சிறந்த பெறுபேற்றை ஈட்டிக்கொள்ள முடியாதுள்ளது.

வெட்டுப்புள்ளி

பல்கலைக்கழக அனுமதியில் கலைத்துறையைப் பொறுத்த வரை வெட்டுப்புள்ளி ஏனைய வளர்ச்சி அடைந்த மாவட்டங்களுடன் ஒப்பிடும் அளவுக்கு அல்லது அதை விட கூடுதலான அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளமை முக்கியமான அம்சமாகும். ஆயினும் இம்மாவட்டம் விஞ்ஞானத்துறையில் முன்னேற்றம் பெறாமையால் கவலைக்குரியது. இந்நிலைகள் போதிய விஞ்ஞான கல்விக்கான வாய்ப்புகளைக் குறைப்பதற்குரிய முக்கிய காரணிகளாகும்.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் மிகையாகக் காணப்படும் கிராமிய குழந்தைகளை காரணமாக போதிய போக்குவரத்து சேவையின்மையால் சில கிராமங்களில் வாழும் மக்கள் தமது பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்ப முடியாது இடை நிறுத்துவது, சிலர் பிள்ளைகளை ஆரம்பக்கல்வியைத் தானும்

பெற வைக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் இல்லாமல் நிறுத்திவிடுகின்ற நிலைமையும் காணப்படுகின்றது. மிகப் பின்தங்கிய கிராமத்திலேயே அத்தகைய நிலை பெரும்பாலும் ஏற்படுகின்றது.

நிர்வாகச் செயற்பாடு

இம்மாவட்டத்தில் புவியியல் அமைப்பு ரீதியாக நிர்வாகச் செயற்பாட்டிற்கு ஒரு கஷ்டமான நிலை உள்ளது. இம்மாவட்டத்தில் மாவட்டக்கல்விப் பணிமனை புதுக்குடியிருப்பில் அமைந்துள்ளது. புதுக்குடியிருப்பில் இருந்து மாந்தை கிழக்கு 73 கிலோ மீற்றரிலும், மணலாறுப் பகுதி 62 கிலோமீற்றரிலும், ஒட்டுசுட்டான் 18 கிலோமீற்றரிலும், தனுக்காய் 64 கிலோமீற்றரிலும் அமைந்துள்ளது.

இப்பணிமனை மத்திய இடமாகிய ஒட்டுசுட்டான் பகுதியில் அமைக்கப்பட வேண்டும். மாவட்டக் கல்விப் பணிமனை ஒரு மூலையில் அமைந்துள்ள தன்மையால் திருமுருகண்டி, பாண்டியன்குளம், தனுக்காய், குமுழமுனை, செம்மலை, மாங்குளம், ஒட்டுசுட்டான், முள்ளியவளை ஆகிய பிரதேசங்களில் உள்ள பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், அதிபர்கள் தத்தமது கல்விப் பிரச்சனைகளை உடனுக்குடன் தொடர்பு கொண்டு தீர்க்க முடியாதவர்களாக உள்ளனர்.

போக்குவரத்து

இப்பிரதேசங்களில் இருந்து வந்து தொடர்பு கொள்ள பொதுப் போக்குவரத்து சாதனம் எதுவுமில்லை. அத்துடன் தொலைத்தொடர்பு சாதனங்களும் எதுவுமில்லை. மாவட்டத்திற்குள்ளேயே கடிதத் தொடர்பிற்கு 06 நாட்களுக்கு மேல் செல்கிறது. அதுபோலவே மாவட்டத்திற்கு மத்திய, மாகாணக் கல்வி அமைச்சினால் அனுப்பப்படும் கடிதங்கள் மாவட்டக் கல்விப் பணிமனைக்கு இரண்டு, மூன்று மாதங்களின் பின்னரே சென்றடைகிறது. கல்விப் பணிமனையில் கடமையாற்றும் ஊழியர்கள் கூட நேரடியாக திருகோணமலை, கொழும்பு போன்ற நகரங்களிலுள்ள கல்விப் பணிமனைகளுக்குச் சென்று தொடர்பு கொண்டு வரும்படியாகக் கூறினால் முன்வருகிறார்கள் இல்லை. இத்தகைய நிலை நிர்வாகச் செயற்பாட்டில் கூடுதலான கால தாமததையும் வீண்விரயத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது.

கோட்டங்களிலும் மாவட்டக் கல்விப் பணிமனைகளிலும் வேண்டிய கல்வி நிர்வாக உத்தியோகத்தார்கள் இல்லை. வலயக் கல்விப் பணிமனையில் பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர் இருவரும் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் 07 பேரும் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் ஒருவர் கூட இல்லை. துணுக்காய் கோட்டத்தில் இலங்கை நிர்வாக உத்தியோகத்தார் எவரும் இல்லை. கோட்டங்களில் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளருக்கு உதவியாக 03 உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் விகிதம் 05 கோட்டங்களுக்கும் 15 இலங்கை கல்வி நிர்வாக உத்தியோகத்தார்கள் தேவைப்படுகின்றனர். ஆனால் இங்கு எவருமே இல்லாமல் நிர்வாகச் செயற்பாடுகள் பாதிப்படைந்துள்ளன.

இத்தகைய நிலையில் மாவட்டக் கல்வி விருத்திகாண்பது மிகக் கேள்விக்குறியாகவே அமைகின்றது. இப் பிரச்சனைக்கு இலங்கை தமிழர் ஆசிரியர் சங்கத்தை உதவுமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றேன். இங்கு கல்வியை இப்பாடசாலைகளினூடாக மட்டுமே பெற்றோர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஏற்கனவே கல்வியில் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள முல்லை மாவட்டக் கல்வி விருத்தியானது மேலும் கூடிய காலம் பின்னடையச் செய்யக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

இத்தகைய நிலையை மிகவும் கருணையுடனும், அனுதாபத்துடனும் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் உணர்ந்து, பயனுறுதி வாய்ந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள உதவ வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

(முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் கல்விப் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பகுப்பாய்வின் அடிப்படையில் கண்டுணரப்பட்ட உண்மைகளை இங்கு தந்துள்ளேன். இந்த வகையில் ஏனைய மாவட்டங்களிலும் கல்வி நிலைப் பகுப்பாய்வுகளின் மூலம் கல்வி அபிவிருத்தியை மேற்கொள்ளும் வினைத்திறனும், விளைதிறனும் பெருகும் வழி காணப்படலாம் என நம்புகின்றேன்.)

கல்வி நிர்வாகக் கட்டமைப்பு மாற்றம்

இக்கல்வி நிர்வாகக் கட்டமைப்பு மாற்றத்தினூடாக அதிஉச்ச அதிகாரம் படைத்த மாகாணக் கல்வி அமைச்சில் இருந்து பாடசாலை மேற்பார்வை, கல்வி நிர்வாக நிறுவனம் வரை மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்படவுள்ளன. அமைச்சர் தமது உரையில் “வட்டாரக்கல்வி அலுவலகங்கள் ஏற்படுத்தப்படும். இவற்றை இணைத்து வலயக் கல்வி அலுவலகங்கள் அமைக்கப்படும். வலயக்கல்வி அலுவலகங்களுக்கு தலைமை அலுவலகமாக மேலதிக மாகாண கல்வி அலுவலகங்கள், மாகாண கல்வித் திணைக்களத்தின் கீழ் இயங்கும்” எனத் தெரிவித்தார்.

இதுவரை இருந்து வந்த மாகாணக் கல்வித் திணைக்களமானது மேலதிக மாகாணக் கல்வி அலுவலகங்களை இயைபாக்கும் அலுவலகமாக இயங்கும். இம்மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம் மாவட்டக் கல்வித் திணைக்களங்களினால் செய்யப்பட்டு வந்த வேலைகளைப் பொறுப்பேற்றிருந்தது. இதனால் நிர்வாக வேலைச் செயற்பாட்டில் தேவையற்ற காலதாமதங்கள் ஏற்பட்டன. கூடுதலான ஆளணியினரை அமர்த்தும் அவசியமும் ஏற்பட்டிருந்தது. இத்தகைய ஆளணியினரை மாவட்ட அலுவலகங்களுக்கும், மேலதிக மாகாணக் கல்வி அலுவலகங்களுக்கும் பகிர்ந்தளிப்பதன் ஊடாக நிர்வாகக் கடமைகளையும் பகிர்ந்தளிக்க முடியும். அடிநிலையில் உடனுக்குடன் தேவைகளையும், தீர்வுகளையும் வழங்கவும், நன்முறையில் செயலாற்றவும், நிறுவனத்தின் வினைத்திறன் அதிகரிக்கவும் ஆளணிப் பகிர்வு வழிசெய்யும். நேரடியாக அனுமதி அளித்தல், வலயக் கல்வித் திணைக்களத்துடன் தொடர்பு கொள்ளல் ஆகிய துரித கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கும் வழி ஏற்படும்.

மாகாணக் கல்வித் திணைக்களமானது மாவட்டக் கல்வித் திணைக்களம் செய்து வரும் கல்வி நிர்வாகக் கடமைகளையே அதிகாரப் பரவலாக்கத்திற்குப் பதிலாக ஒரு முகப்படுத்தி செய்து வந்தது. கூடுதலாக இரட்டைப்படுத்தும் வேலைகளையே இது ஆற்றிவந்தது. உதாரணமாக, ஆசிரிய சேவை நீடிப்பு, கோட்டங்களுக்கிடையேயான ஆசிரிய இடமாற்றம், கல்வி அபிவிருத்திக்கான சேவைக்கால ஆசிரிய ஆலோசகர் இடமாற்றம், கல்வி அபிவிருத்திக்கான சேவைக்கால ஆசிரிய ஆலோசனைச் செயற்பாடுகளை

மேற்பார்வை செய்தல், ஆசிரிய அதிபர்கள் பயிற்சிகளை நடாத்துதல் என்பன.

இச்செயற்பாடுகளை மாவட்டங்களிடம் முன்பு இருந்த கல்வி நிர்வாகக் கட்டமைப்பில் இருந்து பெற்றது போல வலயங்களிடையே ஒப்படைக்கலாம். இறுதி அதிகாரத்துடன் அனுமதிக்க வேண்டிய அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளை மாகாணக் கல்வி அமைச்சில் கல்வி அபிவிருத்திப் பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்தி இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவை உத்தியோகத்தரான கல்வி மேலதிகச் செயலாளர் பதவியை கல்விப் பணிப்பாளரிடம் ஒப்படைக்கலாம்.

முன்னைய கல்வி நிர்வாக செயற்பாட்டில் இருந்துவந்த கோட்டக் கல்வி அலுவலகங்களின் நிர்வாக அதிகாரம் ஒழிக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுக்கும் இறுதியாக ஒவ்வொரு கோட்டக் கல்வி அலுவலகம் திறக்கப்பட்டு ஆளணி அளிக்கப்படாமல் செயலற்று இருந்தன. கல்வி நிர்வாகச் செயற்பாடு குழப்பமடைந்திருந்தது. இறுக்கமாக இருந்த பிரதேசக்கல்வித் திணைக்களத்தின் நிர்வாக அதிகாரம் கோட்டங்களுக்கு பகிரப்பட்டிருந்தது. அதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட கோட்டங்கள் நிர்வாக ஆளணியினர் எழுதுவினைஞர்கள் இல்லாது அதனை செயற்படுத்த முடியாது இடர்ப்பட்டன. அதேவேளை பிரதேசக் கல்வித் திணைக்களத்தில் கடமையாற்றி வந்த கூடுதலான ஆற்றல், அனுபவம் வாய்ந்த நிர்வாக எழுதுவினைஞர் ஆளணியினர் சிதறடிக்கப்பட்டு நிர்வாக வேலைத்திறனும், துரித வேலைச் செயற்பாடும் அற்றுக் காணப்பட்டது.

பிரதேசக் கல்வித் திணைக்களத்தில் ஒன்றாக இருந்து பல்வேறு கடமைக் கூறுகளுக்கும் பொறுப்பாகச் செயற்பட்ட இலங்கை கல்வி நிர்வாக உத்தியோகத்தார்கள் கோட்டங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். இதனால் கோட்டங்களிலும் மாவட்டக் கல்விப் பணிமனைகளிலும் துரிதமாகச் செயற்பட்டு வந்த கல்வி நிர்வாக, கல்வி அபிவிருத்தி வேலைகள் மாவட்ட, கோட்ட கல்வி அலுவலகங்களில் பூரணமான ஆளணி இல்லாது குழப்பமடைந்தது. எந்தவித அபிவிருத்தியுமே செயற்படுத்த முடியாது போய்விட்டது.

வட்டாரக் கல்வி அலுவலகம் 1986 டிசம்பர் வரை கல்வி நிர்வாகச் செயற்பாட்டில் கொத்தணி முறையுடன் இயங்க அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. இக்கொத்தணி அலுவலகத் தோற்றத்தால் நடைமுறையில் இருந்துவந்த வட்டாரக் கல்வி அலுவலகம் கற்றல், கற்பித்தல் அபிவிருத்திகளுக்கு

உதவவில்லை என அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. கொத்தணி அலுவலகம் அண்மித்த மேற்பார்வை (Close supervision), அண்மித்த நடவடிக்கை (Close activity), நல்ல வளப்பகிர்வு (Distribution of resources) என்ற செயற்பாடுகளுக்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

ஆனால் இக்கொத்தணி அதிபர் தனது மூலாதரப் பாடசாலையின் நிர்வாகச் செயற்பாட்டுடன் தனக்கு ஒப்புவித்த கொத்தணி அங்கத்துவப் பாடசாலைகளின் நிர்வாகக் கடமைகளை மேற்பார்வை செய்ய முடியாது போய்விட்டது. அண்மித்த நடவடிக்கை, சிறந்த வளப்பகிர்வு ஆதியனவும் தோல்வியில் முடிந்தன. நெருங்கிய நடவடிக்கையால் கொத்தணி அதிபர் சமமான அதிபர்களில் ஒருவர் என்ற நிலையும் அவர் தனது மூலாதாரப் பாடசாலையின் வளர்ச்சியிலே கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்தார் என்றும் குறை கூறப்பட்டது. ஏனைய பாடசாலைகளின் வளர்ச்சியைத் தடுக்கிறார் என்றும் வளங்களை ஒருமுகப்படுத்தி மூலாதாரப் பாடசாலைக்கே பெற்றுக் கொள்கின்றார் என்றும் அதனால் அங்கத்துவப் பாடசாலைக்கு வளங்கள் உரியமுறையில் பகிரப்படுவதில்லை என்றும் குற்றச் சாட்டுக்கள் அதிகரித்தமையால் கொத்தணிமுறை நீக்கப்பட்டது.

இக்கொத்தணி முறையை நீக்கி உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகள் தோறும் கோட்ட அலுவலகம் திறக்கப்பட்டு, அதற்கெனப் பாடசாலைப் பொறுப்பு எதுவுமில்லாத நிர்வாகத்தினைத் தனியாகப் பொறுப்பேற்கும் வகையில் பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர் ஒருவரை நியமித்தனர். இவ் அலுவலகங்களில் பணியாற்ற உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவிற்கு (பிரதேச செயலகத்திற்கு) வழங்கப்பட்டது போன்ற அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆளணி வலு பொதுநிர்வாகத்துறையினால் அளிக்கப்படாததால் அதுவெறுமனே கோட்டக் கல்வி அலுவலகமாக இருந்தது.

வலயக் கல்வி அலுவலகம்

தற்போது அறிமுகமாக்கப்படும் வலயக் கல்வி அலுவலகம் வட்டாரக் கல்வி அலுவலகங்களை இணைத்து அமைக்கப்பட உள்ளது. இவ்வலயக் கல்வி அலுவலகம் முன்னைய 6,7 கொத்தணிகளை இணைத்து செயற்பட்ட கோட்டக் கல்வி அலுவலகத்திற்கு நிகரானதாகலாம். இவ்வலயக் கல்வி அலுவலகத்தில் ஆசிரியர்கள் சம்பளம் வழங்கல், சுயவிபரக்கோவை பேணல் ஆகிய செயற்பாடுகளுடன் ஏனைய

கல்வி அபிவிருத்திப் பிரிவு, கல்விநிர்வாகப் பிரிவு என்பனவும் இயங்கும் என்று கூறியுள்ளனர். கல்வி அபிவிருத்திப் பிரிவு, பூரண கல்விவள ஆளணியினர்களைக் கொண்டு இருக்குமாயின் எதிர்பார்த்த பலனை அளிக்கும். கல்வி நிர்வாகப் பிரச்சனைக்கு அடி நிலையிலேயே முகம் கொடுக்கும்.

இங்கு நிர்வாகத்திற்கு பொறுப்பாக நியமனம் பெற்ற கல்வி நிர்வாக உத்தியோகஸ்தர்கள் பாடசாலைப் பொறுப்பில் இருந்து விடுபடுகின்றனர். விசேடமாகக் கல்வி மேற்பார்வையில் ஈடுபடுவதனால் கல்வி நிர்வாகத்திலும், கல்வி அபிவிருத்தியிலும் கூடிய கவனம் செலுத்த வாய்ப்பு உருவாக்கப்படுகின்றது. இவ்வலயக் கல்விப் பணிமனை கூடுதலாக கிராமப்புறப் பின்தங்கிய பாடசாலைகளின் விருத்தியிலும் நகரப்புறப் பாடசாலைகளின் கற்றல், கற்பித்தல் மேற்பார்வையிலும் ஈடுபட வாய்ப்பு உருவாக்கிக் கொடுத்தல் நல்ல பலனை அளிக்கும்.

அதேபோல கோட்டக்கல்வி அலுவலகங்கள் முன்னைய குறைகூறி ஒழிக்கப்பட்ட வட்டாரக்கல்வி அலுவலக முறை போல் இல்லாமல் புது உருப்பெற வேண்டும். முன்னைய வட்டாரக் கல்வி அலுவலரை கடிதங்கள் ஏற்றுக் கையளிக்கும் தபாற் பெட்டி என்று குறை கூறியதுபோல் இல்லாமல், வலயக் கல்விப்பணிமனைகள் கற்றல், கற்பித்தல் அபிவிருத்திக்கும் கல்வி நிர்வாக துரித செயற்பாட்டிற்கும் உதவக்கூடியதாக அமைக்கப்படவேண்டும். இவர்களுக்கு முன்னைய முறையில் 40,70 பாடசாலைகள் ஒப்புவிக்கப்பட்டதுபோல் இல்லாமல் பாடசாலை நெருக்கமாக அமைதல், பரந்து அமைதல் என்ற புவியியல் அமைப்பை கருத்திற் கொண்டு பாடசாலைத் தொகையை நிர்ணயித்தல் நல்லது. ஆகக்குறைந்தது 20 அல்லது 25 பாடசாலைகளுக்கு மேற்படாது இருத்தல் நல்ல வினைத் திறனை அளிக்கும்.

இவ்வட்டாரக் கல்வி அலுவலரும் எந்தவித பாடசாலைக் கடமைகளும் இல்லாதவர் ஆகின்றார். அவர் தனியாக பாடசாலை அபிவிருத்தி பாடசாலைநிர்வாக மேற்பார்வையில் ஈடுபடமுடியும். அதிபர்களில் சமமானவர்களில் ஒருவராக அன்றி அதிபர் சேவையைச் சாராத கல்வி நிர்வாக உத்தியோகத்தராக இருப்பதால் அதிபர்கள் மீதும் பாடசாலைகள் மீதும் அண்மித்த நிலையில் தனது அதிகாரத்தை ஏற்க வைத்து கடமையைச் செய்ய முடியும். அத்துடன் பட்ச பாதகமற்ற முறையில் பாடசாலைகளின் கல்வித் தேவைகளை கருத்திற் கொண்டு நம்பகரமான முறையில் வளங்களைப் பகிர முடியும்.

தங்கியுள்ளது.

கல்வியியற் சிந்தனைகள்

தாயூட்டும் கல்வியின் அவசியம்

தாயின் கருவறையில் குழந்தை உற்பத்தியாகும்பொழுதே கல்விக்கான அத்திவாரம் ஒரு கற்றறிவுள்ள தாயால் இடப்படுகின்றது. கருவுற்ற காலத்தை தாயானவள் நன்கு பயனுள்ளதாக பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். குழந்தைக்கு கருவறையில் வைத்தே கல்வி ஞானம் ஊட்டப்பட வேண்டும். அக்கல்வி ஞானமே அதன் பிற்கால வாழ்க்கையை ஒளி உள்ளதாக அமைப்பதற்கு உதவுகின்றது. இந்நிலையை அதிக தாய்மார்கள் உணர்ந்து கொள்வதில்லை.

தாயானவள் தான் கருவுற்று இருக்கும்போது நல்ல நூல்களைவாசிக்க வேண்டும். நல்ல கருத்துக்களை விரும்பி கற்றுத் தெளிய வேண்டும். நல்ல பேச்சுக்களை கேட்க வேண்டும். நல்லவர்களுடன் பழக வேண்டும். நல்ல இறை பக்தி புண வேண்டும். நல்ல பணிவு பொறுமையைக் கடைப்பிடித்து, நல்ல சிந்தனைக் கருத்துக்களைக் கொள்ள வேண்டும்.

தன் கருவின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஊட்டமாகக் கொள்ள வேண்டும். இக்காலம் அக்குழந்தையின் எதிர்கால வாழ்வின் அடி அத்திவாரமாக அமைகின்ற ஒரு பொற்காலமாகும். இக்காலத்தை தாயானவள் கல்வி நூல்களை வாசித்துப் பொன் எனப் போற்றிப் பேண வேண்டும்.

கல்வியியலாளர்கள், உளவியலாளர்கள் வற்புறுத்துவது யாதெனில் ஆரம்பக் கருக்கோலத்தில் குழந்தைகளுக்கு ஊட்டப்படும் கல்வி ஞானத்தையாகும். மேல் நாடுகளில் குழந்தை பிறந்தவுடன் தாயானவள் தனது குழந்தையின் கல்வியில் கூடிய கவனம் எடுக்கும் நிலையைக் காணமுடிகின்றது. குழந்தை கல்வித்திட்டம் வெவர் அரசு பாடசாலையில் (Weber State College) பின்வரும் முறையில் தாயினால் கவனம் எடுக்கப்படுகின்றது.

குழந்தை பிறந்து எட்டு அல்லது இருபத்து நான்கு மணித்தியால வேளையில் தாயானவள் குழந்தைக் கல்வி கற்பிப்பவருடன் தனது பிறந்த குழந்தையின் கல்வி அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக தொடர்பு கொள்கின்றாள். இரண்டு கிழமைக்குப் பின் தாயானவள் திரும்பவும் குழந்தைக் கல்வி நிபுணருடன் தொடர்பு கொண்டு வீட்டில் அவரது வருகைக்கு நியமனம் செய்கின்றாள். அவர் அங்கு வருகை தந்து

குழந்தைகளுக்கான கலைத்திட்டப் பதிவேடுகளை தாயிடம் கையளிப்பார்.

இங்கு குழந்தைகளின் கல்வியில் தாயானவளின் பங்கைக் காணமுடிகின்றது. பிள்ளை பிறந்தவுடன் அதனது எதிர்கால வளர்ச்சியில் கல்விக்கு தாயானவள் அளிக்கும் முக்கியத்துவ நிலையை நாம் இங்கு உணர்ந்துயர வேண்டும். கிராமத்தாய்மார் தமது பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்புவதற்கு முன்பாக முன்பள்ளிக் கல்வியிலும், தமது பங்கைச் செலுத்த வேண்டும். ஒரு குழந்தையின் கல்வி வளர்ச்சியில் முன் பள்ளிப்பருவக்கல்வி முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. குழந்தை பாடசாலைக் கல்விக்கு புகுவதற்கு முன்பாக அக் குழந்தையின் மனப்பாங்கு திறன், அறிவு, சீராக்கம் பெறும் காலம் இக்காலமாகும். இப்பருவத்திலேயே பாடசாலை முன் அனுமதி நடத்தைக் கோலம் சீராக்கமடைகின்றது.

ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட முன்பள்ளியில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு குழந்தை முறையான கல்விப் புலத்தில் நுழைவதற்கு முன்பாக இக்கல்வி திட்டமிட்டு அளிக்கப்பட வேண்டும். இங்கு ஒழுங்காக்கம் செய்யும் கல்வியே குழந்தையின் ஆரம்பக் கல்விக்கு உறுதுணையாக அமைகின்றது. தாயானவள் முன்பள்ளியின் செயற்பாட்டை உணர்ந்து அதற்கேற்றவிதத்தில் குழந்தையின் வீட்டுச் சூழலை இசைவாக்கம் செய்ய வேண்டும். வீட்டுச்சூழல் முன்பள்ளியில் கற்ற கல்வியை வசதிப்படுத்துவதாய் தொடர்ந்து ஈடேற்றம் செய்வதாய் அமைய வேண்டும்.

தாயானவள் குழந்தைக்கு அறிவுறுத்தல்களையும் நல்வழி நடவடிக்கைகளையும் செய்ய வழிகாட்ட வேண்டும். இக்காலமே வீட்டில் தாயானவள் வாய்மொழி மூலமான மொழி அபிவிருத்தியை விருத்தியாக்கும் காலமாகும். இப்பருவத்தில் குழந்தைக்கு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் அலுவல்களைச் செய்து முடிக்கும் எண்ணக்கரு, நேரம், இலக்கங்கள், பாவனை, ஆக்கப்பாட்டுச் சித்திரம், இசை, சிறு கூட்டத்தில் இசைந்து பேசும் பேச்சு ஆகியன விருத்தியுற வழிசெய்யப்படல் வேண்டும்.

இப்பருவத்திலேயே தாயானவள் குழந்தை அபிவிருத்தி சம்பந்தமான உரையாடலைச் செய்ய வேண்டும். சமூக அபிவிருத்திச் செயற்பாடு, பயமும் கவலையும் நீங்குதல், உள்ளார்ந்த பழக்கவழக்கங்களைப் போக்குதல். விரலை வாய்க்குள் வைத்திருத்தலைத் தவிர்த்தல், மலசலம் கழிக்கும் பயிற்சி, மலசலம் கழித்தபின் சவர்க்காரம் போட்டு கை

கழுவுதல், தொடர்பாடல் திறன், விருத்தி ஆகியன ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இத்தகைய வசதிகள், நிலைகள் கிராமப் பிள்ளைகளுக்கு மிகவும் குறைவாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றுக்கு மையப்படுத்தப்பட்ட நகரத்தில் உள்ள ஸ்தாபனங்கள், கூட்டுறவு அமைப்புக்கள் இவற்றைப் போக்க உதவலாம். பெற்றோர்கள் தாமாக தமது வீட்டில் வைத்து இவைகளை வழங்கலாம். குறிப்பிடக்கூடிய கல்வித்திறன் தாய்மாருக்கு அவசியம். சுயமாக உதவும் திறன் உருவாக்கப்பட வேண்டும். பிள்ளைகளுக்காய் ஓய்வு நேர நடவடிக்கைகளை தாய்மார் கூட்ட வேண்டும். எண்கணிதம், மொழி, சித்திரம் ஆகிய பாடங்களுக்கு சுய உதவும் திறன் மூலம் கல்வி வளர்க்கப்பட வேண்டும். பிள்ளைகள் பெற்றோர்களால் மகிழ்வுட்டப்பட வேண்டும். பிள்ளைகளுக்காக உதவும் சேவைகளுடன் பெற்றோர் நேரடித் தொடர்புடையவர்களாக அமைய வேண்டும். கிராமப்பிள்ளைகளுக்கு நடமாடும் வகுப்பறை அமைய வேண்டும்.

முன்பள்ளிச் செயற்பாட்டுடன் ஆரம்பக்கல்வியின் செயற்பாடும் தாய்மாரைப் பொறுத்த மட்டில் அவசியமாகின்றது. ஆண்டு ஒன்று கற்கும் மாணவனைப் பொறுத்த மட்டில் பாடசாலைக்குப் பிள்ளையை அனுப்பினால் மட்டும் போதாது. அப்பிள்ளையின் பாடசாலை செல்லும் தகுதியை பெற்றோர்கள் உறுதிப் படுத்த வேண்டும். பிள்ளையைத் தாயானவள் ஊக்குவிக்க வேண்டும். பிள்ளை பாடசாலை சென்று கல்வி கற்று வர வீட்டுச் சூழலால் ஊக்குவிக்கப் பட வேண்டும். குழந்தை இரண்டு குழலாலும் கவர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்.

இதில் முக்கிய இடத்தை தாயானவள் எடுத்துக் கொள்கிறாள். ஒரு வீட்டுத் தாய்க்கு ஆரம்பக் கல்வியின் பெறுமானம் நன்குணர்த்தப்பட வேண்டும். இதனைத் தாயானவள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். பிள்ளையின் கல்வி வாழ்க்கையில் ஆரம்பக்கல்வி அடி அத்திவாரக் கல்வியாகும். ஓளவைப் பாட்டி இதனை உணர்ந்தே “இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்தென்றார்” இளமைக் கல்வியே சிறந்த கல்வியாக அமைய வேண்டும் என்பதை தாயானவள் நன்கு உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். தாய்மை நன்கு கனிந்த உள்ளம் படைக்க வேண்டும். பிள்ளைபால் கல்வி அளிப்பதில் தாய்மை என்ற ஊற்றுப் பிரவாகித்துப் பெருக வேண்டும்.

தாய்மை பிள்ளையின் உள்ளத்தை வெல்ல வேண்டும். உளப்பாங்குக்கேற்ப பிள்ளையை கடிந்து நோக்காது,

ஊக்குவிக்கும் மனப்பாங்குடன் செயற் பட வேண்டும். பிள்ளையின் மனதை அழகியல் செயற்பாட்டால் வளப்படுத்த வேண்டும். உடலியற் செயற்பாடு உறுதியுள்ளதாகவும் கல்வியை உள்வாங்கக் கூடிய உடல் உறுதியையும் குழந்தைக்குத் தாய் அளிக்க வேண்டும்.

இத்தகைய பொதுப்பணி தாய்மாருக்கு கூறப்பட்டாலும் கிராமத் தாய்மாரைப் பொறுத்த மட்டில் கிராமத் தாய்மாருக்கே ஆரம்பக்கல்வி, இடைநிலைக்கல்வி, உயர் கல்வி அளிப்பதில் கூடிய பங்கு காணப்படுகின்றது. கிராமச் சூழலில் தகப்பன் குழந்தையின் கல்வியைப் பற்றிக் கூடுதலான அக்கறை காட்டாத நிலையே காணப்படுகின்றது. கூடுதலான தந்தைமார் கல்விப் பெறுமானம் பற்றி உணர்ந்து கொள்வதில்லை. குறிப்பாகத் தாம் உழைக்கும் வருமானத்தில் கூடிய பங்கைக் கல்விக்குச் செலவு செய்யத் தவறி விடுகின்றனர்.

கல்விக்குக் கூடிய நிதியை ஒதுக்கிக் கொள்ள வேண்டும். பிள்ளைபால் கல்வி பெறக் கூடிய நிலைக்கு இரக்கம் காட்ட வேண்டும். தாய்மார் தன் கணவனுடன் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் நிலையை சகல கல்வி நிலைகளிலும் உருவாக்க வேண்டும்.

தாயே கல்வியின் விடயத்தில் பூரண பொறுப்பை கிராமப்புறங்களில் எடுக்க வேண்டிய நிலை ஒன்று உருவாகியுள்ளது. ஆனால் சில குடும்பங்களில் கணவரைப்போலவே தாயானவளும் கல்வியின் பெறுமானத்தை அறியாதவளாய் கணவனுடன் சேர்ந்து குழந்தைக்கு கல்வியை அளிக்கத் தவறிவிடுகின்றாள்.

ஒவ்வொரு பெற்றோரையும் அழைத்து அவர்களது போக்கை இனம் கண்டு குழந்தைகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் ஊடாக வழி பிறக்கச் செய்ய வேண்டும். குழந்தைகளின் கல்வி மேம்பாட்டிற்கு அக்குழந்தைகளினூடாக உழைத்தலே நாம் செய்யும் பெரும் பயனாகும்.

ஒரு பெண்ணுக்கு கல்வியறிவூட்டுவது 10 ஆண்களுக்கு கல்வியறிவூட்டுவதற்கு சமமாகும்.

கிராமக் கல்விக் களம்

கிராமத்தில் உண்மையானதும், தீர்க்க வேண்டியதுமான கல்விப் பிரச்சினைகள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. இப்பிரச்சினைகள் யாவும் தீர்க்கப்பட்டு, கிராமத்துக் கல்வி, வளர்ச்சி அடைந்தால்தான் நாட்டின் கல்வி வளர்ச்சியடைந்ததாகக் கருதப்படும். 1976ம் ஆண்டில் இலங்கைக் கல்வி அமைச்சு கிராமப் பள்ளிக் கூடங்களின் அபிவிருத்திக்கென தனிப்பிரிவு ஒன்றை அமைத்திருந்தது. இப்பிரிவுக்கு பொறுப்பாக கிராமப் பள்ளிக்கூட அபிவிருத்திக் கல்வி அலுவலர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்.

இன்றுவரை கிராமப் பள்ளிக்கூட அபிவிருத்தி உண்மை வடிவம் பெறவில்லை. பெயரளவிலேயே இக்கிராமப் பள்ளிக்கூட அபிவிருத்தி தள வடிவத்தை தாங்கி உள்ளது. இவற்றை உண்மை வடிவமாக்கும் நோக்குடன் செயற்பாட்டு அம்சங்களைக் கொண்டதே கிராமக் கல்விக் களம். இச்செயற்பாட்டின் முதல் அம்சமாக கிராம அடிநிலை மட்டத்திற்கு பள்ளிக்கூடச் செயற்பாட்டை இட்டுச் செல்வது கருதப்படுகின்றது.

இச்செயற்பாட்டின் தோற்றம் தான் கிராமக் கல்விக் களம். இக்கள அமைப்பின் ஊடாக அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர், பெற்றோர், அமைச்சு, திணைக்கள, கோட்ட மட்ட அலுவலர்களையும், சமூக நலன்விரும்பிகளையும் ஒன்றிணைத்து, சமாந்தரமாக கூட்டுணர்வுடன் கிராமக் கல்வியை மேம்படுத்துவதாகும். இங்கு பெற்றோர்களுக்கு கல்வியை அளிப்பதன் மூலமும், அவர்களை கல்வியில் பங்கு கொள்ள வைப்பதன் மூலமும், தமது பிள்ளைகளின் கல்வியில் சிரத்தை எடுக்கும் சிந்தனையை விருத்தியாக்குவதன் மூலமும் பிள்ளைகளது கல்வியை மேம்படுத்தலாம்.

பிள்ளைகளின் கல்விக்கு பெற்றோரின் ஆதரவு பெறப்படும். பெற்றோருக்கு கல்வியின் பெறுமானம் விளக்கப்படும். கலந்துரையாடல் விளக்கம் போன்ற கல்விச் செயற்பாட்டிற்கு அனைவரது ஒத்துழைப்பும் பெறப்படும். இச்செயற்பாட்டுக் களத்திற்கு அக்கிராமத்தைச் சார்ந்த உதவி அரசாங்க அதிபர், சமூக சேவை உத்தியோகத்தர், சுகாதாரப் பரிசோதகர், தாதிமார், தபாலதிபர், கிராமசேவை உத்தியோகத்தர், சமய குருமார், ஓய்வு பெற்ற அதிபர், ஆசிரியர், அப்பள்ளிக்கூடத்தைச் சேர்ந்த அதிபர், நலன் விரும்பிகள் யாவரும் சமமாகக் கலந்து கொண்டு செயற்படும் இடமாக இக்கிராமக் கல்விக் களம் அமையும்.

இக்கலந்து கொள் நிலையில் கல்விச் செயற்பாடாகிய கற்றல், கற்பித்தல் கருமத் தொடருக்கு ஒவ்வோர் துறை சார்ந்தவர்களது உதவிகள் கோரப்பட்டுப் பெறப்படும். அவர்களை ஒன்றிணைப்பதன் மூலம் தத்தம் துறை சார்ந்த நிலையில் கல்விச் செயற்பாட்டிற்கு அவர்கள் உதவுவர். எதிர்கால வாழ்வுக்கு கல்வி அவசியம் என்பது வற்புறுத்தப்படும். பள்ளிக்கூடத்திற்கு மாணவர்கள் போகாமைக்குரிய காரணம் கண்டறியப்படும். இங்கு உண்மைக் காரணம் கண்டறியப்பட்டால் அதற்கான பரிகாரத்தைக் காணமுடியும். பிள்ளை படிக்காமைக்கும், படிக்க விரும்பாமைக்கும் உரிய காரணங்கள் ஒருவரை ஒருவர் சாட்டாமல் உண்மையாக இனம் காணப்படும். வீட்டுச் சூழல், பள்ளிக்கூடச் சூழல் கருத்திற் கொள்ளப்படும்.

பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் செல்லுமுன்பே பெற்றோரிடமிருந்து படிப்புப் பெறலாம். மாணவர்களிடத்து கல்வியை பெற்றோர்கள் வளர்க்கலாம். அதே போல பெற்றோர்களிடமிருந்து விடயங்களை ஆசிரியர்கள் பெற்று கல்வியை வளர்க்கலாம். இக்களம் மனித மேம்பாட்டுக் கல்வியை அமைதியான நிலையில் அளிக்கவல்லது. உயர்ந்த அலுவலர்கள், ஆத்மீக ஞானிகள், கலைஞர்கள் கூடி தத்தம் கருத்துக்களை அள்ளிக் கொடுப்பார்கள். தாய், தந்தையர் இருவரும் முன்மாதிரியாக நல்ல கல்வியை வழங்கி, நல்ல விடயங்களை வெளிக் கொணர வேண்டும்.

தாய், தந்தை இருவரும் தம்பிள்ளைகளின் உள, உடல் நிலையைக் கவனிக்கும் படியும் பிள்ளை வளர்ப்பில் முக்கிய பங்கு கொள்ளும்படியும் வேண்டப்படுவர். நேரம் தாழ்த்தி வரும் குழந்தைகள் விடயம் கவனத்தில் எடுக்கப்படும். பிள்ளைகளின் கல்வி ஒழுங்கினை பெற்றோர் தெரிந்திருக்க வழி செய்யப்படும்.

இங்கு பெண் கல்விக்கும், தாய்மைக் கல்விக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும். அவர்கள் குடும்ப வருமானத்திற்கேற்ற வாழ்க்கை வாழ, வழி காட்டிக் கொடுக்கப்படும். வீட்டில் வருமானம் பெறக்கூடிய சிறு தொழில்களைச் செய்ய வழி காட்டிக் கொடுக்கப்படும். பெற்றோர்கள் பள்ளிக்கூடத்தின் சொத்து என்பதை உணரவைத்து பள்ளிக் கூடங்களுக்கு உதவ வழிகாட்டிக் கொடுக்கப்படும்.

இக்களமானது ஒரு முறைமையில் (Informal) நிலையில் கிராமத்தின் பொது இடத்தில் யாவரும் ஒரு புற்றரையில் அல்லது புற்பாயில் அமர்ந்து அர்ப்பணிப்புணர்வுடனும்,

ஆர்வத்துடனும் அக்கிராம மக்களது பின்னடைவுகளுக்கு அனுதாபம் காட்டி கல்வியை மேம்படுத்த செயற்படும் நிலையாகும். ஒரு திறந்த மனப்பாங்குடன் அல்லது உயர்வு தாழ்வு என்ற நிலையை மறந்து எல்லோரும் களத்தில் செயலாற்றும் நிலையும் இதுவாகும்.

கிராமப் பள்ளிக்கூடங்கள் சிறியவையாக தொட்டம், தொட்டமாக அமைந்திருந்தால் அவற்றைக் கூட்டுப் பள்ளிக்கூடங்களாக்கி தளம் அமைக்கும் பொறுப்பை மாவட்டக் கல்வித் திணைக்களங்களும், கோட்டக் கல்வி அலுவலகங்களும் பொறுப்பேற்கும். இவை கிராமக் கல்வி மேம்பாட்டை முறைமைக் கல்வியுடன் மட்டுமல்லாது முறைசாராக் கல்வி, முன்பள்ளிக் கல்வி, தொழிற்கல்வி ஊடாகவும் விருத்தியாக்கும். இவற்றுக்கமைய அமைச்சு அந்தந்த மாவட்ட கல்வித் திணைக்களப் பணிப்பாளர்கள், கல்வி அலுவலர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் உதவிகளைப் பெற்று நிறைவேற்றலாம்.

யார் யார் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த உள்ளார்களோ அவர்களால் கிராமியக் கல்வி அபிவிருத்தித் திட்டம் இக்களத்தில் உருவாக்கப்படும். அவர்கள் இப்பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு கள வழிநடத்தல், நெறிப்படுத்தலின் கீழ் செயற்படுவர். திட்டம் அமுல்நடத்தப்படும் பொழுது பகுப்பாராயப்பட்டு அதன் தேவைகள் சூழலைக் கருத்தில் கொண்டு மீள உருவாக்கப்பட்டு செயற்படும். கிராமக் கல்விக் களத்தின் கருப்பொருளாகப் பின்வரும் விடயங்கள் அமையும்.

பெற்றோர் கல்வி, மாணவர் இடைவிலகல், மாணவர்களின் உடல் ஆரோக்கியம், பெற்றோரின் ஆதரவும், பங்களிப்பும், சுக நலன், உடற் போசாக்கு, போசாக்கான உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள், கணித மொழியாற்றல் பற்றிய அடைவு மட்டத்தை அறிதல், அக்கிராம விவசாய காணி, கட்டிடங்கள், நீர் நிலைகள், விவசாய நிலைகள், குடும்ப ஆரோக்கியம் ஆகியன இத்திட்டக் கருப்பொருளாக கொள்ளப்படும்.

இவ்விடயங்கள் பற்றிய தரவுகள் அதிபர், ஆசிரியர், கிராம சேவகரது உதவியுடன் திரட்டிக் கொள்ளப்படும். அவ்விவரங்கள் களத்தில் முன்வைக்கப்பட்டு, பகுப்பாராயப்பட்டு அவற்றுக்குரிய பரிகாரத் திட்டம் முன்வைக்கப்பட்டு அமுல் நடாத்தப்படும்.

சமூக நிதி அளிப்பும் பள்ளிக்கூட விருத்தியும்

ஒரு பாடசாலையின் முக்கிய வளமாக சமூகம் காணப்படுகின்றது. அச்சமூக வளம் என்று கூறப்படும் போது பாடசாலை விருத்திக்குரிய பௌதிக வளங்கள், மனித வளங்கள், நிதி வளங்களை அப்பாடசாலை விருத்திக்கு கொடுத்துத் தவ வேண்டும். இவ்வளங்களுள் நிதி அளிப்பு முக்கியமானது. இந்நிதிக்கு சமூகம் (தமது பாடசாலை என்ற பொறுப்பை ஏற்கின்ற காரணத்தால்) தானே அப்பாடசாலை விருத்திக்குரிய நிதியை தனது சமூகத்திலிருந்தே தேடிக் கொள்ள வேண்டும். இந்நிதியை சமூகமானது பல்வேறு வழிகளினூடாகத் திரட்டிக் கொள்ளும். பாடசாலைச் சமூகத்திலுள்ள அனைவரும் தமது பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்பி கல்வி கற்க வைக்கின்ற காரணத்தால் இந்நிதி ஊடாகவே தமது பங்களிப்பை செலுத்தக்கூடிய வாய்ப்பு உண்டாகின்றது.

சமூக நிதி என்பது சமூகத்தில் அங்கம் வகிக்கும் உறுப்பினரிடமிருந்து பாடசாலை விருத்திக்காக ஒவ்வொரு உறுப்பினர்களாலும் மனம் உவந்தோ, கட்டாயத்தின் பேரிலோ அளிக்கப்படுகின்ற அல்லது திரட்டப்படுகின்ற நிதியமாகும். இவ்வாறு சமூகத்திலிருந்து திரட்டப்படுகின்ற நிதியமே சமூக நிதியம். இந்நிதியானது பாடசாலைகளில் பாடசாலை அபிவிருத்தி உறுப்பினர்கள் ஊடாகவும் பழைய மாணவர்களிடமிருந்தும் நிதி திரட்டப்பட்டு அல்லது சேகரிக்கப்பட்டு வங்கிகளில் வைப்புக்களாக வைப்பிலிடப்பட்டு பெரு நிதியமாக கூட்டப்படும். நிதிவளம் கூடிய பாடசாலைகள் தமது பாடசாலையிலிருந்து பல்கலைக்கழகத்திற்கு செல்கின்ற மாணவர்களுக்கு புலமைப்பிரிசில் வழங்குவதற்கு உதவுகின்றனர். இந்நிதியத்தின் மூலம் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்கின்ற மக்கள் தமது உயர் கல்வியை எத்தகைய நிதிப்பிரச்சினையுமின்றித் தொடர, முடித்துக் கொள்ள முடிகின்றது. சில பாடசாலைகள் பல்கலைக்கழக கல்விக்கு மட்டுமல்லாது ஆரம்பக்கல்வி, இடைநிலைக்கல்விக்கும் தமது சமூக மாணவர்கள் கஷ்டமின்றி கல்வியைத் தொடர உதவுகின்றன.

சமூக நிதி அளிப்பு என்று கூறும் பொழுது இந்நிதி ஆதிகாலத்தில் இருந்து தற்காலம் வரை பள்ளிக்கூட விருத்திக்கு உதவி வந்துள்ளது. ஆரம்பத்தில் கிராமப் பாடசாலைகளில் குறிப்பாக பள்ளிக்கூடங்களைத்

தோற்றுவிப்பதற்கு வீடு தோறும் பிடி அரிசி சேர்த்து அவற்றில் இருந்து கிடைக்கும் நிதியூடாகப் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்துள்ளனர். வடமாகாணத்தில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் இந்துப் பாடசாலைகள் கஷ்டமான கிராமப் பகுதிகளில் அங்கு வாழும் மக்களால் தினந்தோறும் அரிசியை உலையில் இடுவதற்கு முன்பாக பிடி அரிசிக்குட்டான் இழைத்து, அக்குட்டானுக்குள் அரிசியைச் சேர்த்து மாதந்தோறும் நிதிக்கு கையளிக்கும் வழக்கம் இருந்தது. ஊர் மக்கள் யாவரும் அந்நிதியைச் சேர்த்து அதன் மூலம் பாடசாலையை ஆரம்பித்துள்ளனர். இவ்வாறு ஆரம்பித்த பாடசாலையை இத்தகைய நிதிதிரட்டல் ஊடாகவே பேணியும், பாதுகாத்தும் வந்தனர்.

இத்தகைய செயற்பாடு இன்றும் சில பாடசாலைகளை அடியொற்றிய கிராமங்களில், நகரங்களில் காணப்படுகின்றது. பாடசாலைச் செயற்பாட்டுக்கென குடும்பரீதியாக பணம் கொடுத்துதவுகின்றனர். பாடசாலையின் கட்டிடத்தேவைகள், தளபாடத் தேவைகள், ஆசிரிய தேவைகள் போன்றவற்றை இந்நிதியூடாகவே நிறைவு செய்கின்றனர். பாடசாலையில் நடைபெறும் கலை, கலாசார நிகழ்வுகள், இல்ல மெய்வல்லுனர் போட்டிகள், சமய நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றுக்கு இந்நிதியூடாகவே செலவுகள் செய்யப்படுகின்றன.

சமூகத்தில் பெரிய தனவந்தர்கள், கோடிஸ்வரர்கள் சமூக நிதி அளிப்பில் தனிப்பட்ட ரீதியான நன்கொடைகளையும் அளித்து பாடசாலையை விருத்தியாக்குவர். வகுப்பறை அமைத்துக் கொடுத்தல், ஆய்வுகூடம், தொழிற்கூடம், விளையாட்டுத் திடல் அமைத்தல் ஆகியவற்றைத் தங்கள் பெற்றோரது, மனைவியினது, கணவரது, பிள்ளைகளது ஞாபகார்த்தமாகச் செய்தல் வழக்கமாகவுள்ளது. மாணவர்கள் சந்ததி சந்ததியாக இந்நிதி உதவிமூலம் பயன் பெற்று கல்விச் செல்வத்தை அடைய வேண்டுமென விரும்புவர். இதைப் பெரிய தர்மமாக உணர்கின்றனர். குழந்தைகள் இல்லாதவர்கள் தங்கள் சமூகத்தில் கல்விகற்கும் அனைத்துக் குழந்தைகளையும் தமது பிள்ளைகள் என நினைத்து இச்சமூக நிதி அளிப்பைச் செய்கின்றனர். அரங்கு அமைத்துக் கொடுக்கின்றனர். இக்கொடுப்பனவு மூலம் பல மாணவர்கள் பயன் பெற்றுள்ளனர்.

இத்தகைய சமூக நிதி அளிப்பினூடாக சிறுதுளி பெருவெள்ளம் என்று கூறுவதற்கிணங்க பாடசாலைகளின் பல பக்கத்தேவைகளும் பூர்த்தியாக்கப்படுகின்றன. கட்டிடத் தேவைகள், தளபாடத் தேவைகள், ஆய்வுகூட, தொழிற்கூடத் தேவைகள், விளையாட்டரங்கு, நூல் நிலையம் என்பன

அமைக்கப்பட்டு விடுகின்றன. இவற்றினால் பாடசாலையில் நடைபெறும் கற்றல், கற்பித்தல் போன்ற உள்ளகச் செயற்பாட்டுடன், இணைபாடவிதான புறச் செயற்பாடுகளும் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. பள்ளிக்கூடம் விருத்தியாக்கப்படுகின்றது.

பள்ளிக்கூடம் சமூகத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம்

சமூக உறவும், பள்ளிக்கூடமும் என்ற நிலையில் இரு நிறுவனங்கள் இடம் பெறுகின்றன. சமூகம் என்ற நிறுவனமும், பள்ளிக்கூடம் என்ற நிறுவனமும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பாடல் கொண்டு, உறவு கொள்ளும் நிலையே சமூக உறவாகும். ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வொரு நிகழ்வு செயற்பாட்டிலும் அவ்வவற்றின் வாழ்வு, நடவடிக்கைகளில் மாறி மாறி பங்கு கொண்டு உறவாடும் நிலையே சமூக உறவாகும். சமூக உறவுக்கு வரையறுத்து வரையறை கூற முடியாது.

பாடசாலைச் சமூகமானது பெற்றோர்கள், தொண்டர் நிறுவனங்கள், பல்வேறு சமூகக் குழுக்களை உள்ளடக்கும். சமூகக் குழுக்கள், இளைஞர்கள் சமய நிறுவனங்கள், தொழில் வர்த்தக நிலையங்கள், சமூகத் தலைவர்கள், ஏனைய சமூக உறுப்பினர்களையும் உள்ளடக்கியதாகும். சமூகத்தின் பல்வேறு நிகழ்வுகளும் பாடசாலைக் கலைத் திட்டத்துடன் இணைவுபடுத்தப்பட்டதாக அமையும். “பாடசாலை சமூக உறவு” (பா.ச.உ.) முறையானது. பிள்ளைகளின் கல்வியில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. பாடசாலை மூலப் பொருட்கள் அபிவிருத்தி சார்ந்த சமூக வளங்கள் தரமான கற்கைக்கு உதவுகின்றது.

பாடசாலைக் கலைத்திட்டம், அமுலாக்கால் மக்களது தேவைகள், பிரச்சினைகளுக்கு உதவுவதாக உள்ளது. பாடசாலை முகாமைத்துவத்தில் பெற்றோரை மயமாக்கும். அவர்களை பாடசாலைச் செயற்பாட்டில் பங்கு கொள்வதும், கலந்துரையாடுவதும், தீர்மானம் எடுத்தலுமாகும். சமூகத்திற்கு தலைமைத்துவத்தை அளித்து தனிப்பட்ட ரீதியாக சமூகத்தின் நோக்கத்தை நிறைவு செய்வது சமூக உறவு.

உளப்பூர்வமான புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தி நல்லெண்ணத்தையும் ஆசிரியர் மத்தியில் மரியாதையையும், பெற்றோர்கள், மாணவர்களுக்கிடையில் ஒவ்வொருவர்க்கிடையில் அறிவை விருத்தியாக்கி ஊக்குவிப்பையும், ஆர்வத்தையும் சமூக உறவு ஏற்படுத்தும்.

சமூக உறவின் மூலம் கல்வி கட்டி எழுப்பப்படுகின்றது. சமூக வளங்களின் பெறுமானம் கலைத்திட்டத்தை அமுலாக்கல், பாடசாலை முகாமைத்துவத்தில் பெற்றோரைப் பங்குகொள்ள வைத்தல், சமூகத்துடன் ஒட்டிய கலைத்திட்ட அமுலாக்கல்,

பாடசாலை முகாமையில் பெற்றோரை ஈடுபடுத்தி நிர்வாகம் செய்தல் ஆதியன சமூக உறவினுடாக செயற்படுத்தப்படுகின்றது. சமூக உறவு பல்வேறு மனித வளங்களை இயைபுபடுத்துவது மட்டுமல்லாமல் மனித வளங்களுக்கும், பௌதிக வளங்களுக்குமிடையில் இயைபாக்கம், தொடர்பாடலை ஏற்படுத்தி பாடசாலை விருத்திக்கு உதவுகின்றது. பாடசாலை, சமூக உறவு உள்ளடக்கம் இறுக்கமான மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பங்குகொள் நிலையை உருவாக்கும்.

“பாடசாலை சமூக உறவுக்காய முக்கிய களமும் பாடசாலைக்குக் கிடைக்கும் சமூக ஆதரவும் பின்வரும் களமாகும்.

1. கல்விக்கு நிதி அளிக்கும் சமூக பங்கு கொள்நிலை.
2. பாடசாலைகள் நடைபெறுவதில் பெற்றோர்களது உதவிகள்.
3. கலைத்திட்ட அபிவிருத்தியும், நடைமுறைப்படுத்தலிலும் சமூகப் பங்குகொள் நிலை.
4. இணைப்பாட விதான செயற்பாடுகளில் பெற்றோர்கள் பங்கு கொள் நிலை.
5. முகாமைத்துவத்தில் சமூகம் பங்கு கொள் நிலை.

பாடசாலைச் சமூக உறவில் முக்கியமாக வெளிக்காட்டப்படும் சமூகத்திற்காய பாடசாலை ஆதரவு பின்வரும் களமாகும்.

1. பெற்றோர்கள் தமது ஆற்றலை தங்கள் பிள்ளைகளிடத்தில் வளர்ப்பதற்கு உதவுதல்.
2. ஆசிரியர்களை சமூகக் குடும்பப்படுத்தும் நடவடிக்கை நோக்கில் மாணவர்களுடன் வீட்டுக் குடும்ப நிலைகளுடன் இணைந்து கொள் பங்கு கொள்ளுதல்.
3. சமூகத்தில் கல்வித் தேவைகளைச் சந்தித்தல்.
4. சமூக அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் பாடசாலைகள் பங்கு கொள்ளுதல்.
5. சமூகத்துடன் பாடசாலைக் கட்டிடங்களை உபயோகித்தலில் பகிர்தல்.
6. மாணவர்களது வளர்ச்சி பற்றி பொற்றோர்கள் சமூக ஆதரவுடன் பாடசாலைக்கு தகவல்களை அளித்து பின்னுட்டல்.”

இங்கு காட்டிய அம்சங்கள் சமூகத்திற்கு பாடசாலை ஆதரவு சமூகத்திற்கு இருப்பதைக் காட்டுகின்றது. கல்வியின் பல்வேறு அம்சங்களாய கற்றல், கற்பித்தல், கலைத்திட்ட அமுலாக்கம், வளப்பகிர்வு, சமூகம் பங்கு கொள் நிலை, தீர்மானம் எடுத்தல், கல்வித் தேவைகள் ஆகிய அனைத்தும், சமூக உறவாடல் மூலமே பாடசாலைக்குக் கிடைக்கின்றது. கல்வியின்

இத்தகைய அம்சங்கள் யாவும் சமூகத் தேவைகளை எதிர்பார்ப்புக்களை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதற்காகவே பாடசாலைக்கு சமூக உறவு அவசியமாகின்றது. சமூகம் தனக்காக, சமூகத்திற்காக அடையப்போகும், நிறைவேற்றும் இலக்குகள், குறிக்கோள்களைப் பெறவதற்கு சமூகம் ஓர் தளமாகும். களமாகும். இக்களத்திலேயே சமூக உறவு பாடசாலையில் வளர்க்கப்படுகிறது. சமூக கடமைகளுக்கு சமூகம் பல்வேறு கட்டமைப்புக்களை உடையது. பாடசாலைக் கட்டமைப்புக்களுக்கு ஊடாகவே பாடசாலைகள் சமூக உறவை பேணிக்காக்கிறது. அவை பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கம், பெற்றோர் ஆசிரிய சபைகள், பாடசாலைக் கழகங்கள், பாடசாலைச் சபைகள் அல்லது பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் ஆகியனவாகும். கடந்த சகாப்தங்களில் பாடசாலை - சமூக உறவை அபிவிருத்தி செய்வது கல்வியியலாளர் கூறுவர். "1961ம் ஆண்டு ஜயகிரிய கல்வி அறிக்கை முன்மொழிந்தது என்னவென்று சொன்னால், ஒவ்வொரு பாடசாலைகளும் பாடசாலை அபிவிருத்தி, நலன் கழகங்களை நிறுவி அவற்றினூடாக பாடசாலைக்கு சமூகத்தின் ஆதரவை இச்சபையானது பாடசாலை அபிவிருத்திக்கு பெற்றுக் கொடுத்தலாகும். இச்சபையானது பாடசாலைக்கு சமூகத்தின் உதவியைப் பெற்றுக் கொடுப்பதாகும். இச்சபையானது பாடசாலைக்கு சமூகத்தின் ஆதரவைப் பெற்றுக் கொடுத்து, அதிபர் ஆசிரியர்களை சமூகத்திற்கு சேவை செய்யக் கூடியவராக மாற்றுவதல். பல்வேறு பிரச்சினைகளின் மத்தியில் சேவையாற்றும் ஆசிரியர்கள், அதிபர்களை சமூகத்துடன் இயைபாக்கம் செய்து, சமூகமயப்படுத்தி, சமூக உறவைப் பேணி வளர்க்க இத்தகைய பாடசாலை நலன் சபைகளே ஊடகமாக செயலாற்றுகின்றது.

நாட்டுக்கு சமூக பாடசாலை உறவு முறையில் விருத்தியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கில் 1979ம் ஆண்டுக் கல்விச் சட்டக்குழு அறிக்கையின் பிரகாரம் பாடசாலைகள் மாணவர்களை ஊக்குவித்து அவர்களை பெற்றோர்களுக்கு அவர்களது விவசாயத்திற்கும், தொழில் நடவடிக்கைகளிலும் உதவ இடமளிக்க பாடசாலைகள் உதவ வேண்டுமென்று கூறியது. அத்துடன் சமூக சேவையில் மாணவர்களை ஈடுபடுத்துவதற்கு கல்வி அமைச்சரானது அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்களை சமூக மயமாக்கம் செய்து சமூக அபிவிருத்தியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறியது. 1979ம் ஆண்டு பெற்றோர் பட்டயம் வெளியிடப்பட்டது. அதன்படி 1982ம் ஆண்டில் ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் பாடசாலை அபிவிருத்திச்சபையை நிறுவியது. பெற்றோர் பட்டயத்தின் அடிப்படை நோக்கம் பாடசாலை, பாடசாலையில்

நல்ல சமூக உறவைக் கட்டியெழுப்புவதாகும். பெற்றோர் பட்டயம் பெற்றோரது உரிமைகளை கடமைகளைப் பாடசாலையில் ஸ்திரப்படுத்தியது. பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் முக்கிய குறிக்கோள் சமூக உறவின் ஊடாக உள்ளூர் நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு பெற்றோர்களது கல்வி அபிவிருத்தி நிறைவேற்றிக் கொடுக்கலாம். இப்பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம் பாடசாலையை சமூகத்தில் சமூக, பொருளாதார, கலாசார வாழ்க்கையின் அபிவிருத்திக்குப் பங்களிப்புச் செய்வதாகும்.”

1981ம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வெள்ளை அறிக்கை பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் ஊடாக சமூக உறவை மேலும் விருத்தியாக்க வழிவகுத்தது. 1984ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட முகாமைத்துவக் குழு அறிக்கையின் பிரகாரம் பாடசாலை, அபிவிருத்திச் சபை உறவு மேலும் ஸ்திரப்படுத்தப்பட்டது. இவற்றின் பின் மாணவ வாழ்க்கைத்திறன் கல்வி சமூக இயைபாக்கத்துடன் இணைந்து அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஆசிரிய கல்வி நிகழ்வுகள் சமூக முக்கியத்துவத்துடன் இணைக்கப்பட்டது. அரசியல், கல்வி, நிர்வாகங்கள் பன்முகப்படுத்தப்பட்டமை பாடசாலை சமூக உறவு விருத்திக்கு வழிவகுத்தது. கிராமங்களில் நகரப் புறங்களை விட கூட்டுப் பொறுப்பான சமூகம் இருக்கின்ற காரணத்தால் விருத்தியடைந்து காணப்படுகின்றது. அதே நேரத்தில் வளமான பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபை, பழைய மாணவர் சங்கம் நகரத்தில் உயர்ந்த பதவிகளில் பதவி வகிப்பவர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால் நகரப் பாடசாலைகள் வாண்மை ரீதியான கூடுதலான ஆதரவைப் பெற்றுக் கொள்ளும். நகரத்தில் வாழும் பெற்றோர் வழங்கும் (வில்லியம் 1986) ஆசிரியர்களுக்கு பாடசாலை சமூக உறவு கூடுதலாக இருந்தால் பாடசாலைகளில் கடமையாற்றுவதில் சுகமாக அமையும். சமூகச் செயற்பாட்டை ஆசிரியர்கள் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு ஆசிரியர்களுக்கு அதிபர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும். சமூக உறவுக்கு ஆசிரியர்கள் சுயமாக தம்மை அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.

கிராமப் பாடசாலைகளில் இச்சமூக உறவு சிரமமானம், உழைப்புப் போன்றவற்றால் வலுவடைகின்றது. நகரப் பாடசாலைகளில் பணமாக அளிக்கப்படும். அதே நேரத்தில் வறுமைக் கோட்டில் வாழும் கிராமப் பாடசாலைச் சமூகம் சரீர உழைப்பாக பங்களிக்கின்றது. சமூக நிதிப்படுத்தல், கலாசார, பொருளாதாரச் காரணிகளின் அடிப்படையிலும் பாடசாலை சமூக உறவை வளர்க்கின்றது.

நீங்கள் எங்கு போகிறீர்கள் என்பது உங்களுக்கு சரியாக தெரிந்திருக்க வேண்டும்

“கல்வி விழுமியங்கள், கல்விப் பெறுமானம், மனித விழுமியங்கள், பணிவு ஆகியன கல்வித் துறையில் பேணப்படாமல் வந்துள்ளன. கல்வியைக் கற்பதற்கும், கற்பிப்பதற்கும் இப்பண்புகள் மிக அவசியம். பெற்றோர், மாணவர், ஆசிரியர் மற்றும் கல்விமான்களுடைய ஒத்துழைப்பு இருந்தால்தான் வாழ்க்கையில் இப்பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும்”

“நீங்கள் எங்கு போகிறீர்கள் என்பது உங்களுக்குச் சரியாகத் தெரியாவிட்டால் சிக்கலான பாதைகளில் நீங்கள் இலகுவாகத் தொலைந்து போவீர்கள்”

கல்வி கற்பதற்கு மாணவர்கள் இரண்டு நிறுவனங்களில் தங்கியிருக்கவேண்டி உள்ளது. ஒன்று பாடசாலை என்ற ஒழுங்கு முறையான கல்வி நிறுவனம். இரண்டு தனியார் கல்வி நிறுவனம்.

பாடசாலைகள் என்ற ஒழுங்கான கல்வி நிறுவனத்தை கற்றல், கற்பித்தல் என்ற காரணத்துக்காக அரசாங்கம் பல்வேறு செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது. பாடசாலைகளில் கற்றல், கற்பித்தல் வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்காக கல்வி அமைச்சு தொடக்கம் பாடசாலை வரை பல்வேறு ஆளணியினரைக் கொண்டுள்ளன.

பாடசாலைகளில் போதிக்கப்படும் கல்வியில் நம்பிக்கையிழந்த நிலையில்தான் மாணவர் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களான டிபூட்டரிகளை நாடுகின்றனர். இந்த நிலையில் பாடசாலைக் கல்வியில் மாணவர்களுக்கு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவது மிக முக்கியம்.

இதற்கு ஆசிரியர்கள் தமது மாணவர்கள் என்று அம்மாணவர்களைப் பூரணமாக பொறுப்பேற்க வேண்டும். அம்மாணவர்கள் பாடசாலைகளைத் தவிர வேறு தனியார் கல்வி நிறுவனங்களை நாடிச் செல்ல முடியாத அளவிற்கு ஆசிரியர்கள் தம்மைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். மாணவனைப் பொறுப்பேற்பது என்றால் மாணவனுடைய பரீட்சைத் தேவைகளை நிறைவேற்றக்கூடியதாக விடயங்களை

கற்றறிந்து கொள்ள வேண்டும். கடந்தகால வினாக்களை நன்றாக அறிந்து அவற்றுக் கேதுவாக விஷயங்களை மாணவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும். கற்பித்தலில் மாணவர்க்காக தன்னை ஆசிரியர் அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.

கற்றல் நிலைகள் நான்கு உள்ளன. மாணவர்கள் அவற்றைக் கடைப்பிடித்தால் இலகுவாக பரீட்சைகளில் சித்தி அடையலாம்.

ஒன்று - ஆசிரியர் விஷயத்தை கற்பிக்கும் முன்பு மாணவன் தன்னுடைய புத்தகங்களிலிருந்து வாசித்துக் கொள்ளுதல்.

இரண்டு - ஆசிரியர் கற்பிக்கும் போது அவதானித்துக் கொள்ளுதல்.

மூன்று - மாணவர் வீடு சென்று அதே விஷயங்களைத் திரும்ப பூரணமாக விளங்கிக் கற்றுக் கொள்ளுதல்.

நான்கு - ஆசிரியர்கள் பாடங்களை மீட்கும் நோக்குடன் மீளக் கற்பிக்கின்ற போது மாணவர்கள் அதனை மனதில் பதித்துக் கொள்ளுதல்.

இந்த நிலையை ஆசிரியரும், மாணவரும் ஒழுங்காகச் செய்வதாக இருந்தால் கற்றலிலும், கற்பித்தலிலும் பின்னடைவு ஏற்படாது. இந்த நான்கு நிலை கற்பித்தலும் இல்லாததால்தான் மாணவர்கள் சரியான கல்வி நிறுவனங்களை நாடிச் செல்கின்றனர். ஆசிரியர் தனது ஆர்வத்தைத் தூண்டி விடயங்களைக் கற்பித்து தன்னை அறிய வைக்கின்றார் என்று மாணவன் உணர்ந்து ஏற்றுக் கொள்வானானால் அவன் பாடசாலையைத் தவிர்த்த வேறு இடத்தை நாட மாட்டான். கல்வி விருத்திக்குப் பாடசாலைகளின் தற்சுதந்திரம், தன்னதிகாரம் என்பன கட்டாயம் பேணப்பட வேண்டும்.

“பாடசாலை நிர்வாகத்தில் எத்தகைய தலையீடும் இருக்கக் கூடாது. விசேடமாக அரசியல் மற்றும் நிர்வாகத் தலையீடுகள் இருக்கக்கூடாது”

“1960களுக்கு முன்பும், 1970களிலும் பாடசாலைகளில் தற்சுதந்திரம் காணப்பட்டது. அதிபர் சர்வ அதிகாரம் உடையவராக இருந்தார். அவர் நல்ல உள்ளகக் கட்டமைப்பைக் கொண்டிருந்தார். அதன் மூலம் உள்ளக மேற்பார்வை நிறுவன நிலையில் நடைபெற்றது. ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்வது, இடமாற்றம் செய்வது ஆகியன 1960களின் முன்பு அதிபரது கையில் இருந்தன. இதனால் ஆசிரியர்கள் அதிபரில் தங்கியிருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதனால் அதிபரின் எதிர்பார்ப்புக்கேற்ப ஆசிரியர்கள் கற்பித்தலில் ஈடுபட்டனர்.

தற்போது பள்ளிக்கூடத்தில் மட்டுமல்ல அவற்றை மேற்பார்வை செய்யும் கல்வி நிருவாக நிறுவனங்களிலும் நிர்வாகக் கட்டமைப்பு உறுதியாக இல்லை. நிர்வாக நிறுவனங்கள் எண்ணிக்கையில் கூடியுள்ளன. நிர்வாகக் கல்வி மேற்பார்வையாளர்கள் அதிகரித்துள்ளனர். ஆனால் தர ரீதியான கற்றல் கற்பித்தல் இல்லாதுள்ளது.

கற்றல், கற்பித்தல் தரம் வீழ்ச்சியடைந்ததற்கு கூட இதுதான் காரணம். ஏனென்றால் நல்ல ஆற்றல், திறன், அனுபவம் வாய்ந்த ஆசிரியர்கள் இன்று கல்வி மேற்பார்வையாளர்களாக கல்விப் பணிப்பாளர், பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், சேவைக்காலப் பயிற்சி ஆலோசகர்கள் பதவிகளுக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்களின் சேவைகளை பாடசாலைகள் இழந்துவிட்டன. இதனால் பாடசாலைகளில் கற்பித்தலுக்குத் தேவையான ஆசிரிய வளம் கிடையாது. ஆசிரிய வளமின்மைதான் இன்றைய பிரச்சினை. ஆசிரிய வளம் இல்லாத நிலையில் யாரை இவர்கள் மேற்பார்வை செய்வது என்ற நிலைதான் ஏற்பட்டுள்ளது.

அனுபவமான ஆசிரியர்களை இழந்து, அனுபவமற்ற ஆசிரியர்களின் கற்பித்தல், கற்றலுக்கு மாணவர்கள் தங்கியிருக்க வேண்டிய தூர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. நல்ல முறையில் கற்றல், கற்பித்தல் நடைபெறாமல் மேற்பார்வையும், நிர்வாகச் செயற்பாடும் எதற்கு?

இப்போது ஆசிரிய நியமனம் நடைபெறுகிறது. பயிற்சி வழங்காமலேயே ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களும், மாணவர்களுக்கு போதிக்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். இதுவும் கல்வி விருத்தியை வெகுவாகப் பாதித்துவிட்டன.

ஆசிரியர் பயிற்சி முன்னைய மரபு ரீதியான வதிவிடப்பயிற்சியாக அமைய வேண்டும். அதுவும் ஆசிரியராக வகுப்பறைக்குள் நுழைவதற்கு முன்பே பயிற்சி வழங்கப்பட்டாக வேண்டும். கற்பிப்பதற்கு விட்ட பின்னர் இடம்பெறும் உள்ளப் பயிற்சியாக அது இருக்கக் கூடாது. நல்லூர், கொழும்புத்துறை, பலாலி, திருநெல்வேலி, அட்டாளைச்சேனை, மட்டக்களப்பு ஆகிய தமிழ் இடங்களிலிருந்து ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைகள் திட்டமிடப்பட்டு மூடப்பட்டன. இதனால் ஏற்பட்ட பின்னடைவு கல்விச் செயற்பாட்டில் ஆரம்பக் கல்வி விருத்தியில் இடர்பாட்டைத் தோற்றுவித்துள்ளது. 1980இற்கு முன்பு நாட்டில் மாவட்டம் தோறும் ஒரு கல்வி அலுவலகம், நாட்டிற்கு ஒரு கல்வி அமைச்சு இருந்தன. நிர்வாகச் செயற்பாடு சீராக இருந்தது. இன்று..?

கல்வித் துறையில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய ஏனைய காரணிகளாக பின்வருவனவற்றையும் கூறலாம். கல்வித்துறையில் ஆளணியினர் பெறும் அனுபவத்தை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். பாடநூல் வெளியீட்டுத் திணைக்களம், ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி, விசேட பதவி கல்வி அலுவலர்களை அந்தந்த துறைகளில் சிறப்பு அனுபவம் பெற்று அங்கேயே உயர் பதவிகளைப் பெற இடமளிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி இடங்கொடாமல் கல்வித் திணைக்கள கல்வி நிர்வாகச் செயற்பாட்டில் புக அவர்களுக்கு இடமளித்தமையும் கல்வி விருத்தியில் பெரும் தாக்கத்தை உண்டுபண்ணியுள்ளது.

கல்வி நிர்வாக நிறுவனங்கள் கல்வி ரீதியான வாண்மை ரீதியான மேம்பாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கத் தவறிவிடுகின்றன. கல்வி நிர்வாக நிறுவனம் அதற்குரிய கணிப்பு கொடுப்பது இல்லை. கல்வி நிர்வாக நிறுவனத்திலேயே இந்த நிலையாயின் வேறு எங்கே கல்விக்கு இடம்..?”

தற்போது ஆசிரிய சேவையில் முதுமாணிப் பட்டம் பெற்றவர்கள் ஆசிரிய சேவை முதலாம் வகுப்பில் உள்ளீர்க்கப்பட்டு இடமளித்திருப்பது வரவேற்கக்கூடியது. இந்த வாய்ப்பு இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவையில் உள்ளவர்களுக்கும் வழங்கப்படவேண்டும்.

பல்கலைக்கழகங்களில் பணிபுரியும் விரிவுரையாளர்கள் இத்தகைய கலாநிதி, முதுமாணிப் பட்டங்களைப் பெறும் போது அவர்களுக்கு விசேட பதவி, சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் ஆரம்பக் கல்வி, இடைநிலைக் கல்வி, உயர்நிலைக் கல்வி, கல்வி நிர்வாக சேவையில் கடமையாற்றும் ஆளணியினரைக் கருத்திற் கொள்ளாது கொள்கை வகுப்போர், திட்டமிடுவோர் செயலாற்றுவது வருந்தத்தக்கது. எத்தகைய பதவி உயர்வும் கொள்கை மற்றும் பிரமாண அடிப்படையிலேயே வழங்கப்பட வேண்டும். அதனை விடுத்து அரசியல் நிர்வாகச் செல்வாக்கில் பதவி உயர்வுகள் வழங்கப்படுவது கல்வியைப் பாழாக்கிவிடும்”

கல்வியும், சமூக வளர்ச்சியும் - தலைமை பற்றிய சமூகவியற் கொள்கை

கல்வியூடாக சமூகத்தில் மாற்றத்தைக் கண்ட கல்வி; அதனுடாகவே சமூக வளர்ச்சியையும் காண்கின்றது. சமூக வளர்ச்சி என்ற அடிப்படையிலேயே கல்வி தனிப்பெருமிடத்தைப் பெறுகின்றது. கல்வி சமூகம் என்ற நிறுவனத்தைத் தான் கையளித்த அறிவினுடாகப் பகுப்பாய்வு செய்ய இடமளிக்கின்றது. பகுப்பாய்வு உண்மை நிலையை உணர்த்தும், அறியவைக்கும். அவற்றினுடாக சமூக வளர்ச்சிக்குரிய செயற்பாட்டைச் செயற்படுத்தும். சமூக வளர்ச்சியை அறிவு ஏற்படுத்துகின்றது என்று கூறும் பொழுது அறிவு சிந்திக்கவைக்கும். சிந்தனைக்கூடாக வளர்ச்சிப் படிகள் கட்டியெழுப்பப்படும்.

தனியாளின் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதில் அடிப்படையாகக் கல்வியே அமைகின்றது. தனியாளின் முழு வாழ்க்கையிலும் கல்வியே பங்களிப்புச் செய்கிறது. சமூகத்தில் தனியாள் இன்னொரு தனியாளுடன் உறவு கொள்ளும் போது மற்றவர் அணியும் அணி, ஆடை எவ்வாறு அமைகின்றது. உணவின் தன்மை எவ்வாறு அமைகின்றது. மற்றவரது விவேகம், மொழி அடைவு, கற்கும் பாடநெறி, எதிர்காலத் தொழில் என்பன பற்றி கல்வியினுடாகவே எண்ணவைக்கின்றது.

மனிதன் தனது அடிப்படைத் தேவைகளைக் கல்வியூடாகவே நிறைவேற்றுகின்றான். பொருத்தமான விளையாட்டு உபகரணங்களைக் கொண்டு விளையாடவும், வசீகரமான ஆடைகளை அணியவும், சுத்தம், சுற்றாடலைப் பேணும் அறிவு ஆகிய யாவற்றையும் கல்வியே அளிக்கிறது.

“அச்சமூகத்தில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் தனியாட்களின் விழுமியங்கள், அறநெறிகள், பழக்கவழக்கங்கள், மனப்பாங்குகள், மொழி, ஆடையணிகள் ஆகிய துறைகளுள் ஒன்றிலோ அல்லது அனைத்துத் துறைகளிலுமோ ஏற்பட்ட மாற்றமே அபிவிருத்தியாகும். சமூகத்தினுள் ஏற்படும் மாற்றங்களைச் சமூகத்திற்கு உவப்பான விதத்தில் தயார்படுத்திக் கொள்வதற்குக் கல்வி உதவுகின்றது. சமூகத்தின் மாற்றங்களைச் சமூகத்தின் உவப்பான நிலைமைக்கு மாற்றிக் கொள்வதன் அவசியத்தையும் மாற்றங்களின் ஊடாக மனித மனதினுள் தோன்றக்கூடிய நமைச்சல் நிலைமைகளைச் சமூகப்படுத்தும் அவசியத்தையும்

கல்வியின் பெறுமானம் வளர்க்கின்றது. மிக விரைவான ஓட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள சமூகத்துடன் சரிசமமான பயணஞ் செய்வதற்குத் தனியாளுக்கு உதவுவது கல்வியாகும். தனியாள் வேறுபட்டுச் செல்லும் சமூகத்தின் தேவையை இனங்கண்டு கொள்ளல் வேண்டும். அச்சமூகம் இயைபாக்கம் பெறல் வேண்டும். அதற்காக அவரிடத்தே காணப்படும் சக்தியைக் கல்வியின் மூலமே மெருகூட்ட முடியும்.”

இதன் அடிப்படையில் கல்வி சமூக வளர்ச்சிக்கு, அபிவிருத்திக்கு அடிப்படைக் கருவியாக அமைகின்றது என்ற கருத்தைப் பெற முடிகின்றது. கல்வியானது பண்டைய பழக்கவழக்கங்கள், பாரம்பரிய மரபுகள், அறநெறிகள் ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பதிலும், புது அம்சங்களைச் சமூகத்திற்கு சேர்க்கும் கருமத்திலும் பங்காற்றுகின்றது. இத்தகைய பங்களிப்பு சமூக அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துகின்றது எனலாம். கல்வியை கற்றுக் கொள்வதனுடாக தனியாள் தனது ஆளுமையை மட்டுமல்ல, சமூக வளத்தன்மையையும் விருத்தியாக்க முடியும். மனிதவள விருத்தியையும் கல்வி அளிக்கின்றது.

கல்வி அளிக்கும் அபிவிருத்தி திடீரென ஏற்படுத்தும் அபிவிருத்தியல்ல. அது படிப்படியாக நீண்டகாலத் தொடரிலேயே சமூகத்திற்கு அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துகின்றது. இதுபோலவே கல்வியில் செய்யப்படும் முதலீடும், நீண்ட காலத்தின் பின்பே தனது பலனை அளிக்கின்றது.

இந்தியாவினது கோதாரி ஆணைக்குழு (1964-1966) சமூக மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்காகப் பிரயோகிக்க வேண்டிய முக்கியமான உபகரணம் கல்வியாகும் எனக் கருதியுள்ளது. கல்வியை சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மாற்றங்களுக்கான பிரதானமான உபகரணமாகப் பயன்படுத்த வேண்டியுள்ளமையால், அது நீண்டகாலப் பிரச்சினைகளுடனும், தேசிய அபிவிருத்தியில் பங்கேற்றுள்ள வேலைத்திட்டங்களுடனும் தொடர்புபட்டிருத்தல் வேண்டும். சமூக மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதில் கல்வியின் வலிமையை மேன்மேலும் எடுத்துக்காட்டும் கோதாரி ஆணைக்குழு உற்பத்தி அதிகரிக்குமாறும், சமூக பொருளாதார ஒன்றிணைப்பு உறுதிப்படுத்துமாறும், புத்தாக்கக் கருமத்தொடர் துரிதப்படுத்துமாறும், சமூக அறநெறிகள், ஆன்மீக அறநெறிகள் ஆகியவற்றைப் பரப்பி, ஒழுக்க அபிவிருத்திக்கு ஏற்படுத்த முயற்சிக்குமாறும், கல்வியை வளர்க்க வேண்டும் எனக் காட்டவேண்டியுள்ளது. கல்வியினுடாகச் சமூக அபிவிருத்தி ஏற்படுகின்றது. எனும் நம்பிக்கை நிலைமையையே இது காட்டுகின்றது.

கல்வி சமூக அபிவிருத்தி மட்டுமல்ல, நாட்டின் பொருளாதார, அரசியல் போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துகின்றது என்பது பெறப்படுகின்றது.

சமூகவியற் கொள்கையில் தலைமை பற்றி நோக்குகையில் சமூகத்திற்கு தலைமை அல்லது மேலாண்மை செலுத்தும் நிலையே தலைமைத்துவம் ஆகும். தனிமனிதனானவன் தனது திறன், ஆற்றலால் ஆளுமைப் பண்பால் ஒரு குறிப்பிட்ட குழுக்கள் மீது மேலாதிக்கம் செலுத்தும் நிலையே தலைமைத்துவம் ஆகும். அதாவது அக்குழுவானது அவனது செல்வாக்கிற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றது. அவனது செயற்பாடு அவன் மீது, அக்குழுக்களுக்கு நம்பிக்கையை ஊட்டுகின்றது. அச்சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்புக்கள், தேவைகளை அவன் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும் பொழுது சமூகம் அவன் மீது நம்பிக்கை வைக்கின்றது. அவனது தலைமைத்துவத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்றது. தலைமைத்துவம் பற்றிப் பின்வரும் விளக்கத்தை நாம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தலைமைத்துவம் தனது சொந்தத் தலைமைத்துவ நடவடிக்கையை உறுதிப்படுத்தும். ஏனையோரது தலைமைத்துவத்தை மேற்பார்வை செய்ய, வளர்க்க உதவுவதாக அமையும். தலைமைத்துவ அந்தஸ்து என்பது “தலைவருடைய உடையை, அவரது நடத்தையை, அவரது நிலையை, அவர் ஏனையோரது வேலைகளில் என்ன பொறுப்பும் அதிகாரமும் கொண்டுள்ளார் என்பதைக் காட்டி நிற்கும்.” சமூகத்தில் அவர் தன்னுடைய செயற்பாட்டின் மூலம் சக்தியான அடைவுகளைப் பெறவேண்டும். தனது ஆற்றலால் சமூகம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை வெல்ல வேண்டும். தீர்வுக்கும் வழிவகைகளை முன்வைக்க வேண்டும். தலைமைத்துவம் என்பது ஏனையோரின் நடத்தை, பண்புக் கோலத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாகும். இத்தாக்கமானது சமூகத்தின் நிறுவனம் குறிக்கோள் இலக்குகளுக்கு அமைவாகவே தாக்கத்தை உண்டு பண்ணும்.

சமூகவியல் கொள்கையில் பின்வரும் தலைமைத்துவப் பண்புகளை நாம் வரையறுத்துக் கொள்ளலாம். தனது வாழ்க்கையில் கஷ்டப்பட்டு, பிரயத்தனம் செய்து முன்னேறிய முன்னேற்றமாக அமைய வேண்டும். ஒரு தலைமை தனது துறையிலும், தனது செயற்பாட்டிலும் மேலதிக திறனும் அறிவும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தலைமைத்துவக் கருத்துக்கள் நிறைந்த பூரணத்துவமான மனிதனாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். தலைமைத்துவமுடையவர் “வாண்மையுடையவராகவும், ஒழுக்கமுடையவராகவும் இருக்க

வேண்டும். பொறுப்புக்களை உணர்ந்து முடிவெடுக்க வேண்டும். அவர் சமூகத்தில் தொழில் ரீதியான ஆற்றலை வெளிப்படுத்தக் கூடிய குழலை உருவாக்க வேண்டும். அவருக்கு ஆழ்ந்த அறிவுடைமை அவசியமாகும். அவர் விரும்பத்தக்கவராகவும், ஒழுங்குபடுத்துபவராகவும் தன்னை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தனது வழிகாட்டலை ஏனையவர்கள் ஏற்கச் செய்ய வேண்டும். உளரீதியான முதிர்ச்சியையும் உறுதித்தன்மையையும், தன்னிலை தான் தங்கியிருக்கும் தன்மையையும் உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். சமூக ரீதியாகவும் பல்வேறு குழுவுடனும் பங்கு கொள்ளும் திறன் பெற வேண்டும். சமூக பொருளாதார ரீதியாக தனது அந்தஸ்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

“தனிமனிதர்கள் குழுக்களைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொணர்ந்து அவற்றின் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர். குழுவின் சிந்தனைகளையும், உள்ளக் கிளர்ச்சியையும், செயல்களையும் தங்களிச்சைப்படி இவர்கள் உருவாக்குகின்றனர். இப்படிக் குழுக்களின் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்துபவர்களை அக்குழுக்களின் தலைவர்கள் என்கின்றோம். சமூகத்தில் குழுக்கள் தோன்றும் பொழுது அக்குழுவைக் கட்டுப்படுத்தி இயங்க வைக்கத் தலைவர்கள் தாமே தோன்றுவர். தலைவனால் குழு நடத்தையைத் தோற்றுவிக்கும், தலைமை என்பது ஒரு குழு நிகழ்ச்சியேயாகும். பின் செல்வோர் இல்லையேல் தலைவன் என்றொருவன் இருக்க முடியாது. தலைவன் குழு வாழ்க்கையில் மையம் போன்றவன். மற்றவர்களைத் தன்வழியே நடத்திச் செல்பவன். தன் குழுக்களின் தேவைகளைத் தனது ஆற்றல் மூலம் வெளிப்படுத்தி அவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முயல்பவன் தலைவன்”

சமூகவியற் கொள்கையில் தலைமைப் பண்புகள் இவ்வாறு காட்டப்படுகின்றன. குழு தலைமையை ஏற்றால் அது சமூகத்தில் தலைமைத்துவமாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. “தலைமையில் சிலர் பிறப்பிலேயே ஆற்றல் மிக்கவர்கள். தலைமை எய்துவது இவர் போன்றவர்க்கு மிக எளிது. வேறு சிலர் அரிய உழைப்பின் பயனாகத் தலைமைப் பதவியை எய்துகின்றனர். தலைவனிடம் பல்வேறு சிறப்பான ஆளுமைப் பண்புகள் இணைந்து சமநிலையில் காணப்படுகின்றன. இச்சமநிலையே அவனைத் தலைமை தாங்கத் தகுதியுள்ளவனாக்குகின்றது. தன்னிடமுள்ள உளச் சக்திகளனைத்தையும் திரட்டிக் குவித்துச் செயற்படும் ஆற்றல் மிகுந்திருந்தலால் ஒருவன் தலைமை அடைகின்றான்.

பின்பற்றுவோரிடத்தில் காணப்படாத சில பண்புகளை அதிக அளவில் ஒருவன் பெற்றிருத்தலே தலைமைப் பதவியை அவன் அடைவதற்குக் காரணமாக அமைகின்றது. குழுவை எதிர்நோக்கியுள்ள பல்வேறு புதுப்பிரச்சினைகளை எளிதில் தீர்க்க வல்லவனே தலைவனாகிறான். தலைவன், பின்பற்றுவோர்கள் ஆகியவர்களுடைய சமூக ஊடாட்டத்தினின்றும், குழுவின் அச்சமயத்து நிலை, அப்போதைய தேவைகள் ஆகியவற்றினின்றும் தலைமைப் பதவி எழுகின்றது.”

“ஒரு நல்ல தலைவன் பொதுவாக அறிவாற்றல் மிக்கவன். இவ்வாற்றல் நூலறிவால் அமைவதுமுண்டு. இயற்கையிலேயே உள்ள நுண்ணறிவால் அமைவதுமுண்டு. சிந்திக்கும் சக்தி, முடிவு காணும் திறன், துணிந்து செயலாற்றல் முதலியன அறிவாற்றலில் உள்ளடங்கியவை. அறிவாற்றல் நிரம்பப் பெறாத சாதாரண மனிதன் தன் விடாமுயற்சியாலும், நம்பிக்கையாலும் தலைமைப் பதவியை எய்துவதுண்டு. நல்ல தலைவனிடம் அறிவுத் திறனுடன் பல நல்லொழுக்கப் பண்புகளும் வாய்த்தல் கண்கூடு. நேர்மை, வாய்மை, பிறர் நம்பிக்கை வைக்கக் கூடிய நடத்தை, துணிவு, சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தவாறு செயலாற்றும் புத்திநுட்பம், தற்பெருமையின்மை, பிறர் நலனில் அக்கறை முதலியவை தலைமைத்துவப் பண்புகளாகும். போதிய உடல்வலு, உறுதி மனப்பான்மை, தொல்லைகளையும், எதிர்ப்புக்களையும் தாங்கும் திடம், தொடங்கியது முற்றிலும் முடிவு பெறும் வரை அயராமை, குழவினது மதிப்பினைப் பெறுதல், பொறுமை, நெகிழ்ச்சி ஆகிய பண்புகள் அமைந்திருக்கும். பொறுப்பேற்கும் ஆற்றல், சுதந்திரத்துடன் சிந்தித்துச் செயலாற்றும் திறன் என்பன தலைமைக்கு அவசியம். சமூகத்தின் புதிய தேவைகளை அறிந்து, அவற்றை நிறைவேற்ற ஆவன செய்ய முயல்பவனே உண்மைத் தலைவனாவான்.”

சமூகவியற் தலைமைக் கொள்கையை இவ்வாறு தெளிவுபடுத்தினாலும் பள்ளிக்கூடம் ஓர் சமூக நிறுவனம் என்ற அடிப்படையில் இத்தலைமைத்துவப் பண்பு கல்வித் துறைக்கும், அதனைச் சார்ந்த நிறுவனங்களுக்கும் இன்றியமையாதது. கல்வியே ஏனைய துறைகளை வழிநடத்துவதால் அத்தகைய கல்விக்கு தலைமைத்துவப் பண்பு வழிநடாத்தலுக்கு அவசியமாகின்றது. கல்வி தன் இலக்கையும், குறிக்கோளையும் அடைந்து நல்ல சமூக தேவைகள், எதிர்பார்ப்புக்களை நிறைவு செய்ய இத்தலைமைக் கொள்கை அவசியமாகின்றது.

அழகியல் உணர்வு அகத்தை அமைதிப்படுத்தும்

குழந்தை அழகானது. அழகியல் உணர்வில் வளப்படுத்தப்பட்ட அவ்வுள்ளத்திற்கு இளமையில் ஞானமூட்டப்படுகின்றது. மனோரம்மியமான சூழல் அழகூட்டப்பட்ட வீடு, கலையுணர்வுட்டப்பட்ட கல்விக்கூடம் யாவும் இளமைக் கல்விக்கு அவசியமாகின்றன. முன்பள்ளி, ஆரம்பப்பள்ளிக்கூடங்கள் என்பன குழந்தைகளை கல்வியின்பால் ஈர்க்க வேண்டுமாயின் அவை சூழலை அழகாக்க வேண்டும். குழவிப் பூங்காவாக பள்ளிக்கூடங்கள் மாற்றப்பட வேண்டும்.

கல்வி கற்பது, கற்பிப்பது உளத்துடன் சம்பந்தப்பட்டது. உளவியலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கற்பவனது உள்ளமும், கற்பிப்பவனது உள்ளமும் வளப்படுத்தப்பட வேண்டும். உளவளம் இலகுவில் அமைந்துவிடாது. அமைதியான பண்பட்ட உள்ளமே வளமாகின்றது. உளவளத்தால் கல்வியைப் பெற, அக்கல்வியால் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டப்படுகின்றது.

உளமானது அழகியல் உணர்வுடையதாக வேண்டும். அழகியல் உணர்வென்பது ஒரு பொருளை உற்று நோக்கும் போது எம்மை அறியாமல் அதன் கவர்ச்சி மனத்திற்கு மனோரம்மியத்தை அளிப்பதாகும். ஒரு பொருளிடத்து ஆழ்ந்து பதிந்து மனதை லயப்படுத்தி இசைப்படுத்துவதாகும்.

தன்னை அறியாமல் அதன்பால் உள்ளம் பறிகொடுக்கப்படுகின்றது. உளம் பறிகொடுக்கப்பட்டு வழிப்படுத்தப்படும் பொழுது ஆழ்ந்த அமைதி காண்கின்ற மனம் அங்கு ஒருமுகப்படுத்தப்படுகின்றது. அவ் ஒருமுகப்பாடே கல்விக்கு வேண்டிய உளவளமாகும். உளவளத்தில் உளத்தெளிவு ஏற்படுகின்றது.

உளம் தெளிவடைய வேண்டும். கற்கும் விடயங்கள் பகுப்பாய்வுக்குட்பட்டு சரியான கருத்துணர்வைக் கொள்ளும் கல்விமான்கள், விஞ்ஞானிகள், தொழில்நுட்பவியலாளர்கள் யாவரையும் உற்று நோக்கினாலும் அவர்கள் யாவரும் உளவளத்திற்காக இசையை, நாட்டியத்தை, நடனத்தை, இயலை விரும்பி இரசிப்பவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

அவர்கள் தமது அகத்தை கலையின்பால் வயப்படுத்தும் பொழுது அவர்களது உளமானது இசைவயப்பட்டுத் தெளிவடைகின்றது. இத்தகைய தெளிவில்தான் அவர்கள் உண்மையை அறிகின்றார்கள். உண்மையும் உள உணர்வும் ஒன்றிக்கின்றது. உள அமைதியின் பொழுது தான் அவர்களுக்கு கருத்து விடயங்களில் ஈடுபடும், ஆய்வும் உண்மைத் தெளிவும் ஏற்படுகின்றது. உளம் தூய்மையாகவும், தெளிவாக அமையும் ஒரு சூழ்நிலையில்தான் நல்ல ஆக்கங்கள், படைப்புக்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. மனம் தெளிவற்றுக் காணப்படும் பொழுது தெளிவான, நல்ல இலக்கியப் படைப்புக்களைக் காணமுடியாது. நல்ல சிந்தனைகளை ஊற்றாகப்பெற முடியாது.

ஆசிரியன் தனது பணியை இறைவனிடமிருந்து பிறந்த கட்டளையாகக் கொண்டு, அதனை ஓர் புனிதத் தொண்டாகக் கொண்டு இறைபக்திக்கு உட்படுத்த வேண்டும். ஆண்டவனை வணங்க, வணங்க மனம் தூய்மையடைகின்றது. உள்ளம் வெள்ளை உள்ளமாகின்றது. ஆண்டவனைப் பாடப்பாட அவன் உள்ளம் பக்திமயப்படுத்தப்பட்டு வளப்படுத்தப்படுகின்றது.

பக்திக்குட்பட்டோன் இறைவனை ஆடியும் பாடியும் வணங்குவான். இந்நிலை ஆசிரியருக்கு மட்டுமன்றி, மாணவருக்கும் அவசியமாகின்றது. நல்ல கல்வியை, நல்ல சிந்தனையை நல்வாழ்க்கை ஓட்டத்தைப் பெற வேண்டுமாயின் மாணவர்கள் இளமையிலிருந்தே இறைவனை இறைஞ்சி உள்ளத்தை ஒருமுகப்படுத்த வேண்டும்.

பக்தியால் உள்ளம் அமைதி அடைவது போல, கலை உணர்வாலும், கலையில் ஈடுபடுவதாலும் உள அமைதி காணப்படுகின்றது. உள அமைதியை கலை நிகழ்வுகள் அளிக்கின்றன. மாணவன் நல்ல கல்வியைப் பெற வேண்டுமாயின் தன்னை அழகியல் உணர்வுக்கு ஈடுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இதனால்ற்தான் கலைத்திட்டம் படைத்தவர்கள் இளமைக் காலத்தில் இருந்து மாணவர்களுக்கு அழகியல் பாடத்திற்கும் ஆக்கப்பாட்டிற்கும் முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளார்கள்.

ஆனால் எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் இந்த அழகியலைப் போதிப்பதற்கு ஆசிரியர்கள் போதுமான அளவில் இல்லை. ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை சகல பள்ளிக்கூடங்களிலும் சமமான அழகியற் கல்வியை ஊட்ட முடியாத நிலையைத் தோற்றுவித்துள்ளது. இதனால் மாணவர்களுடைய ஆக்கத்திறன் அமுக்கப்பட்டுள்ளது. அவனது அழகியல்

உணர்வு வெளிப்பாட்டுத்திறன் வெளிக்காட்டப்பட சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படாதுள்ளது.

ஒரு மாணவன், ஆசிரியன் எந்தளவிற்கு கற்று, கற்பித்து மனக்களைப்படைகின்றானோ அந்தளவிற்கு அவனது மனம் ஆறுதல் அடைய வேண்டும். அவ் ஆறுதலை கலை நிகழ்வுகள் அளிக்கின்றன. தினந்தோறும் வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்றவற்றினூடாக இசை, நடனம், நாடகம் போன்ற நிகழ்வுகளை காதல் கேட்டும், கண்ணால் பார்த்தும் அவர்கள் மனம் இசைவுபடுத்தப்பட வேண்டும். இசைவாக்கம் பெற வேண்டும். இசைவாக்கம் உளக்கவிவை ஏற்படுத்துகின்றது. உளக்கவிவு கல்விக்காய் தெளிவைக் கொடுக்கின்றது. இதனை நன்குணர்ந்த பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு இளமையிலிருந்தே இசை, நடனம், நாடகப் பயிற்சிகளை அளித்து வருகின்றனர். அழகியல் பாடத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து கற்க வைக்கின்றனர். பிள்ளைகளை பயிற்சி பெற வைத்து, பயிற்சி முடிவில் அரங்கேற்றம் செய்விக்கின்றனர்.

கலை உணர்வுடைய பிள்ளைகள் அமைதி, ஆறுதல், சாந்தம் அடைகின்றனர். பணிவுடையவர்களாய் விளங்குகின்றனர். குரு பக்தியுடன், இறைபக்தி கொண்டு விளங்குகின்றனர். இறை வணக்கத்திற்கு இசையுடன் கலந்த இன்மழை பொழிகின்றனர். இறைவனை இசையால் வயப்படுத்தி பக்தி கொள்கின்றனர். அழகியல் நாட்டம், இறைபக்தி கொண்டவர்கள் கல்வியிலும் நாட்டமுடையவர்களாக விளங்குகின்றனர். அவர்களிடம் காணப்படும் மனத்தெளிவு நல்ல கல்வியையும், படைப்புக்களையும் அளிக்க உதவுகின்றது. இதனை உளம் வளமான ஒரு நிலையில் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

கல்விக் குடும்பமும் தொழிற் குழுக்களும்

குடும்பம் என்பது சமூக அடிப்படைக் கோட்பாட்டின் நியதியின்படி ஓர் ஆணும், பெண்ணும் கூடி வாழும் வாழ்க்கை. அவர்களது பிள்ளைகள் குடும்பக் கட்டமைப்பிற்குள் அடங்குவர். அவர்களுடன் அவர்களது சொந்த உறவினர்களும் குடும்பமாவர். கல்வி வளர்ச்சிக்கு அடி அத்திவாரமாய், அடி ஊற்றாய் அமைவது குடும்பமாகும்.

ஒருவரின் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய கல்வி, பொருளாதார, சமூக நலனைப் பெற்றுக் கொடுப்பதும் அதன் அடிப்படை வேராக அமைவதும் குடும்பமே. குடும்பப் பின்னணியைக் கொண்டே குடும்ப ஆதரவை, குடும்பப் பொறுப்பை, குடும்பக் கடமையைக் கொண்டே ஒருவரின் வளர்ச்சி அமைகின்றது. குடும்பம் எவ்வாறு மனிதனைத் தோற்றுவிக்கின்றதோ அவ்வாறே அவனது வளர்ச்சியையும் வளர்த்தெடுக்கின்றது.

இது சமூக அடிப்படை நிலையம். பல, எல்லாக் குடும்பங்களும் சேர்ந்தே சமூகம் உருவெடுக்கும். கல்வி ஆரம்பம் குடும்பத்திலே, சமூகத்திலேயே தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. குடும்பச் சூழலே கல்விக்கு, அவனது வாழ்க்கைக்கு அடி அத்திவாரமாய் அமைகின்றது. தாய் குழந்தையைப் பெற்ற காலம் தொடக்கம் அதனைப் பேணிப் பாதுகாத்து அரவணைத்து வளர்த்தெடுக்கிறாள். தந்தை வேண்டிய உதவி நலன்களைச் செய்கின்றான். “தந்தை மகற்காற்றும் உதவி அவையத்து முந்தியிருக்கச் செயல்”, “ஈன்ற பொழுதின் பெரிதுவக்கும் தன் மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்”. இக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் தாயும், தந்தையும் இக்குறிக்கோள்களை உடையவர்களாகத் தமது குடும்பத்தைக் கட்டியெழுப்புவர். அறிவு வளர்ச்சி, மனப்பான்மைகளின் வளர்ச்சி வாழ்க்கைக் குறிக்கோள்களையும், மதிப்புக்களையும் பெறுதல், பலமொழித் திறன்களையும், செயல்திறன்களையும் கற்றல் போன்ற கல்வி விளைவுகள் குடும்பச் செல்வாக்கினின்றும் எழுவனவாம். பரிவு, பிறரது தேவைகளைப் பற்றிய நுண்ணுணர்வு போன்றனவும் இவற்றுள் அடங்கும். “குடும்பமானது குழந்தைக்கு நல்லுணவையளித்து, நல்ல உடற் பழக்கங்களைத் தோற்றுவித்து, உடல் வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புக்களை அமைத்துத்தர வேண்டும். அதன் ஆராய்வுக்கத்தைத் தூண்டி, அறிவு வளர்ச்சிக்கு உதவ வேண்டும். அழகுணர்ச்சி, சமூக ஆர்வம், நன்னடத்தை, சீரிய பழக்கவழக்கங்கள்

போன்றவற்றின் வளர்ச்சிக்கான வலுமிக்க அடித்தளத்தை அமைத்துத் தருவது குடும்பத்தின் பணியும், பொறுப்புமாகும். குடும்பமே சமுதாய வாழ்க்கைக்குக் குழந்தையை அறிமுகப்படுத்துகிறது.

கல்வியின் அடி அத்திவார அமைவிடம் குடும்பமாகும். குடும்பச் சூழல் தான் கல்விக்கு வித்திடுகின்றது. பிள்ளையின் பிற்காலக் கல்வி ஓட்டத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் குடும்பமே பொறுப்பேற்க வேண்டும். நல்ல குடும்பத்தில், நல்ல சூழலில் நல்ல கல்வி வளர்கின்றது. குடும்பம் அலைமோதி, சின்னாபின்னப்பட்டு, கருத்து முரண்பாடு, பிறழ்வு ஏற்பட்டால் அப்பிள்ளையின் கல்வியிலும் தாக்கம் உண்டாகிறது. நல்ல குடும்பம், நல்ல பல்கலைக்கழகம், அமைதியான சூழல், நல்ல சிந்தனைக்கு வழிவகுக்கும். பிள்ளை எத்தகைய மனமுறிவும், முரண்பாடுகளுமின்றி நல்ல கல்விச் சூழலைப் பெற்றுக் கொள்கின்றது.

நகரம், கிராமம் ஆகிய இரண்டிலும் நல்ல குடும்பச் சூழல் அவசியம். நகரத்தில் குடும்பச் சூழல் தங்கள் பாவனையால் ஆக்கப்படும். கிராமத்தில் நல்ல பண்பாட்டுச் சூழல், நல்ல குடும்பக் கட்டமைப்பு அமையுமாயின் கல்விக்குரிய சூழல் உருவாக்கப்படும். அனேகமாக கிராமக் குடும்பங்களில் தாய், தந்தையர் கல்விப் பெறுமானம் அறியாது, அமைதியற்ற வாழ்க்கையை வாழ்கின்றனர். குடிப்பழக்கம், தூர்நடத்தை, வரவுக்கேற்ற செலவு செய்யாமை, அடிப்படி சண்டை ஆகியன குடும்ப ஓட்டத்தையே கெடுத்து அர்த்தமற்றதாக்கி விடுகின்றது.

இவர்களுக்கு உதவ குடும்பச் சீராக்கம் அவசியம். பொறுப்பு வாய்ந்த சமுதாய விரும்பிகள், குடும்பத்தைச் சீராக்க வேண்டும். நல்ல கல்விக்கு வழிசமைக்க வேண்டும்.

தொழிற் குழுக்கள் தொழிலை மையமாகக் கொண்டது. சமூகத்திலோ அல்லது ஒரு இடத்திலோ தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொழில் ரீதியில் சேர்ந்து கொள்ளும் குழுவினரே தொழிற் குழுக்கள் ஆவார். உதாரணமாக, கமத்தொழில் செய்வோர், மீன்பிடிப்போர், அரச ஊழியர், ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமது தொழிற்குழுக்களை அமைத்துக் கொள்வர். தொழில் ரீதியான நலன்களைப் பேணுவர். தொழில் ரீதியாகத் தத்தம் பிள்ளைகளுக்கு தொழில் அடிப்படையில் உரிமை கோருவர்.

உதவ நல்ல அமைப்பாகும்.

கல்வியியற் சிந்தனைகள்

கற்றல் கவின் நிலையும், கற்பித்தற் கவின் நிலையும் (Learning Climate & Teaching Climate)

கல்விக் கருமத் தொடரில் கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடு அறிவை மனிதனுக்கு அளிக்கின்றது. மனித வாழ்க்கைக்கு அறிவு (Knowledge), மனப்பாங்கு (Attitude), திறன் (Talent) அவசியமாகின்றது. இவற்றை பெற்றுக் கொடுப்பதே கல்வியாகும்.

இவை யாவும் பிள்ளை உற்பத்தியாகும் கருவறையிலே ஆரம்பிக்கிறது. மனிதனின் கல்வி ஞானம் கருவறையில் விதைக்கப்படுகிறது; ஊட்டப்படுகின்றது. தாயானவள் மனோரம்மியமான அகவாழ்விற்கும், புறவாழ்விற்கும் தன்னை உட்படுத்திக் கருவறையில் வளரும் குழந்தைக்கு ஊட்டிடுகின்றாள்.

இந்நிலையில் கற்றல் கவின் நிலை கருவறையில் தொடங்குகின்றதெனலாம். கற்றல் கவின் நிலையென்பதென்ன. “குழந்தை பார்க்கும் விடயங்களையும், கேட்கும் விடயங்களையும் அழகியலுணர்வுடன் மனதை ஒன்றித்து அவதானித்து கிரகித்துக் கொள்வதற்கு” ஏற்ற சூழலைப் பெறுதலாகும். நல்ல கவின் நிலையில் தோற்றும் ஞானம் குழந்தைக்கு இயற்கையாகவே விடயத்தை உள்வாங்கவும் கிரகிக்கவும் திறன் மிகு மாணவனாக உயர்வடையவும் ஊக்குவிக்கின்றது.

கவின் நிலை குறைந்த பிள்ளைகள் கற்றல் கருமத் தொடரில் ஆறதலாகவே எதனையும் உள்வாங்குகின்றது. கவின் நிலைச் சிறப்புறாதிருப்பின் இக்குழந்தைகள் பின்னடைவுடையவராக விளங்குவர்.

குழந்தை பிறந்து முன்பள்ளிக்கு செல்லும் ஒன்று தொடக்கம் 3 வயது அல்லது 4 வயது வரை உள்ள காலம் குழந்தையின் திறன், ஆற்றல், மனப்பாங்கு ஆகியவற்றை வளர்த்தெடுக்க அத்திவாரமிடப்படும் காலமாகும். இக்காலத்தில் பெற்றோர்கள் கற்றல் கவின் நிலையின் முக்கிய காலம் என்பதை உணர்ந்து அதற்கு உதவ வேண்டும். குழந்தை வளரவும், நடக்கவும், தடிக்கவும், ஓடவும், விளையாடவும் நல்ல இடப்பரப்புள்ள வீட்டுச் சூழலையும் வெளிச் சூழலையும் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

இக்காலம் பாடபோதனை நடக்கும் காலம் அல்ல. குழந்தை அகவயமாகவும் புறவயமாகவும் தானாகவே தன்னை வளர்த்துக் கொள்ளும் காலமாகும். முறையில், முறைமையில் அதனை இயற்கையாக வளரவிட்டு மனோரம்மியமான குழலில் மனமுறிவில்லாது மனம் புண்படாது இயற்கையாக கன்றுக் குட்டி துள்ளி விளையாடுவது போல் ஓடி விளையாட வேண்டும். வீடு கட்டி விளையாடுதல், மண் சோறு கறிகாய்ச்சி விளையாடுதல், மண்ணைப் பிசைந்து தான் விரும்பிய உருவத்தை சமைத்தல், தராசு படி ஆக்கி பொருட்களை அளத்தல் போன்ற மொழித்திறன், எண்திறன் விருத்திக்கான செயற்பாட்டிற்கு இடம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். குழந்தை இயற்கையாக விளையாடும் பொழுது மண் புழுதி அளைகின்றதே என்று ஓங்கிப் “பளார்” என்று முதுகில் அறைந்து விட்டால் அதன் இயற்கையான சுதந்திர சிந்தனை, திறன் விருத்தி கெடுக்கப்பட்டு அது ஓர் பய உணர்வுடன் தன் ஆளுமையை வெளிக்காட்டும் குழநிலையை இழந்துவிடுகின்றது. இதனை ஒவ்வொரு பெற்றோரும் உணர்ந்து குழந்தைக்கு இயற்கையாக கற்கும் கவின் நிலையைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும்.

குழந்தைக்கு இயற்கையாக விளையாடச் சந்தர்ப்பம் அதிகரிக்கும் போது சுதந்திரமாக இயங்கத் துணிவு பிறக்கும். அத்தகைய சுதந்திரமான விளையாட்டில் அளவிட முடியாத கற்றல் திறனும், கற்றல் அடைவும் வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றன. எண் விருத்தியும், மொழி விருத்தியும் குறிப்பிடக்கூடியன. பள்ளிக்கூடம் செல்லாது இருந்த எழுது மூதாதையரிடம் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய இத்திறன்கள் இவ்வாறே ஆதிகாலத்தில் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டன.

தற்போது இவற்றை சீராக்கம் செய்யவே முன்பள்ளி என்ற நிறுவனம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அந்நிறுவனம் பிள்ளையின் ஆரம்பக் கல்விக்கு முதல் நிறுவனமாக தோற்றுவிக்கப்பட்டு செயற்பட்டு வருகின்றது. இவற்றை மொன்குறி பள்ளிக்கூடம் என்றும் அழைப்பர். இது குழவிப்பூங்கா என்றும் கூறப்படும்.

இங்கு பிள்ளையின் அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு சீராக்கம் செய்யும் செயற்பாடு நடைபெற வேண்டும். குழந்தையிடம் இயற்கையாக பொதிந்து, உறைந்திருப்பவற்றை அதன் நிலைக்கேற்ப வளர்த்தெடுக்கும் பள்ளி இதுவாகும். வாழ்நாளில் கால்எடுத்து வைக்கும் முதற் கல்வி சிறுவர் நிறுவனம் இதுவாகும்.

இங்கு சிறப்பான கற்றல் கவின் நிலை அரங்கு அமைக்கப்படும். அதன் மனதைக் கவரக்கூடியதாக, அழகியல்

உணர்வுட்டும் கவின்கலைக்காட்சி அமைக்கப்பட வேண்டும். சிறுவர் பூங்கா, சிறுவர் விளையாட்டரங்கு முதன்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும். பறவைக் கூட்டம் போல குழந்தைகள் சேர்ந்தும், தனித்தும் தத்தம் திறன், ஆற்றலை வெளிப்படுத்த இடமளிக்கப்பட வேண்டும். ஆக்கப்பாட்டை (Creative) வளர்க்கக் கூடிய விதத்தில் களிமண் (Clay) கொண்டு உருவம் அமைத்து இன்புற, பல துண்டங்களைப் பொருத்தி பல்வேறு வகை உருவங்கள் அமைக்க, அழகுற இடம் அளிக்கப்பட வேண்டும். எத்தகைய திணிப்போ, பலவந்தமோ, கடினமோ பிள்ளைக்கு ஏற்படக்கூடாது. ஆரம்பக் கல்விப் பாடபோதனையாக அமையாமல் குழந்தை தற்சுதந்திரத்துடன் அறிய இடம் வகுத்தல் இன்றியமையாதது. முன்பள்ளியில் இணையமாக வீட்டிலும் குழந்தை அச்செயற்பாட்டுடன் ஒத்துப்போக பெற்றோர் தத்தம் வீட்டுக் கவின் நிலையை (சூழலை) அமைத்துக் கொள்ளுதல் விரும்பத்தக்கது.

முன்பள்ளி கற்பித்தல் கவின் நிலை மிகமிகப் பிரதானமானதாகும். இங்கு கற்பித்தல் செயற்பாடு ஒரு மிக நுண்ணிய செயற்பாடாக அமைய வேண்டும். கற்பித்தலில் அனுபவ முதிர்ச்சி கொண்ட ஆசிரியையின் சேவை மிகமிக அவசியம். குழந்தையின் ஆற்றல், திறன், மனத்தை கண்டறிந்து அதற்கேற்ப தன் செயற்பாட்டை நடத்தக்கூடிய ஆசிரியையின் சேவை அவசியம். தன்னை அழகியல்படுத்துவதுடன், தான் செயற்பட இருக்கும் குழவிக் கலைக்கூடம் அழகிய பூச்செடிகளைக் கொண்ட பூங்கா, விளையாட்டுப் பொம்மைகள், விளையாட்டு அரங்கு முதலியனவற்றை அழகுற அமைத்து, கற்பித்தல் கவின் நிலைக்கு தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடமே நியம முறைக்குட்பட்ட கற்றல், கற்பித்தல் கவின் நிலை அரங்கம். குழந்தை தன் வாழ்நாளை நிர்ணயிக்க அடி அத்திவாரம் கல்வி என்பதை உணர்ந்து சகல பள்ளிக்கூடங்களும் இதற்காய சூழலை உருவாக்க வேண்டும். ஆசிரியர் செயற்பாடாக இல்லாமல் குழுக்கற்கைக்கு (Participatory Learning) இடமளிக்கப்பட வேண்டும். குழந்தை தாய், தந்தை மறிக்க மறிக்கப் பள்ளிக்கு விரும்பிச் செல்லும் சூழல் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

ஆசிரியர் அமைக்கும் கவின்நிலை குழந்தையை கல்வியால் ஆர்வப்படுத்தப்பட வேண்டும். குழந்தை முதல் நாள் பள்ளிக்கூடம் செல்லும் நாள் பெரும் உற்சவமான திருநாளாக, அதனைப் பெற்றோர், ஆசிரியர்கள், குழந்தைகள் இணைந்து

அகமகிமும் திருநாளாக்கி அவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் விழாக் கோலமாக்கப்பட வேண்டும்.

வகுப்பறை விட்டு வீதியான குழுச் செயற்பாட்டிற்கு இன்றியமையாததாக அமைக்க வேண்டும். 20' X 20' வகுப்பறையாக இல்லாமல் அதுவும் அடைக்கப்பட்ட அறையாக 20' X 35' கொண்ட அறையாக முன் விராந்தையுடன் கூடிய இடமாக, முன்னுக்கு மரநிழல் கொண்ட வெட்ட வெளியாக அமைக்கப்பட வேண்டும்.

இங்கு வதிவிட இரண்டு வருட ஆரம்ப பயிற்சி பெற்ற, கூடிய காலம் சேவை செய்து அனுபவ முதிர்ச்சி கொண்ட ஆசிரியர் கற்பித்தலில் ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டும். அவர் ஆசிரியத்துவத்திற்கேற்ற உடை அணிவது மட்டும் அல்லாமல் ஆர்வம், அர்ப்பணிப்புக் கொண்ட சேவை நோக்குடைய தன்மையுடன் தன் கற்பித்தல் கவின் நிலை ஒன்றிணைந்த பாடத்திட்டத்திற்கு அமைவாக எண், எழுத்து, ஆக்கம் கொண்ட இசையும், அசைவுமாக உருவெடுக்க வேண்டும். இங்கு 25 - 30 மாணவ தொகை கொண்ட வகுப்பறையில் ஒவ்வொரு மாணவன் மீதும் தனிப்பட்ட கவனம் (Individual) எடுக்கும் நிலை மிகமிக அவசியம். ஆரம்பக் கல்வி பற்றி பெற்றோரை அதன் முக்கியத்துவம் பற்றி அறிந்து பங்கு கொள் கற்கை, கற்பித்தலாக (Participatory Learning and Teaching) ஆரம்பக்கல்வி அமைய வேண்டும்.

கற்றல் கற்பித்தல் அழகியல் உணர்வு

இடை நிலைக்கல்வியைக் கற்கும் மாணவன் தன்னை உணரும் நிலையைப் பெற்றிருப்பான். ஆசிரியனும் கற்பித்தலில் சூழலை மாணவன் உணரும் நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது அவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்காது. ஆசிரியன் மாணவனை பங்குகொள் கற்கையில் (Participatory Learning) ஈடுபடுத்த வேண்டும். அவனை கல்வியில் நாட்டம் கொள்ளச் செய்வதுடன் தினமும் தான் கற்றுக் கொள்ளும் விடயத்தை வேட்கையுடனும் ஆர்வத்துடனும் கற்க வைப்பதே ஆசிரியனின் மகத்தான பணியாகும்.

இங்கு மாணவ, ஆசிரிய கற்றல், கற்பித்தலுக்கான உகந்த சூழல் கட்டியெழுப்பப்படுகின்றது. இருபக்கச் செயற்பாடு (Two way process) மிகமிக அவசியமாகின்றது. கற்றல், கற்கும் நிலைச் செயற்பாடு ஒரு தொடர்நிலைச் (Follow up) செயற்பாடாக, ஊக்குவிப்புச் (Motivative) செயற்பாடாகக் காணப்படுகின்றது.

அவற்றை கற்றல் நிலை, கற்பித்தல் நிலையாக வகுத்துக் கொள்ளலாம். ஆசிரியன் அமுகுணர்வு கொண்ட வகுப்பறையிலே பிரவேசிக்கின்றான். பிரவேசிக்கும் பொழுது தான் கற்பிக்க வேண்டிய விடயங்கள் சம்பந்தமாக முன் ஆயத்தத்துடன் செல்கின்றான். தான் முதல் நாள் கற்பித்த விடயத்தில் சிறந்த மாணவனாக மேசையில் அமர்ந்து விடயம் சம்பந்தமான பாடத்திட்டத்தை திட்டமிடுகின்றான். அதற்கு முன்பு கற்பித்த மாதிரியை நினைவுகூறுகின்றான். முன்பு கற்பித்த பொழுது மாணவனை விடயத்துடன் ஒன்றிக்க வைத்தேனா? அவர்களின் விடயத் தெளிவுக்கு எந்த மாதிரியான கற்பித்தல் நுட்பங்கள், உத்திகளைப் பிரயோகித்தேன்? எத்தகைய துணைச் சாதனங்களைப் பிரயோகித்தேன்! என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து தன் திட்டத்தை சீர்செய்ய முயற்சிக்கின்றான். இவ்விடயத்தில் மாணவனுக்கு மேலும் தெளிவாக்க என்ன என்ன நூல்களை ஆராய்ந்து எந்தெந்த விடயங்களை சுறுசுறுப்பாக அறிய முடியுமோ அவற்றைச் சுறுசுறுப்பாக அறிந்து கொள்ளும் (Dynamic Student) மாணவனாக தன் படிப்பறையில் உள்ள களத்தில் தன்னை மாற்றிக் கொள்கின்றான். கற்பித்தலுக்கு கற்றல் (Learning for Teaching) என்ற கவின் நிலை அங்கு உருவெடுக்கின்றது. இக்கவின் நிலை வகுப்பறைக்குள் வீறுநடைபோட்டு அவனை புக வைக்கின்றது. அங்கு வகுப்பறைக் களத்தில் தன் திறன், ஆற்றல், அறிவு அனுபவத்தை முழு மனதுடன் பிரயோகிக்கின்றான். இதுதான் கற்பித்தல் கவின் நிலையின் முதற்கட்டமாகின்றது.

தனக்கு சந்தேகமான, தீர்க்க முடியாதுள்ள விடயங்களை சகபாடி ஆசிரியர்களுடன் கலந்துரையாடும் கவின் நிலை மிகமிக அவசியம். தன்னுடன் கல்விக்கு துணைபோகும், வழிநடாத்தும் ஆதரவு காட்டும் ஆசிரிய ஆலோசகர்களின் உதவியை கற்பிக்க முன்பும், கற்பித்தலின் பின்பும் ஆசிரியன் நாடுவதும் ஓர் கற்பித்தல் கவின் நிலையென்று கூறலாம். அதே போல அவர்களுக்கு துணை செய்யச் செல்லும் ஆசிரிய ஆலோசகர்களும் கல்வித் துறை சார்ந்த அலுவலர்களும் மேற்பார்வையாளன் என்ற மனப்பாங்கை விட்டு அவர்களுக்கு உதவ, வழிகாட்ட செல்பவர்கள் என்ற மனப்பாங்கை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

கற்பித்தல் கவிநிலையுடன் ஆசிரியன் மாணவனைக் கற்க வைக்கும் கற்றல் நிலை மிகமிக முக்கியமாகும். கற்பிக்க இருக்கும் விடயங்கள் கொண்ட கலைத்திட்டம், பாடத்திட்டம் தெரிய வைக்கப்பட வேண்டும். அதன் அடிப்படையில் கற்பிக்கும் விடயங்களை கற்பிக்க முன்பு முதல் நாள்

தெரியப்படுத்தப்பட வேண்டும். மாணவன் அதனைத் தெரிந்து அவ்விடயம் சம்பந்தமாக தன் படிப்பறையில் இருந்து நூல்கள், குறிப்புக்கள் வாயிலாக அறிந்து கொண்டு அடுத்த நாள் கற்பித்தலின் போது தன்னைத் தயார்படுத்திச் செல்லுதல் முதலாம் நிலை கற்றல் கவின் நிலையாகும். இவ்வாறு கற்கும் போது அது முதலாம் நிலை கற்றல் நிலை (Learning Stage I) எனப்படும். இக்கற்றல் நிலையில் விடயம் சம்பந்தமாக தெரிதல் பத்துவீத (10%) தெளிவை மாணவனுக்கு ஏற்படுத்தும்.

அடுத்த நாள் ஆசிரியர் அவ்விடயத்தை கற்பிக்கும் போது மாணவன் முதல்நாள் அறியமுடியாத விடயத்தை அறிய முயலுதல் அவ்விடம் இருக்கும் ஆவல் பெரும் ஒடுக்கத்தை ஏற்படுத்தி விடயத்துடன் ஒன்றிக்க வைக்கும். ஆசிரியர் அவர்களை பாடத்துடன் ஒன்றிக்க வைத்து பெருவெற்றி காண்பான். அவர்கள் தம் அறிவு வேட்கையை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய தக்க விதத்தில், கற்பிக்கும் நுட்பத்தில் வெற்றி கண்டு, வெற்றியீட்டும் பொழுது தன் ஆசிரியனை தெய்வமாக மனதில் இருத்தி வீட்டுக்குச் சென்று கற்பித்தல் சந்தேகங்களை போக்க கற்றுத் தெளியும் நிலையை இரண்டாம் நிலை கற்றல் நிலை (Learning Stage II) என அழைக்கலாம். விடயங்களைப் பூரணமாகத் தெளிந்து அறியக் கற்றல் சந்தோஷம் அவனை ஆட்கொள்ளும். அப்பொழுது 60% அல்லது 70% விடயம் அவனுக்கு தெளிவாகும்.

அடுத்த நாள் வகுப்பறைக்குச் செல்லும் பொழுது ஆசிரியர் சுருக்கமாக மீட்கும் பாணியில் கற்பிப்பார். இந்நிலை ஆசிரியன் அடுத்த விடயத்தை தொடர்புபடுத்தி அவ்விடயத்துடன் இணைத்து கற்பிக்கும் திறனின் ஊடாக, இங்கு கற்றல் கவின் நிலையும், கற்பித்தல் கவின் நிலையும் உச்சம் பெறுகின்றது. மாணவன் கற்கும் நிலை மூன்றாம் நிலை கற்றல் நிலையாகும் (Learning Stage III).

மிகுதி தெரியாத விடயங்களை அன்றே மாணவன் வீட்டில் கற்கும் நிலைக்கு தூண்டப்படுவான். இந்நிலை அவனுக்கு சுயமாக ஏற்படும் நிலையாகும். இந்நிலைக் கற்றல் நான்காம் நிலைக் கற்றல் கவின் நிலையாகும் (Learning Stage IV).

இவ்வாறு தெளிந்து கொண்டு பரீட்சைக்கு முன்பு மீட்டுக் கற்கும் நிலை ஐந்தாம் நிலை கற்றல் கவின் நிலையாகும் (Learning Stage V). இங்கு மேலோட்டப் பார்வையுடன் சென்று தன்னம்பிக்கையுடன் (Self Confident) பரீட்சைக்கு விடையளிக்க உற்சாகமளிக்கும். ஆசிரியனும் தனது பாடங்களை மீட்டுக் கற்பிக்கும் நிலைக்கு ஆளாகின்றான். இவ்விரு நிலையின்

இப்பூரணத்துவ கவின் நிலை அடையப்படுகின்றதா? மாணவனது கற்றல் நிலைக்கு அவன் பள்ளிக்கூடங்களிலும், தனியார் கல்வி நிறுவனங்களிலும் கூடுதலாக கற்பித்தலை அவதானிப்பதிலேயே செலவழிக்கின்றான். அவனுக்கு கற்க நேரம் இல்லாத கற்றல் நிலை நேரம் வீணடிக்கப்படுகின்றது. ஆசிரியனும் தன் மனச்சாட்சியின்படி கற்பித்தல் கவின் நிலைக்கு தயாராக்கி செயற்படுகின்றோமா எனச் சிந்திக்க வேண்டும். இவர்களை மேற்பார்வை செய்யும் கல்விக்கு அலுவலர்கள் இவர்களுக்கு பல்வேறு விதங்களில் உதவுகின்றோமா, ஆதரவு நல்கின்றோமா என்றும் தங்களை மதிப்பீடு செய்து செயற்பட வேண்டிய காலம் வந்துள்ளது.

பாடசாலை நிறுவன உள்ளக கட்டமைப்பு

கற்றல் கற்பித்தல் கருமத் தொடர் நடைபெறும் களமான பாடசாலை ஒரு பயன்தரு நிறுவனமாக அமைய தன் இலக்கு குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றிச் செல்ல அதன் கட்டமைப்பு உறுதிப்பாடாக அமைந்து, ஆளணிப்படுத்தல் பொருத்தமான இடத்திற்கு பொருத்தமானவர்களால் பேணப்படுமிடத்து அவற்றின் பயன்பாடு திருப்தியாக வெளிப்படுத்தப்படும்.

இத்தகைய கட்டமைப்பு பாடசாலை நிறுவனத்தின் மேலாண்மை அதிகாரம் படைத்த கல்வி அமைச்சின் கொள்கைக்கேற்ப, பொது விதிமுறைக்கமைய (General Norms) வகுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றது. இக்கட்டமைப்பு பள்ளிக்கூடங்களின் தரத்திற்கேற்பவும், அளவிற்கேற்பவும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. பள்ளிக் கூடங்களின் தரம் IAB, IC, II, III என்பதற்கேற்பவும் மாணவர் தொகைக் கேற்பவும் வேறுபட்டுக் காணப்படும்.

தற்போது எமது நாட்டில் காணப்படும் தேசிய பாடசாலைகள், மாகாணப்பாடசாலைகள், தனியார் பாடசாலைகள், நகரப்புறப் பாடசாலைகள், கிராமப் பாடசாலைகள் என்பதற்கேற்ப கட்டமைப்பு வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. இத்தகைய கட்டமைப்பின் அடிப்படையில் பள்ளிக்கூட நிறுவனத் தலைவர், அவருக்கு ஆலோசனை வழங்கும் அபிவிருத்திச் சங்கம், உதவியாளர்களான உப அதிபர், பிரிவுத் தலைவர், தர இணைப்பாளர், பாட இணைப்பாளர், வகுப்பாசிரியர்கள், பாட ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் என்பவர்களின் நிலைகள், அவர்களது கடமைக் கூறுகள், பணிகள் தெளிவுபடுத்தப்படும். இக்கட்டமைப்பும், கடமைக்கூறும் செயற்பாடுகளும் அவ்வப் பாடசாலை வரலாற்றுப் பின்னணி, கவின்தலைக்கேற்ப கல்வி அமைச்சின் பொது நியமத்திற்கு உட்பட்டு, அவ்வப் பாடசாலை முகாமைத்துவக் குழுவினரால் வகுத்துக் கொள்ளுதல் மிகமிகப் பொருத்தமானதாகும்.

அவர்களால் வகுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, அவர்களே அவற்றைப் பொறுப்பேற்று எத்தகைய அரசியல் தலையீடு, நிர்வாகத் தலையீடு இன்றித் தன்னிச்சையாக, தற்சுதந்திரத்துடன் இயங்குவது சிறந்த கல்வி வெளிப்பாட்டிற்கு இன்றியமையாதது. 1960, 1970களில் இக்கட்டமைப்பு பள்ளிக்கூடங்களில் அவ்வவ் ஆசிரியர் குழாம், அதிபர்களால், பெற்றோர்களால் சிறந்த முறையில் பேணப்பட்டு வந்திருந்தது.

ஆனால் தற்போது மாணவர் தொகை கூட, அவர்களது கல்வித் தேவைகளும் அதிகரிக்க, கட்டமைப்பும் கேள்விக்குரியதாகி அவற்றின் வெளிப்பாடும் வேறுவித சிக்கல்களை தோற்றுவித்துள்ளது. அவற்றில் குறிப்பிடக்கூடியது நல்ல கற்றல் - கற்பித்தல் கருமத் தொடர் நடைபெற எத்தகைய மேற்பார்வையை மேற்கொள்ளலாம் என்பது கல்வி நிருவாகிகளது செயற்பாட்டில் எழும் கேள்வியாக அமைகின்றது. நல்ல கற்றல் கற்பித்தல் கருமத்தொடர் நடைபெற வெளிமேற்பார்வையை விட (External Supervision) உள்ளக மேற்பார்வையே (Internal Supervision) சிறந்ததும் நிறைவேற்றக் கூடியதுமாகும்.

உள்ளக மேற்பார்வை பாடசாலையின் சிறந்த உள்ளகக் கட்டமைப்பினால் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும்; நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். உள்ளகக் கட்டமைப்பு என்பது பாடசாலை முதன்நிலை முகாமையாளர் (First Line Manager) ஆகிய அதிபரினால் முகாமைத்துவக் குழுவின் ஆலோசனையின் பெயரில் கட்டியெழுப்பப்படுவதாகும். எல்லோரது ஆலோசனைகள், சம்மதத்தின் அடிப்படையில் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்படும். இங்கு இரு கருமத்தொடர்கள் நிறைவேறும்.

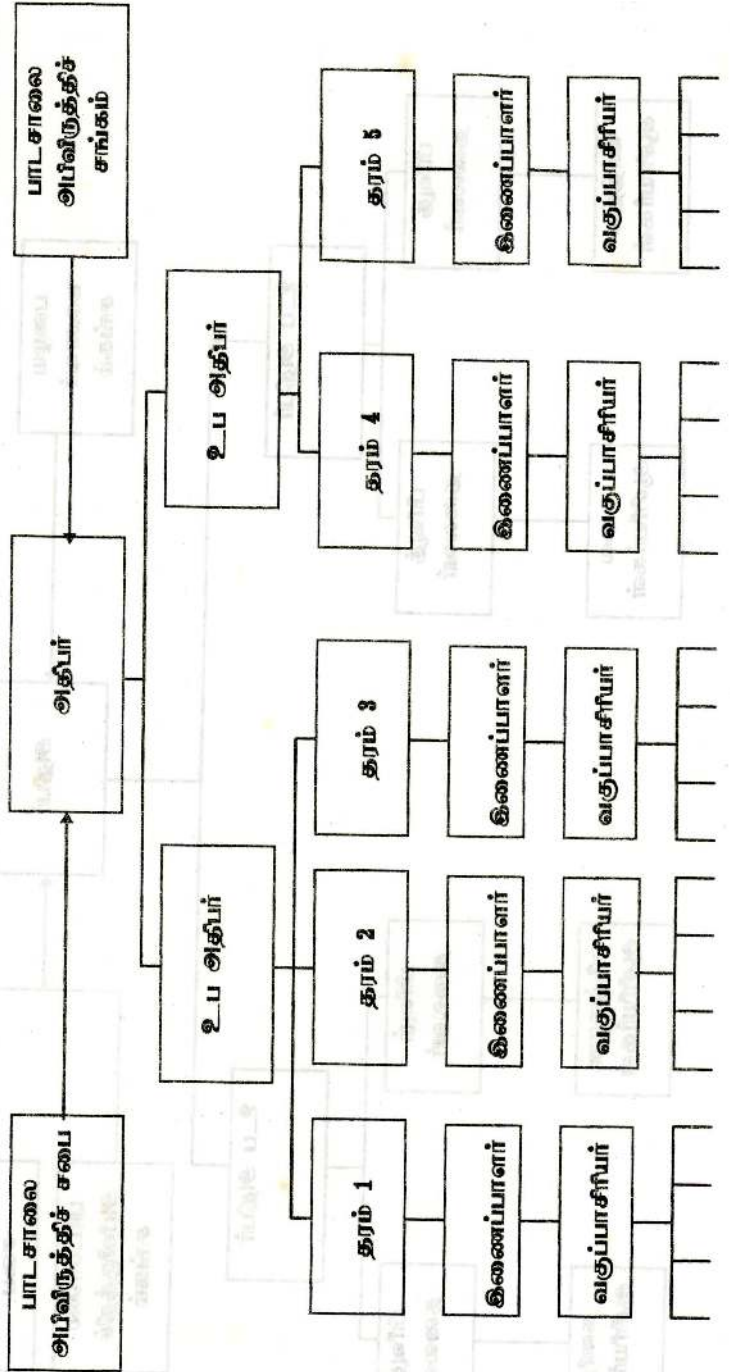
1. ஆசிரியர் மாணவர்கள் தத்தம் கடமைகளைத் தாமே பொறுப்பேற்கின்றார்கள்.
2. தங்களை அர்ப்பணித்து, ஆர்வத்துடனும், தம் நிறுவனம் என்ற பொறுப்புடனும் செயற்பாட்டை நிறைவேற்ற கவின் நிலை உருவாக்கப்படுகின்றது.

இத்தகைய கட்டமைப்பும் இவற்றில் ஈடுபடும் ஆளணியினரது கடமைக் கூறுகளும், செயற்பாடுகளும் அவர்களது உள்ளக மேற்பார்வையும் எத்தகைய விதத்தில் அமைய வேண்டும் என்பதைப் பின்வரும் பாடசாலைக் கட்டமைப்பு விளக்கப்படங்கள் மூலம் நாம் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

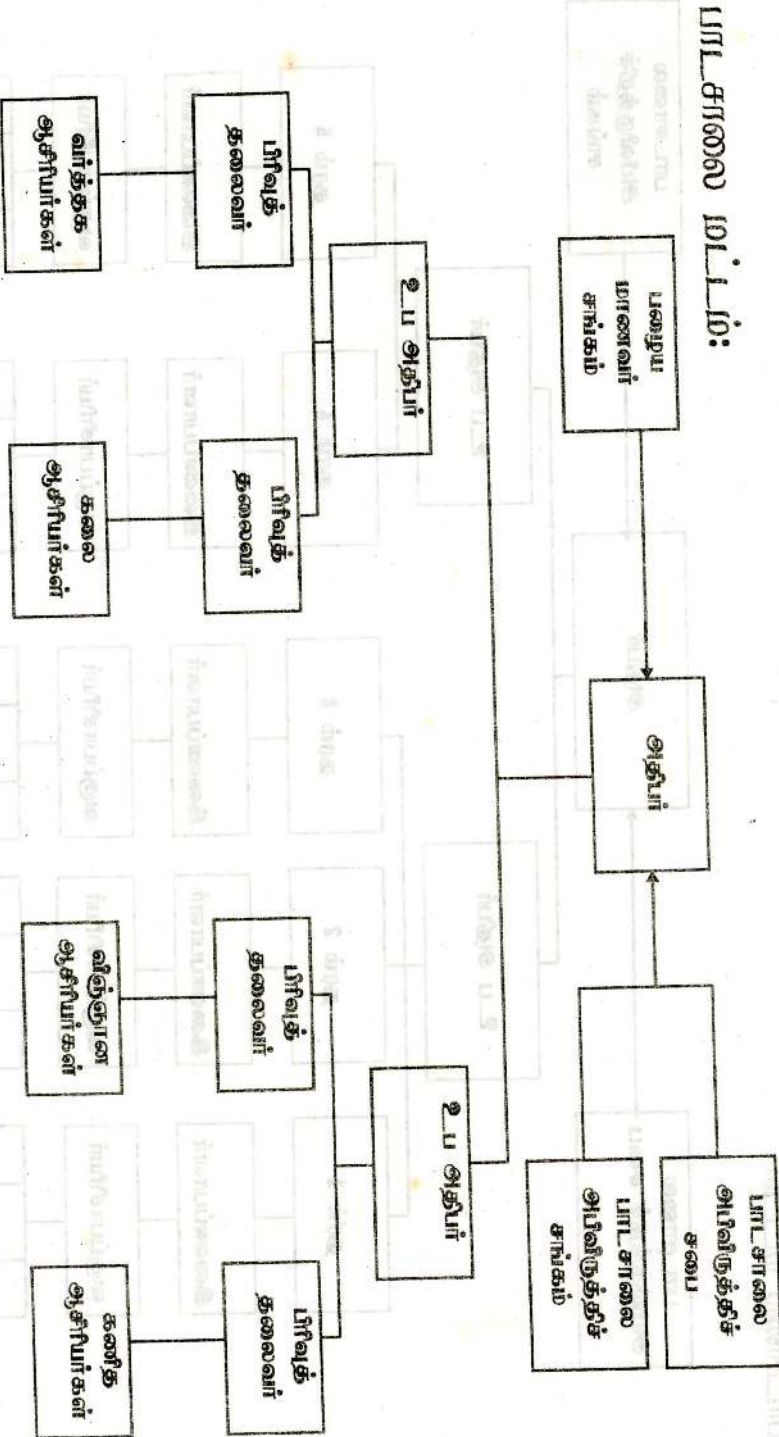
நிறுவனக் கட்டமைப்பு ~ பெரிய ஆரம்ப பாடசாலை

பாடசாலை மட்டம்:

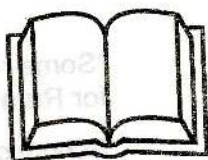
திறவனக் கட்டமைப்பு - வெரிய பாடசாலை

பாடசாலை மட்டம்:

உசாத்துணை நூல்கள் சில.....

1. ஆறுமுகம் வ. வகுப்பறைக் கற்பித்தல்
2. ஏக்கநாயக்கா எஸ்.பி. ஆரம்பக் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துதல்
3. சந்தானம் எஸ். கல்வியின் தத்துவ சமூக அடிப்படைகள்.
4. சபா ஜெயராசா மனித விழுமியத்திற்கான சத்திய சாயி கல்வி
5. சபா ஜெயராசா அழகியல்
6. சந்திரசேகரம் ப. கல்வித் தத்துவங்கள்
7. சந்தானம் எஸ். கல்வி உளவியல்
8. சந்திரசேகரம் சோ. கல்வியியல் கட்டுரைகள்
9. செல்வராசா எம். கல்வி முகாமைத்துவம்
10. சோமசுந்தரம் கு. மனித விழுமியங்கள்
11. சுவர்ணா ஜயவீர கல்வி வாய்ப்பை விரிவாக்குதல் நிறைவு பெறாத ஒரு பணி
12. தேசிய கல்வி நிறுவகம் திட்டமிடற் பிரிவு அதிபர் கைநூல்
13. Abdul Mueyed "Some reflections of Education for Rural Development"
14. Kularatna N.G. School community relations in Sri Lanka.
15. Liyanage L.D. Resource Management
16. Richard Navarro Teacher motivation
17. N.I.E., Maharagama Sri Lanka Journal of Educational Research.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

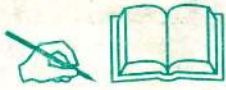

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நூலாசிரியரைப் பற்றி

இலங்கையினது கல்விச் செயல்முறையின் பன்முகப் பாங்குகள், அவற்றின் நிமிர்நிலை அசைவியக்கங்கள், அவற்றினூடே கிளர்ந்தெழுந்த தளமுகிழ்ப்புக்கள், முதலியவற்றினூடே தமது கல்விசார் அடைவுகளையும் முகாமைத்துவப் பொறுப்புக்களையும், அபிவிருத்தித்திற முறைகளையும், வாண்மை சார் முனைப்புக்களையும் முன்னெடுத்து வருபவர் கலாநிதி. ச. நா. தணிகாசலம் பிள்ளையவர்கள்.

பட்டதாரியாக, கல்வியியல் பின்பட்டத்தளப்பட்டயம் பெற்றவராக கல்வியியல் முதுகலைமாணியாக, கலாநிதியாக அறிவு சார்ந்ததும், வாண்மை சார்ந்ததுமான நிமிர்நிலை ஏற்றங்களைத் தமது தளரா முயற்சியினால் ஈட்டியவர்.

ஆசிரியராக, அதிபராக, கல்வி அதிகாரியாக, பாடசாலை முகாமைத்துவ ஆலோசகராக (S.M.A), பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளராக, கல்விப்பணிப்பாளராக, கல்வியியல் திட்ட ஆக்குநராக, யாழ் பல்கலைக்கழகத்துகல்வி நிர்வாகவியல் இடைவரவு விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிய அவரது அனுபவங்களின் திரள் இந்நூலாக்கத்தின் உள்ளடக்க விசையாகின்றது.

கலாநிதி. சபா. ஜெயராசா முதுநிலை விரிவுரையாளர் யாழ் பல்கலைக்கழகம் யாழ்ப்பாணம்.

